

Ο
ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ

ΙΣ' ΤΟΜΟΥ.

Περὶ τοῦ Κτ' XVI α

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ,

1885.

Ἔδρα τοῦ Συλλόγου

Πρὸν, Ὁδὸς Ταπεινὰ, ἀριθ. 18.

— Πράκτορες διὰ τὸ ἑξωτερικόν —

Mönnichs und Köhl, Librairie internationale.

Πρὸν, Μεγάλη Ὁδὸς, ἀριθ. 457.

ΤΥΠΟΙΣ Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑ.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ

ΙΣ' ΤΟΜΟΥ.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ,

1885.

Ἔδρα τοῦ Συλλόγου :

Πέραν, Ὀδὸς Τοπταிடάρ, ἀριθ. 18.

Πράκτορες διὰ τὸ ἐξωτερικόν :
Lorentz und Keil, Librairie internationale.
Πέραν, Μεγάλη Ὀδὸς, ἀριθ. 457.

ΤΥΠΟΙΣ Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑ.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА

Наукова бібліотека
ОДЕСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ
ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΙΣ' ΤΟΜΟΥ.

ΑΝΕΚΔΟΤΟΙ ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ Α'.

Ἐπὶ μαρμαῦρου 0,32×0,15, ἐντεθεμένον ἐν τῷ πύργῳ τῷ ἀμείνω μετὰ τὴν πύλιν Σοφίαν τασσέν πρὸς ἀριστεράν τοῦ ἀνερχομένου εἰς τὴν ἀγίαν Σοφίαν.

(Ὅρα Πίν. Α' ἀρ. 1).

Ἀπομαχῶν
αἰχματῶν,
σταδιοδρομῶν,
ὁ τόπος ἀρχεται.

Ἐκ τῶν γραμμάτων τὸ μὲν Δ ἐν πανυχαιῇ κορινθιακῇ ἐπιγραφῇ¹, τὰ δὲ Α, Ι, Ο, Μ καὶ +, ξ ἐν συρακουαῖς ἐπιγραφῇ² ἔτους 474 π. Χ. κεχαρμημένα εἰσιν. Εἰς τὴν αὐτὴν ἐποχὴν καὶ τὴν παρούσαν ἀνάγομεν ἐπιγραφὴν· διότι Παισανίας ὁ σπαρτιάτης ἐπολιόρηκε καὶ ὑπέταξε τὸ Βυζάντιον³ τῷ 477 π. Χ.⁴ τοσούτον δὲ ὑπερήρξε καὶ ἐκαλλώπισε τὴν πόλιν ταύτην⁵, ὥστε κατὰ τινὰς μὲν δευτέρος, κατὰ τινὰς δὲ⁶ καὶ πρῶτος οἰκιστὴς αὐτῆς ἐκλήθη⁷. Μεταξὺ ἄλλων μνημείων ἀνήγειρε τότε πύλινους καὶ στάδιον, ὅπερ ἔκειτο ἐντὸς τοῦ τεύχους

τοῦ Βυζαντίου ὑπὸ τὸν ναὸν τοῦ Ποσειδῶνος¹, ἐπὶ ᾧ ἔκειτο δὲ καὶ τὴν παρούσαν ἐπιγραφὴν, δεικνύων τὴν αἰεὶαν θέσιν τῶν ἀπομαχῶν ἐκ τε πολέμου καὶ ἔργων. Ὅτι δὲ παρὰ Σπαρτιάταις, ὅσοι ὑπὲρ πατρίδος προκινδυνεύοντες ἦ ἐν τοῖς σταδίοις προγυμνάζοντο, ἐλάμβανον πλινθίους, ἥσαν ἐν μεγάλῃ τιμῇ, πασιδῶλον. Τὴν δὲ λέξιν τόπος (στ. 4) οὐ μόνον ἐν τῷ σταδίῳ τοῦ Βυζαντίου, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἐπιγραφῶν, ἀνακαλυφθεισῶν ἐπὶ τῶν τοίχων καὶ ἄλλων θεάτρων ἢ γυμνασίων² ἀναγινώσκμεν οὕτω «Νεκρίσκων τόπος, Ὑμνοῦδων τόπος»³. Ὁνομάζετο δὲ τόπος ἡ ἐκάστου θέσις ἐν θεάτρῳ⁴. Ἡ δὲ δωρικὴ γλῶσσα αἰχματῶν (στ. 2) οὐ μόνον ἐκαλεῖτο παρὰ Βυζαντίους⁵.

Τῷ γὰρ ὅμνυτε
Σὶ δ' ἀρέοισιν, ὥσπερ ἐν Βυζαντίῳ,
ἀλλὰ καὶ ἦν ἐν χρῆσει ἐπὶ μνημείων τοῦ Βυζαντίου⁶ καὶ μάλιστα παρὰ τοῦ Παισανίου ἀ-

1. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ. Ἀνέπλους Βοσπόρου, ἐκδ.

Wescher (ἐν Παρίσις 1874 εἰς 4^{ου}) σ. 6.

2. FRANZ, αὐτ. σ. 338.

3. C. I. G. 2436.

4. ΟΥΑΪΑΝΟΥ εἰς Δημόστ. ὅρα Ἀττικοὶ ῥήτορες, ἐκδ. Ν. Δούκα (ἐν Βιέννῃ 1812-3 Τόμ. 10 εἰς 8^{ου}) Τόμ. Ε' σ. 18.—ΑΙΒΑΝΙΟΥ εἰς Δημόστ. ὅρα Ἀττικοὶ ῥήτορες, ἐκδ. J. Bekker (ἐν Βερολίῳ 1823-4 Τόμ. 5 εἰς 8^{ου}) Τόμ. Δ' σ. 9.

5. ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ. Νεφέλ. 214.

6. ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ. Περὶ στεφάνου 90.—DETHIER et MORDTMANN. Epigraphik von Byzantion (ἐν Βιέννῃ 1864 εἰς 4^{ου}) σ. 49, ἀρ. 4.

1. FRANZ. Epigraphica Graeca, σ. 68.

2. Αὐτόν, σ. 70.

3. Θεουκιδίδου Α' 94.

4. CLINTON. Fasti hellenici, ἐν χρ.

5. Κωνσταντινιάδος, σ. 2.

6. JUSTINI Θ' 1.

7. Σ. ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ. Ἡ Κωνσταντινουπόλις (ἐν ΚΠ. 1851-69 Τόμ. 3 εἰς μ. 8^{ου}) Τόμ. Α' σ. 46.

νεγερθέντων. Ἀπόμαχος (στ. 1) δ' ἐστίν¹ ὁ ἄπο μάχης, ὁ ἐκτὸς μάχης, λατινιστὶ δὲ ca-
sarius, γαλλιστὶ iuvalide· αἰχμητής (στ. 2) δὲ
bellicosus, hasta ἢ ἐν γενεῖ armis acerimus².

Βασιλεύς τ' ἀγαθός, κρατερὸς τ' αἰχμητής³.

Σταδιοδρόμος (στ. 3) δὲ ὁ τρέγων ἐν τῷ ἐλ-
ληνικῷ σταδίῳ⁴. Τὸ δὲ Α (στ. 4) ἀναπληρού-
μεν διὰ τοῦ ἀρχεται ἐξ ἀναλόγου παραδείγμα-
τος ὠδηγούμενοι, ἐνθα μετὰ τὸ τόπος προσ-
τιθεται ἡ λίσσι προκατέχεται⁵. α' Ἀρχιμέδης
'Αριστέρχου τόπος προκατέχεται». Ἀήρυσσα
δὲ τῆς γενικῆς πληθυντικῆς τοῦ μὲν αἰχμητῶν

ἐσμενιώθη αὖν, τῶν δὲ ἀπομάχων καὶ σταδιο-
δρόμων ὡν, διότι τὸ μὲν τῆς α' κλίσεως, τὰ δὲ
τῆς β'. ἄλλως τε ἡ πρώτη γραμμὴ τοῦ τελευ-
ταίου Α διεσώθη ἐν τελεί τῆς λέξεως αἰχμη-
τῶν· ὁ δὲ διαληφθεὶς κανὼν ἐπιβεβαιούται ἐν
τῶν παρὰ Πινδάρου¹.

Συνδρομὸν κινήσαν ἀμαμάκετον
ἐκφυγεῖν πετρεῖν.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ Β'.

Ἐν Χάσκιοι, ἐντὸς τοῦ ὠδραγωγείου, ἐπὶ
μαρμαρέου ἔχοντος ἀνωθεν ἐν ἀναγλύφῳ αἶγαν,
βαίνουσαν πρὸς τὰ δεξιὰ τοῦ ὠρώντος.

||||| ΝΤΩΔΙΗΜΩΙΑΡΓΑΔΕΙΣΓΥΡΑΝΕ
||||| ΡΙΟΣΔΙΟΝΥΣΟΕΠΕΚΤΑΤΕΙΘΕΜΙΚΤ
||||| ΥΛΟΕΓΡΑΜΜΑΤΕΥΕΝΔΙΑΦΟΛΙΣΕΜ
||||| ΕΙΠΕΝΑΛΣΝ'ΙΝΓ' / / ΤΑΝΑΡΙΟΝ

||||| ΑΙΦ
||||| Ο|||||

Γ ΝΚΑΙ
ΙΝΚΥΞ
ΕΜ
ΝΚΑΙΕ
ΥΕΙΑΝΓΛΙ
ΛΗΓΤΑ

ΑΕΠΟ
ΑΤΟΡΕΟ ΠΑΝΤΙΟ
ΤΑΝΑΡΙΟΝ

Ἐδοξε¹ ἐν τῷ δήμῳ Ἀργαδεῖς [ἐπ]ρωτ[ὶ] ἀνέμειν,
Δημήτριος Διονύσε² ἐπιστάται, θεμιστίας
Κρατ[ύ]λο ἐγραμμάτευεν· Διχα[ρί]αν[τ]ε Μ[έ]μο-
νος³ εἶπεν· ἀ[γ]αλματι π[ρ]ο[σ]τα[ν] Π[ρ]ο[σ]τ[α]ν ἀ[γ]ριον,
5 κυνηγούς· ἀ[γ]εῖ ὄθραν εὐστα[τ]ον καὶ [ἀ]ρσο-
ν[τ]ον ἀλίσταν δίδοντα περὶ τῆν πόλιν Κυζ[ί]-
κον, καὶ στήσαι τὸ ἀγαλμα⁴ [ἐ]ν [μ]έσῳ· τὸ λιμέ-
νος, ὅπως ἂν ἡ εὐαγρος ἀνά γ[γ]ιν καὶ ἐν πόντῳ⁵
λαβεῖν δὲ τὸς ἄρχοντας ἐπιμελ[έ]ειαν [τῆς].
10 τ[ῆς] ποιήσεως καὶ ἀναθέσεως τὸ ἀ[γ]αλμα⁶ [τῆς].

Ἀπ[α]γορεύ[ε]ται παντὶ, ὅς ἂν
ἔς Π[ρ]ο[σ]τ[α]ν ἀ[γ]ριον ἀσπεύῃ.

Ἐκ τοῦ σχήματος τῶν γραμμάτων Α, Θ,
Μ, Ξ, τῆς καταλήξεως ὁ ἀντί ὡ ἐν ταῖς λέξεσι
Aoribos (στ. 2), Κρατ[ύ]λο (στ. 3) κλ. ἐξαγε-

1. ΣΟΡΙΑΔΑ, ἐν λ.
2. H. STEPHANI. Ἐθναρχὸς τῆς ἑλληνικῆς
γλώσσης, ἐν λ.
3. Παύλος Γ' 179.
4. PLINI. Hist. Nat. NH 19, 3.
54 C. I. G. 2421.

ται, ὅτι ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἀπὸ τοῦ α' π. Χ.
αἰῶνος², καθ' ὅσον μέγιστα ἡ ἐκδομή τοῦ ψι-
φίσματος διὰ τῆς φράσεως α' Ἐδοξε τῷ δήμῳ
ἡ δεινὰ φυλὴ ἐπρυτάνευσεν, ὁ δεινὰ ἐπιστάται,
ὁ δεινὰ ἐγραμμάτευεν, ὁ δεινὰ εἶπεν ὡς ἐν τῇ
χρήσει ἀπὸ τοῦ 433—403 π. Χ³.

1. ΠΙΝΔΑΡΟΥ. Πυθ. Δ' 370.
2. FRANZ, ἀντ. σ. 149.
3. Αὐτόθι, σ. 319, 320.

Ἡ ἀναπλήρωσις ἐγένετο ὑπολογισθέντων τῶν ἐλλειπόντων στοιχείων καὶ κατ' ἀναλογίαν τῶν τοιοῦτον εἰδους ψηφισμάτων¹. Ἐκ τῆς Κυζίκου, ἴσως δ' ἐκ τοῦ λυμένου αὐτῆς Περσικοῦ², προέρχεται κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὸ παρὸν ψήφισμα· διότι ἡ τε φυλὴ Ἀργαεῖς (στ. 1) ἦν ἐν Κυζίκῳ³ καὶ ἡ αἰξ ἐπὶ νομισμάτων τῆς Κυζίκου ἀπεικονίζεται⁴, ὡς ἐνταῦθα ἄνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς. Ὁ δὲ Πῦρ οὐ μόνον αἰπύλος⁵, αἰγύρεος⁶, ἀλλὰ καὶ ἀγρύπας⁷, ἀγρύρεος⁸, ἐπὶ δὲ ἀγρύρεος⁹ ἐπωνομάζεται, ὡς παρ' ἡμῖν (στ. 4, 12). Τὸ δ' ἀγρύρεος τιμῆσαι (στ. 4) ἐστὶ κατ' ἀναλογίαν τοῦ ἀετιμῆσαι εἰκόνη¹⁰. Πρὸς δὲ τοὺς ζῆγ. 5-6 α καὶ ἀλητέον τὸ ἐξῆς ἐπιγράμμεν¹¹.

Γνωτῶν τρισακτῶν ἐκ τρισακτῆ· λίνο 0 ἡ ρς δέχνοσσι Π α ν· Πέρης σοὶ γὰρ ἀπ' ἐπείνων ταῦτα φέρει θεῶν Δάμν· Κλείτωρ δὲ βαλάντης· καὶ σπιδὸς α γ ρ ε ῖ ν ἡ ῖρα, γ α τ α ν, ἡ ῖωρ.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ Γ'.

Ἐπὶ μακρurioν τετραγ. στήλης 0,80×0,40 κεκοσμημένης διὰ στεφανώματος (villae), συγκειμένου ἐκ κεφαλῆς βοῦς καὶ ταινιών. Εὑρεταὶ δ' ἐν Πέρξ, ἐν ἰδιωτικῇ οἰκίᾳ (ἰδ. τῶν Ταχυδρομίων, ἀριθ. 15).

ARTEMIDΩΡΩΣ ΕΓΓΕΝΗΣ

Ἀρτεμιδωρ[ος]
ἐγγενής.

Ἐπὶ τοῦ βάλθρου, ἐρ' οὗ ἡ τιμητικὴ αὐτῇ ἐπιγραφὴ τοῦ α' π. Χ. αἰῶνος, ὡς ἐκ τοῦ σχήματος τῶν γραμμάτων Α, Ε, Σ, ἵστατο πιθανῶς ἀγάλμα τοῦ Ἀρτεμιδώρου. Τὸ δὲ ὄνομα Ἀρτεμιδώρος ἴσθιν Ἀρτεμιδῶν τοῦ Βυζαντίου· διότι πολλὰ κύρια ὀνόματα ἐνταῦθα ἔχουσι τὴν

1. Αὐτόθι, σ. 178.
2. J. MARQUARDT. Ἱστορία Κυζίκου, μετάφρ. ἀρχα. Κυρίλλου (ἐν ΚΠ. 1879 εἰς 12^{ον}), σ. 13.
3. Αὐτόθι, σ. 57.
4. Αὐτόθι.
5. ΠΑΑΤΩΝΟΣ. Κρατίδος 408 σ.
6. Ἀνθολογίας Πλανούδη, ἀρ. 229.
7. Ἀνθολογίας ζ' 13.
8. ΠΕΥΧΙΟΥ, ἐν λ.
9. Εὐρυλοχίδην μέγα, 13, 48.
10. C. I. G. 2879.
11. Ἀνθολογίας ζ' 12.

κατὰ λήξιν θωρος, θωρα, π. γ. Ἐκατόδω[ρος]¹, Ὀλυμπιδωρος², Πυθιδωρος³, Ἰσιδωρος⁴, Πυριδωρος⁵, Μητροδωρος⁶ ἢ Ματροδωρος⁷, Διδωρος⁸, Θεοδωρος⁹, Ονησιδωρος¹⁰ κλπ. Ἀλλὰ καὶ Βενθιδωρα ἦν ὀρθότη¹¹, καὶ Μενθιδωρος¹² βυζαντίος, παραγόμενα τὸ μὲν ἐκ τοῦ Βενθίς, ἰδος¹³, τὸ δὲ ἐκ τοῦ Μενθίς, ἰδος¹⁴, τῆς ὀρθότης Ἀρτέμιδος, ἐπομείνους ταυτοσημον τοῦ Ἀρτεμιδώρος, ἦν δὲ καὶ Μένδης βυζαντίος¹⁵. Ἀρτεμῖς δὲ ἦν ἡ Βυζαντίων πολιοῦχος θεὰ καὶ ἀληθῶς ὑπῆρχεν αὐτῇ Ἀρτέμιδος Δικτύννης ἱερὸν παρὰ τῆς Χηλῆς¹⁶ (τὸ νῦν Βεβίε)¹⁷, καὶ Ἀρτέμιδος ρωσφόρου τίμενος εἰς τὸν Βολον¹⁸ (τὸ νῦν Κορυσουλιὸς μαχ' ἐν)¹⁹. Ἡ θεότης αὐτῇ ἀνωμάλετο ἐν Ὀρξῃ καὶ κυρία Ἀρτεμῖς²⁰. Τὸ μὲν Ἀρτεμιδώρος καὶ ἐν ἐτέρᾳ ἐπιγραφῇ Βυζαντίου ἀναγνωσθήσεται²¹. Τὸ δὲ ἐγγενής σημαίνει τὸν ἰθαγενῆ, indigena, inquilinus²², ὡς λ. γ. αὐτὸν ἐν ἐπιχώριος οὐδ' ἐγγενής ἡμῖν²³. «πρὸς θεῶν τῶν ἐγγενῶν» ἀρρ. duos penates, gentilicios. Ὡς κύριον ὄνομα Ἐγγενής οὐχ εἴρηται παρὰ Pape-Benseler, ἀλλὰ μόνον Ἐγγενέτωρ, ὀρος²⁴.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ Δ'.

Ἐπὶ δύο μακρurioν πλακῶν τῆς μὲν α' διαστάσεων 0,50×0,52×0,22, τῆς δὲ β' δια-

1. MIONNET. Mémoires grecques. Suppl. Τόμ. Β' σ. 239.
2. MIONNET, αὐτ. — DÉTHIER et MORDTMANN, αὐτ. σ. 52.
3. MIONNET, αὐτ. σ. 242.
4. Αὐτόθι, σ. 56.
5. Αὐτόθι.
6. Αὐτόθι, σ. 80.
7. ECKHEL. D. N. V. Τόμ. Β' σ. 28.
8. Αὐτόθι.
9. DÉTHIER et MORDTMANN, αὐτ. σ. 54.
10. MIONNET, αὐτ. σ. 7.
11. ΚΟΤΜΑΝΟΥΔΗ. Ἀττικῆς ἐπιγραφαὶ ἐπιτύμβιοι, ἀρ. 1836.
12. C. I. G. 2034.
13. DÉTHIER et MORDTMANN, αὐτ. σ. 52.
14. BEKKER. Anecdota, σ. 1192.
15. DÉTHIER et MORDTMANN, αὐτ. σ. 69.
16. MIONNET, αὐτ. σ. 33.
17. Κωνσταντιναῖδος, σ. 173.
18. MIONNET, αὐτ. σ. 15.
19. Σ. BYZANTIOI, αὐτ. Τόμ. Β' σ. 59.
20. A. DUMONT. Inscriptions et monuments de la Thrace (ἐν Παρισίοις 1877 εἰς 8^{ον}) ἀρ. 35.
21. DÉTHIER et MORDTMANN, αὐτ. σ. 78-79.
22. H. STEPHANI, αὐτ. ἐν λ.
23. ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ, Ἠλέκτρα, στίχ. 430.
24. C. I. G. 2749.

στάσεων 0,56×0,55×0,22. Ερέθη μὲν ἐν Πέρῃ, ἐντός τῆς παρὰ τὸ δημαρχεῖον πλατείας, μετακίνηθη δὲ εἰς τὸ αὐτοκρατορικὸν μουσεῖον Κωνσταντινουπόλεως.

ΑΓΛΑΘΗ ΖΤ ΧΗΙ

ΚΑΤΑΤΟΔΟΓΜΑΤΗΣΚΡΑ
ΤΙΣΤΗΣΒΟΥΛΗΣΚΑΙΤΟΥ
ΙΕΡΩΤΑΤΟΥΔΗΜΟΥΑΥΡΗΑΙ
ΑΝΕΥΦΗΜΙΑΝΟΥΓΑΤΕΡΑΤΟΥ
ΑΣΙΟΛΟΓΟΤΑΤΟΥΒΑΣΙΛΕΟ^ς

ΣΕΚΟΥΝΔΕΙΝΟΥΔΙΟΓΝ
ΑΥΡΗΛΙΟΣ ΣΑΒΕΙΝΙΑΙ
ΚΥΝΤΙΑΝΟΣ ΟΞΥΝΓΓ
ΕΥΤΥΧΩΣ

Ἀγαθὴ Τύχη.

Κατὰ τὸ δόγμα τῆς κρα-
τικής βουλῆς καὶ τοῦ
ἱεροῦ τοῦ δήμου. Ἀρχι-
δ.

5 ἀν. Εὐφ. μ. αὐτ., θυγατέρα τοῦ
ἀξιολογ[ω]τάτου βασιλέως
Σεκουνδέου Διογ[έν]ου, ἴσθου,
Αἰρήλιος Σαβεῖνιος, ὁ
Κυντιανός, ὁ συγγενὴς

10 εὐτυχός,

Τὸ φέρισμα τοῦτο, ὑπερ ἀποδομένον ἐν τὸν
6^ο μ. Χ. αἰῶνα ἕνεκα τῶν γραμμάτων *ΑΓΛΘ*
Θ. Ζ. Φ. τῶν ῥωμαϊκῶν ὀνομάτων *Αἰρήλιος*
(στ. 8), *Αἰρήλια* (στ. 4-5), *Κυντιανός* (στ.
9) κ.λ. καὶ τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ *ι* διὰ τοῦ
εἰ ἐν ταῖς λέξεσι *Σεκουνδέου* (στ. 7), *Σαβε-
ριανός* (στ. 8), προέρχεται πιθανῶς ἐκ Χαλκη-
δόνος· διότι ἐκεῖ ὑπῆρχε βασιλεὺς (στ. 6), ἐ-
πώνυμος ἄρτων¹, ἐπιτετραμμένος δηλονότι,
ὅπως ὁ ἐν Ἀθήναις ὁμώνυμος καὶ ὅπως ὁ ἐν
Ρώμῃ rex sacriculus, τὰ τῆς δημοσίου λα-
τρείας². Τοιοῦτοι δὲ βασιλεῖς ἦσαν ἐν Δελφοῖς³,

1. FRANZ, αὐτ. σ. 324. — PH. CAYLUS, Recueil d'antiquités (ἐν Παρίσις 1752-67 Τόμ. 7 εἰς 4^{ον}) Τόμ. Β' σ. 55, 71, 72.

2. K. F. HERMANN, Lehrbuch der griechischen Staatsalterthümer (ἐν Ἐλβερίῃ 1855 εἰς 8^{ον}) σ. 52, 55. — THIRLWALL, History of Greece (ἐν Λονδῶν 1856, τόμ. 8^{ον} εἰς 8^{ον}) κεφ. 5^ο 1. — G. GROTE, History of Greece (ἐν Λονδῶν 1850 Τόμ. 8 εἰς 8^{ον}) Τόμ. Β' σ. 59 κ. εἰ.

3. ΠΑΟΥΤΑΡΧΟΥ, Ἐλληνικά, ἐκδ. J. Reiske (ἐν Λειψίῃ 1774-82 Τόμ. 12 εἰς 8^{ον}) Τόμ. Ζ' σ. 177.

ἐν Σίφνῳ¹, ἐν Κυζικίῳ², ἐν Μεγάρῳ³, ἐν Σαμο-
θράκῃ⁴ κ.λπ. Συνήμα δὲ μετὰ τῶν Βυζαντινῶν
καὶ τῶν Χαλκηδονίων ὑπῆρχεν ὁμώνοια (κοινο-
dia) καὶ ἑκαταλι⁵ καὶ ἐπὶ τῶν αὐτοκρατορῶν⁶.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ Ε'.

Ἐπὶ προσόψεως μαρμαρίνου ἐξώστου, προσ-
κρημένου μὲν ποτε εἰς τὸν τοίχον τῆς περιο-
χῆς τοῦ Βυζαντίου, κειμένου δὲ νῦν εἰς τὸν κά-
τωθεν τοῦ Σουλτάν Ἀγαῖτ πρὸς τὸν σιδηρό-
δρομον ἄγοντα Δεμιστλή γινώλ.

ΤΕΡΤΙΝΑΚΕΥΣΕΒΗΣ
ἸΑΒ-ΚΟΝΑΛΙΡΗΝΗ
ἸΑΛ ἸΠΡΟΤΗΚΑΙΣ

|||||

Ἀγαθὴ Τύχη.]

Αὐτοκράτορα καίσαρα]

Σεπτίμιον Σεούρον,]

Περτίνακα, εὐσεβή, σφεδαστόν,

5 ἀββαβ[ι]κόν, ἀββαβ[ι]κῶν κόν
ἤ] λ[α]μ[π]ρ[ο]τ[α]τῇ κ[α]β[ι] σφεδαστή
Βυζαντινῶν Ἀντωνινία πόλις.

Ὁ Σεπτίμιος Σεβήρος ἐπολιόνηκε τὸ Βυζάντιον
τῷ 195 μ. Χ. διὰ τοῦ Λουκίου Μαρτίου Μαξιμίου,
ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς ἐξῆς συγχρόνου ἐπιγραφῆς,
ἐν Ρώμῃ εὐρεθείσης, ἥτις ποιεῖται μνηστὴς τοῦ
«L(ucius) Marius, L(ucii) (ilius) Maximus»,
ὅστις ἐν «dux exercitus mysiaci apud Byzantium
καὶ legatus legionis primae italicae», ἦ-
το, ὡς ἐγγεῖν ὁ Orelli, dux legionum in provin-
cia Mysia tendentium, ubi legio I italica,
cuius ille legatus erat, castra habebat. Iis igitur
in obside re Byzantii Marius praefuit¹.

Ὁ Σεπτίμιος Σεβήρος κατέστρεψε μὲν τὸ Βυ-
ζάντιον ἡμέτερος μνηστὴς τῶν ἄλλων αὐτοῦ τῷ 197
μ. Χ. ἀκολούθως δὲ πρὶ τὸ 204 καμάρθεις ἐκ
τῶν παρακλήσεων τοῦ αὐτοῦ Ἀντωνίνου²

1. ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ, Αἰγινήσας, ἀδ. 1^η.

2. E. WACHSMUTH, Hellen. Alterthumskun-
de (ἐν Ἀλλῃ 1843-6 Τόμ. 4 εἰς 8^{ον}) Τόμ. Α' σ. 148.

3. C. I. G. 1052. — R. CHANDLER, Marmora
oxoniensia (ἐν Λονδῶν 1763 Τόμ. 1 εἰς 3^{ον})
Τόμ. Β' σ. 82.

4. C. I. G. 2457. — I. LIVII ME¹ s.

5. ECKHEL, αὐτ. σ. 26.

6. Αὐτῶν, σ. 32.

7. ORELLI, 5502.

8. SPARTIANI, παρὰ Eckhel, αὐτ. σ. 32.

ἀνάτσει λαμπρότερον ἐπωνυμίας αὐτὸ *Antio-niam Byzantinorum augustam*¹, ὁποῦν ἐδηγῆντες ἀνεπληρώσαμεν τὸ τέλος τῆς ἐπιγραφῆς ἡ λαμπροτάτη ΚΑΙΣ διὰ τοῦ καὶ σ[εβασ-
ταυ] ἡ τοι et augusta, εἰς ὃ παρέλκει τὸ Βυζαν-
τιῶν *Antonia*. Ἡ δὲ προσωνημία τοῦ Βυζαν-
τίου *Antonia*², ἡ *Antonia*³, ἡ *Antoniανή*⁴
διετηρήθη, μὲν καὶ ἐπὶ τοῦ Ἀντωνίνου Καρα-
κάλλα (211-217)⁵, διεσώθη δὲ καὶ ἐπὶ τινος
πλίνθου⁶. Ἡ δὲ καὶ ἐπὶ νομισμάτων τοῦ Βυ-
ζαντίου ἔχοντες ἔτι μὲν τὸν Καρακάλλον, ἔν-
θεν δὲ *Antonia* καὶ *Antia*, ἥτοι ludos, ἀγῶ-
νας⁷. Οἱ δὲ ἀγῶνες οὗτοι ἐκτείνοντο ἐν τῷ Ἰπ-
πικῷ⁸, ὅπερ ἔκτισεν ὁ Σεβήστωρ⁹. Ἐπὶ τοῦ τοί-
χου δὲ τῶν στυλῶν τοῦ Ἰππικοῦ αὐτοῦ ἐγρά-
χθη καὶ ἡ παρούσα τιμητικὴ ἐπιγραφή, κέ-
τωθεν πιθανῶς ἀνδρὸς τοῦ αὐτοκράτορος,
ἀνεγερμένου περὶ τὸ πρὸς δυσμὰς, ἔξω τοῦ
Εὐρῆπου, τὴν Σφενδόνην δηλαδὴ, ἐντὸς τοῦ πε-
ριβόλου τοῦ Ἰπποδρόμου, ἐνθα ὑφίστατο καὶ ἄλ-
λων αὐτοκρατόρων ἀγάλματα¹⁰.

Ἡ παρούσα ἐπιγραφή ἀναπέλει εἰς τὴν ἡμε-
τέραν μνήμην τὴν τῆς Περίθου, ἔχουσιν ὡδὲ¹¹.

Ἀγαθὴ Τύχη.

Αὐτοκράτορα καίσαρα
Σεπτίμου Σευήρου,
εὐσεβῆ, Περτίνακα,
σεβαστόν, αραβικόν,
αδιαβηγικόν, παρθικόν,
μέγιστον· ἡ βουλὴ καὶ
ὁ ὄμιλος τῶν νεωκέρων
Περίνθων.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ Σ'.

Ἐπὶ τοῦ ἰσωπερικοῦ τοίχους δωματίου τινὸς
κάτωθεν τοῦ Ἰντζιλῆ κλισίᾳ, νῦν δὲ ὑπὸ τὸν

συνδρόμον, οὗ μακρὴν τοῦ ἀρχαίου τοῦ
Σωτῆρος.

(Ὁρα Πλν. Α' ἀρ. 2).

Ἰσως μετὰ τὴν ὑπὸ Σεβήστου ἄλωσην τοῦ Βυ-
ζαντίου τῷ 197 μ. Χ. ὑπῆρχον ἐνταῦθα φυλα-
καί, ἐνθα χριστιανὸς τις δεσμώτης ἐγράφε
τοὺς συμβολικοὺς τοὺτους χαρακτῆρας. Τοιού-
τους δὲ μετεχειρίζοντο, ὡς γνωστὸν, οἱ πρῶτοι
χριστιανοὶ ἐπὶ τῶν διωγμῶν. Καὶ διὰ μὲν τοῦ
πρώτου καὶ τελευταίου χαρακτῆρος ὁ σταυρὸς
ἀπεικονίζεται, εἰ καὶ ἐπὶ τῶν δημοσίων μνη-
μείων μόλις τὸν ε' αἰῶνα ἦν ἐν χρήσει¹, ἀλλ' ἐν
κρυπτῷ καὶ παραβύθῳ, ἐν φυλακῇ, ἰσως ἐπὶ
μυστῇ τις δεσμώτης τὴν ἀπεικόνισιν αὐτοῦ, ἐν
ἀρχῇ μὲν ἐν εἰδεί ἀνθους, ἐν τέλει δὲ σαφέ-
στερον ὁ δὲ τρίτος καὶ τέταρτος χαρακτῆρ
δηλοὶ δικανόν (furca), βασιαντήριον τῶν κα-
ταδικῶν². διότι τὸ V, ὡς λέγει ὁ Οὐάκκων³,
καὶ τὸ Y, ὡς ὁ ἰσπανὸς ἐπίσκοπος σερῆν μον-
χαρίαν περὶ σταυροῦ συντάξας, παρίστα ἰσότη-
τιν, σταυρὸν· «*La quinta, bifida, que era tam-
bién usada con frecuencia, tenía la forma de
la *prison*, ó sea Y griega*»⁴. Καὶ ἀλλῶς ἐπὶ
τινος γελοιογραφικῆς ἀπεικονίσεως τοῦ ἑσταυ-
ρωμένου, εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Σεπτιμίου Σεβή-
στου ἀποδομῆς καὶ ἐν Ρώμῃ ἀνακλυθεῖσας,
ἀπαντᾷ τὸ Y ὡς πρὸς δικανόν ἢ σταυροῦ⁵. Ἰσως
δὲ καὶ τὸ H ἦν ὡς *patibulum*, ὅπερ μετε-
μνεύεται «*1er σταυρὸς, 2us ῥάβδος (barre)
πρὸς κλείσμον θύρας*»⁶, ὥς ῥάβδος ἰσως πα-
ριστάται διὰ τῆς οὐκ ὀριζήσεως τῆς ἐν μέ-
σῳ τοῦ H, τῶν δύο καθέτων περιστρεφουσῶν
τῆς δύο παραστάδας τῆς θύρας. Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ
τοῦ πλανήτου (planeta, chasuble) τῷ, ἐν μω-
σαϊκοῦ ἀγγείῳ τῆς ἐν Ραβέννῃ ἐκκλησίας τοῦ
ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ, τῆς ε' μ. Χ. ἐκαστασε-
τηρίδος, πολλὰ H ἀπεικονίζονται⁷. Παράτηρη-
τέον δὲ, ὅτι ὁ Minucius Felix γράφων ἐν ἀρχῇ

1. S. BYZANTIOU, αὐτ. Τόμ. Α' σ. 54.
2. HETXIOU ΜΙΑΞΙΟΥ, fr. 4, 38, παρὰ Müller (Fragm. Hist. Gr.) Τόμ. Α' σ. 153.— KΩΛΙΝΟΥ, Πάτρια, σ. 13.
3. ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ, εἰς Διονύσιον. Περιηγητ. Σ' 803.
4. ECKHEL, αὐτ. σ. 32.
5. HETXIOU ΜΙΑΞΙΟΥ, αὐτ.
6. DÉTHIER. Le Bosphore et Constantinople, (ἐν Βιάων 1873 εἰς 809) σ. 17.
7. ECKHEL, αὐτ. σ. 233.
8. Κωνσταντινίδος, σ. 72.
9. KΩΛΙΝΟΥ, αὐτ. σ. 14, 19.
10. S. BYZANTIOU, αὐτ. σ. 229.
11. HUMPHREYDUS PRIDEAUX. *Marmora o-xoniensis ex arundellianis* (ἐν Ὁξονίᾳ 1876 εἰς 49) App. σ. 292, ἀρ. 7.

1. MARTIGNY. Dictionnaire des antiquités chrétiennes (ἐν Παρίσι 1865 εἰς μ. 899) σ. 186.
2. A. RICH. Dictionnaire des antiquités grecques et romaines, ἐν λ. furca.
3. VARRONIS. De lingua latina V. 24.
4. OBISPO DE ANTIOXIE. De la cruz del Señor (ἐν Γιβραλτάρῃ 1871 εἰς 809) σ. 6.
5. R. GARRUCCI. Deux monuments des premiers siècles de l'Eglise (ἐν Ρώμῃ 1862 εἰς 87). — LIDDON'S BAMPTON. Lectures (ἐν Λονδῶν 1866 εἰς 809) σ. 396-7.
6. RIDDLE'S. Latin-english dictionary, ἐν λ.
7. CIAMPINI. Vetera monumenta (ἐν Ρώμῃ 1690-9 Τόμ. 2 εἰς φύλλ. Τόμ. Β' σ. 17-18).

МЕЧНИКОВА

τοῦ Γ' μ. Χ. αἰῶνος! λέγει, ὅτι ὁ Καϊκίλιος κατηγγράει τῶν χριστιανῶν, ὡς λατρεύοντων τὸν σταυρὸν².

ΕΠΙΓΡΑΦΗ Ζ'.

Ἐπὶ μαρμαρίνου τινὸς ἰδωλίου, ἱστανγίμου πύθωνος ἐπὶ ποδῶν καὶ κεφαλαίου ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ Σαρχί βουρνού, μεταξὺ τοῦ αυτοκρατορικοῦ μαγειρείου καὶ τῶν θαλασσίων τειχῶν, οὐ μακρὰν τοῦ Ἰντζιλῆ κινάκ.

(Ὁρα Πίν. Α' ἀρ. 3).

ὁ δεινα]
Οἰ|κία-
κ|ρος Α'

Τὸ μ' ρος, ἔνθα εὐρέθη ἡ παρούσα ἐπιγραφή, ἐστὶν ἐπὶ τοῦ παλαιῦ, περιμετρικῶς τῷ ὑπὸ τὴν ἀκρόπολιν τῶν Ἀθηνῶν ἐπιπέδῳ. Γνωρίζομεν δέ, ὅτι τὸ τοῦ Βουλαντοῦ στάδιον³ ἔκειτο ἐν τοῖς ἐπιπέδοις⁴.

Ἡ ἐπιγραφή αὐτὴ τοῦ γ' μ. Χ. αἰῶνος δεικνύει, ὅτι τὸ ἰδῶλον τοῦ σταδίου ἀνήκει μὲν εἰς οἰκιακὸν τινα, ἐπὶ τοῦ δὲ τέξιν Α', ἥτοι τριακυστή, Οἰκιακὸς ἐστὶ κατὰ Σουλδαν, ἱππεύς, domesticus. Ἐπὶ τῶν ἰδωλίων ἐστὶ ὅτι μετὰ τὸ ὄνομα ἱστανγίμου καὶ τὴν ὑπόγραμμά οὗτος ἀναγινώσκειται ἐπὶ μὲν ἰδωλίου, ἀνασκαφέντος ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ Διονύσου Ἀθηνῶν, ἀρχιερέως Διονύσου Ἐλευθερίου, ἐπὶ δὲ sella curulis, ἀπεικονισμένη ἐπὶ νομίσματος Ἀλεξάνδρου τοῦ Βυθηνῆς, αὐτοῦ τοῦ Πούπιου Τραπεζεύου.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ Η'.

Ἀναγινώχθη μὲν ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ σερασκεράτου, ἐναπόκειται δ' ἐν τῷ αυτοκρατορικῷ μουσεῖῳ Κωνσταντινουπόλεως, κεχάραται δ' ἄνωθεν ἀναγλύφου 0,66x0,12x0,6 παριστάντος ἄνδρα, καθήμενον ἐπὶ κλίνης, ἄγχιονον, ἱστανγίμου ἀριστερὰ τοῦ ὤντος, στριφνόντα τὴν ἀριστεράν ἐπὶ προσκεφαλαίου (cervical), κρατοῦντα δὲ τῇ δεξιᾷ στέφανον παρ' αὐτῷ παρακάθηται γυνή, ἱστανγίμητιν πρὸς τὸν κατακεκλιμένον καὶ φοροῦσα χιτῶνα ποδῶν μετ' ἐπενδύτου καὶ αὐτὴν τὴν κεφαλὴν καλύπτοντος.

1. BURTON. Ecclesiastical history (ἐν Ἀνθολογίᾳ 1845 εἰς 809) σ. 476.

2. TYRWHITT, σ. 199.

3. Ὁρα ἀνωτέρω ἐπιγρ. Α'.

4. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ, αὐτ. σ. 6.

5. A. RICH, αὐτ. ἐν λ. sella.

ἰνώπιον τῆς κλίνης τρίπους στρογγύλος μετ' ἐπισκεπτῶν ἐπισθεν δὲ τῆς κλίνης μορφῇ τις μικρὰ, ἱσταμένη κατὰ μέτωπον.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ΜΙΚΚΟΥ

Ἀπολλωνίος Μίκκου.

Τὸ ἐπιτάμιον τοῦτο ὡς ἐκ τοῦ σχήματος τῶν γραμμάτων ἀποδίδομεν εἰς τὸν γ' μ. Χ. αἰῶνα. Ἐπειδὴ δ' εὐρέθη ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ σερασκεράτου μετ' ἄλλων ἐπιταμιῶν Ἰθίων Θεοφίλου, Διογένηος, Καλλιμαχίδου, Διονυσίου, Ἀπολλωνίου κλ. καὶ τινων νεκροδείπνων, εἰκάζομεν, ὅτι ἐκεῖ ἦν τὸ τῶν Βουλαντῶν πρὸ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου κομητήριον.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ Θ'—ΙΖ'.

Ἐπὶ 9 κινουμένων στήλων τῆς κινστέρνας Μπὶν μπὶρ διρέα.

Θ'. (Ὁρα Πίν. Α' ἀρ. 4).
Εὐ|γ|ενίου.

Ι'. (Ὁρα Πίν. Α' ἀρ. 5).
Εὐ|ε|ρπίου.

ΙΑ'. ΕΥΤΟ
Εὐ|τ|ρ|πίου.

ΙΒ'. (Ὁρα Πίν. Α' ἀρ. 6).
Εὐ|τ|ροπίου.

ΙΓ'. ΕΥΣ
Εὐ|σ|είου.

ΙΔ'. ΑΚΑΚ
Ακ|α|κίου.

ΙΕ'. ΚΑ
Κα|κίου.

ΙΣ'. ΠΑ
Πα|κίου.

ΙΖ'. (Ὁρα Πίν. Α' ἀρ. 7).
Ρα|κίου.

1. BURTON. Ecclesiastical history (ἐν Ἀνθολογίᾳ 1845 εἰς 809) σ. 476.

2. TYRWHITT, σ. 199.

3. Ὁρα ἀνωτέρω ἐπιγρ. Α'.

4. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ, αὐτ. σ. 6.

5. A. RICH, αὐτ. ἐν λ. sella.

Ἡ Φιλόξενος κινστέρνα (μὴν μίση δριὰκ) ἐκτίσθη ἐπὶ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου¹, ὅστις προσεκέλευεν ἐκ Ρώμης πολλοὺς συγκλητικούς καὶ πλούτω διαφέροντας, ἐν οἷς καὶ τὸν Εὐγένιον², ὅστις καὶ πόλην τὴν παρὰ τὴν Πριποντίαν τμηγών τῆς Πόλεως κατισκιάσει, «πύλην τοῦ ἡγεμονίου κληθίσαι», καὶ παρ' αὐτῇ «πύργον τοῦ ἡγεμονίου», καὶ οὐ μακρὴν τὸ παλαιόν ἀπὸ Εὐγενίου³ ἀποδομένον⁴. Οὗτος δὲ πιθανῶς καὶ τὴν Φιλόξενον κινστέρναν κατισκιάσει περὶ τὸ 330 μ. Χ. ὡς ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς Θ' ἡδυνάτω τις ἵνα συμπέριπτον. Εἶχε δὲ πιθανώτατα συνειργάς εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς ἐν λίγῃ κινστέρνας τὸν Εὐσεβίον (ἐπιγρ. Γ'-ΙΒ'), τὸν Εὐσεβίον (ἐπιγρ. ΙΓ'), τὸν Αἰδασιον (ἐπιγρ. ΙΔ', ΙΕ'), τὸν Πάκιον (ἐπιγρ. ΙΖ') καὶ τὸν Ραλκιον (ἐπιγρ. ΙΖ'), συγκλητικούς ἴσως, ὡς εἰκόζομεν, προσκληθέντας ταύτην χρόνῳ ἐκ Ρώμης.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΙΗ'—Κ'.

Ἐπὶ τριῶν κινστέρνων στήλων τῆς αὐτῆς κινστέρνας.

ΙΗ'. (Ὁρα Πίν. Α' ἀρ. 8).
Κυ[μ]ηγίου.

ΙΘ'. ΝΧ
Κυ[μ]ηγίου.

Κ'. ΚΝ
Κυ[μ]ηγίου.

Κωνήγιος ἦν ἱεραρχος τοῦ πραιτωρίου τῷ 384 μ. Χ.⁵ καὶ ὑπατος⁶ τῷ 388. Ἰσως δ' ἐπισκεύασε τὴν Φιλόξενον κινστέρναν.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΚΑ'.

Ἄνωρύχθη ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἐν τῇ κατὰ Πέραν πλατείᾳ, τῇ παρακειμένῃ τῷ δημαρχείῳ. Ἐστὶ δὲ κειραρχαμένη διὰ μεγίστων χαρακτήρων ἐπὶ τριῶν πλακῶν, ὧν ἡ μὲν α' ἔχει οὐαὶ διαστάσεις 0,95×0,24×0,34 μετεκομίσθη εἰς τὸν Φιλολαγικὸν σὺλλογον, ἡ δὲ β' 0,88×0,23×0,32 καὶ ἡ γ' 0,80×0,20×0,33 εἰς τὸ αὐτοκρατορικὸν μουσεῖον Κωνσταντινουπόλεως.

1. Σ. BYZANTIOY, αὐτ. Τόμ. Α' σ. 262.
2. Αὐτόθι, σ. 149.
3. ΖΩΣΙΜΟΥ, σ. 218, 395.
4. ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ. Ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία, ἐκδ. Migne, σ. 690.

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΙΣ' ΤΟΜΟΥ).

(Ὁρα Πίν. Α' ἀρ. 9).

α' Ἴτους πεντα[μυχλίου] στοῦ ἱννακασιστοῦ
β'
μηνὶ Αἰγυπτίων
γ' τριτῷ +

Ἡ συμπληρωθεῖσα χρονολογία ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὴν σεπτέμβριον τοῦ 391 μ. Χ. Πόλλοι τῶν ἀρχαίων εἶχον μῆνας διητούς, τοὺς μὲν ἐκ κυρίων ὀνομάτων, τοὺς δ' ἐξ ἀριθμῶν παραγομένων. Οὕτω λ. γ. οἱ Μακεδόνες εἶχον μῆνα Δελιον καὶ πρῶτον¹, Ἀσίαν καὶ πέμπτον², Ἀρμενίαν καὶ ἑβδόμην³. Ὑπερβερταῖον καὶ δωδέκατον⁴. Οὕτω δὲ καὶ οἱ Ἑρρίσιοι εἶχον μῆνα ὀγδόον⁵, οἱ Σαρματαὶ μῆνα τρίτον⁶, οἱ Ἀφροδιταῖς μῆνα δωδέκατον⁷, ἐν ᾧ πάντες οὗτοι εἶχον καὶ μῆνας ἐκ κυρίων ὀνομάτων παραγομένους. Ἐλλὰ δὲ πάλιν, ὡς οἱ Φωκαεῖς, εἶχον μόνον ἀριθμητικούς μῆνας, πρῶτον⁸, ἑβδόμην⁹, δωδέκατον¹⁰. Τῶν δ' Αἰγυπτίων ἐγνωρίζομεν μέχρι τοῦδε μόνον τοὺς ἐκ κυρίων ὀνομάτων παραγομένους μῆνας, ἐν ᾧ νῦν προβάλονται καὶ μὴν τρίτος (στ. 2, 3), ἰσθμιακός ἐπὶ αὐτῷ τῷ Ἀθῶν, ἥτοι τῷ σεπτέμβριῳ.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΚΒ'.

Ἐπὶ μαρμαρῶν ἰνστιτούμενον ἐν τῷ τόλῳ τῆς ἐκκλησίᾳ τῆς κοιμηθείας τῆς Θεοτόκου τοῦ Μπασικῆς.

OMEN TOIM

Aquarii momento maluit es independent.

"Ητοι

ἐπιδράσει τοῦ Ὑδροχόου αἱ βροχαὶ ἐπιωρμάνει.

Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς κοιμηθείας τῆς Θεοτόκου, τῇ καὶ τοῦ Μπένου λεγόμενῃ, ἐκκλησιαζόντο οἱ αἰγυμάλωτοι τοῦ Χαϊρεδδίν Βαζεζοῦσου, ἀποθανόντος τῇ 4 ἰουλίου 1546¹. Ἐπειδὴ δ' ἐβρέθη ἐκεῖ τῷ 1839 καὶ μέγαρον τι τεθλασμένον εἰς δύο τεμάχια, ἐφ' ἑκατέρῳ τῶν ὑποίων ἦσαν ἐγγεγραμμένα 25 σημεῖα τοῦ ἱε-

1. C. I G. 3872.
2. Αὐτόθι, 3896.
3. Αὐτόθι, 4351. add.
4. Αὐτόθι, 4380. V.
5. Αὐτόθι, 3005.
6. Αὐτόθι, 3386.
7. Αὐτόθι, 2826.
8. Αὐτόθι, 1569.
9. Αὐτόθι, 1725.
10. Αὐτόθι, 1732 6.
11. Σ. BYZANTIOY, αὐτ. Τόμ. Β' σ. 96.

διακοῦ κύλου¹, οὐδὲν ἄπορον, εἰ ἐν τῷ αὐτῷ μέρει καὶ τὸ ἀνωθι ἀποσπασμα ἡμερολογίου ἀνέστηται, ὅπερ ἑλλιπῶς ἐξέδωκε καὶ ὁ Σ. Βυζάντιος². Ἀπαρλλάκτους δὲ, ὡς ἐνταῦθα, καὶ ἐπὶ τοῦ ἰδίου τῆς ἐν Βαβυλὼν ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Βιτάλη, ἀνεγερμένους τὸν 5^{ον} αἰῶνα, ὑπῆρχεν ὁ ῥωδικὸς κύκλος μετ' ἀποσπασματος ἡμερολογίου, ἐνθα πρὸς τοὺς ἄλλους ἀνεγινώσκοντο αἱ λέξεις «PLV(via), JUL(ii)» κλπ. Ἡ λέξις *momento* ἐν τῇ σημασίᾳ «ἐπιθράσειον ἅπαντ' καὶ παρ' Ὁρατῶ³».

ubi gratior aura
Leniat et rabiem Canis, et momenta Leonis.

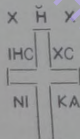
Ἡ δὲ λέξις *Aquarius* εὐρεται καὶ παρὰ Οὐγγρῶν⁴.

cum frigidus olim
Jam caest extremoque irrorat Aquarius anno.

Τὸ δὲ πρὸς αὐτὸν ἀποσπασμα ἡμερολογίου ἐστὶ τῆς δ' α' Χ. ἐκπονηταιριδός.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΚΓ'.

Ἐπὶ μαρμαροῦ πηκνύου ὡς ἀρχοντοῦ αἰῶνος οἰκίας ἐν Γαλατῇ, κατὰ τὴν οὐδὲν Φελὲκ σὺκκα.

X(ριστός) H'. X(ριστός)
I(ησους) X(ριστός)
Νικᾷ.

Τὸ μνημεῖον καθ' ἡμᾶς τῆς ἀρχῆς τοῦ δ' μ.Χ. αἰῶνος ἐστὶ σταδίου μετρον (milliarium), μετανεχθὲν πιθανῶς ἐνταῦθα ἐκ τοῦ Αὐγουσταίου ἢ Μιλίου, κεκλιμένον μὲν πρὸς μεσημβρίαν τοῦ ναοῦ τῆς ἁγίας Σοφίας, ἔχοντος δ' ἐν μέσῳ αὐτοῦ τὸ γυναικῶν Μιλιάριον, ἀρροισμένον ὡς πρῶτον νοσημεῖον, ἀπὸ τοῦ οὗτοι ἤρχοντο ἅλα τὰ Μιλιάρια, ὅσα ἐδόθησαν τὰς ἀποστάσεις τῶν

νοσηματικῶν καὶ βασιλικῶν ὁδῶν¹. Ἐπὶ τινος δὲ κίονος, σωζομένου ἐτι ἐπὶ Γαλλίῳ, ἦν ἐπιγεγραμμένον τὸ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου ὄνομα καὶ αὐτὸ σημειοῦ τοῦ σταυροῦ μὴ τὴν ἐπιγραφὴν ἐν τοῦτ' ἴσκα².

Τὸ Η'—ὡς δὲ ἀνεγινώσκεται καὶ ἐπὶ ἄλλων σταδίου μετρον τῆς Ἐγνατίας ὁδοῦ³, εἰ μὴ μετηνέχθη τὸ ἡμέτερον ἐκ τοῦ α' Ὁρόδου διαμερίσματος τῆς Πόλεως, ὅπερ μετὰ τὸ α' Ἐβδόμου ἐκεῖτο παρὰ τὰς Βλαχέρνας⁴.

Ἐπιγραφὴ παρομοία, ἐξαίρεσι τῶν ἐπ' αὐτῆς τριῶν συμβόλων Χ. Η. Χ., ἐνεχαρτήθη καὶ ἐπὶ τῆς στήλης τῶν Γότθων, τῆς ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ Σαρχὶ μπουρνου⁵, ἀνδρῶν τῆς κατ' ἡμᾶς, τὸν δεκάμβριον τοῦ 400^{ου}, ὅπῃτε ὁ Φραυτίος κατατροπώσας τὸν Γαίνην καὶ τοὺς Γότθους εἰσήλασεν ἐν Ὁριζμῶ εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ οὕτ' ἐπὶ Κλαυδίου Β' τῷ 269 μ.Χ. Περὶ δὲ τῆς συμβολικῆς παραστάσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ τῶν γραμμάτων IHC. XC παρατηροῦμεν, ὅτι τὸ IHC. ΧΡC. καὶ συντεταγμένον ἐτι IC. XC. ἐξέφραζε παρὰ τοὺς ἑλλήσι χριστιανῶς τὸ Ἰησοῦς Χριστός (στ. 2), ὅπερ μεταγενέστερον καὶ ΙΗC. ΧΡC. ἐγράφετο· ἐπομένως ὅσοι τῶν δυτικῶν, ἐν ἀγνοίᾳ τῆς ἑλληνικῆς καταγωγῆς, ἐρμηνεύουσι τὰ γράμματα IHC διὰ τῶν I(esus) H(ominum) S(alvator), ἀπατώνται.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΚΔ'.

Ἐπὶ κιονοσφάνου στήλης, κεκλιμένου ἑμπορῶν τῆς πρὸς ἀνατολὰς πύλης τῆς ἁγίας Σοφίας, ἐν μονογράμματι.

(Ὁρα Πίν. Β' ἀρ. 1).

Θεοδώρου.

Ἡ βασιλικὴ στοὰ τῆν προπύλαιον τοῦ Σενάτου, κεκλιμένη πρὸς μεσημβρίαν καὶ ἀντικρὺ τῆς ἁγίας Σοφίας⁶. Ἐνταῦθα δ' εἰς ἐξ ὑπερμῆκεις κίονας ἐκ τοῦ ἀποστόλου μαρμαροῦ⁷. Πυρποληθεῖσα δὲ τῇ 30 ἑταιρίᾳ τοῦ 404 ἔτους⁸,

1. Σ. BYZANTIOY, αὐτ. Γ' α' σ. 444.
2. Αὐτόν, σ. 442.
3. Φιλολογικὸν συλλόγου τοῦ Α' α' σ. 89.
4. DETHIER, αὐτόν.
5. DETHIER et MORDTMANN, αὐτ. σ. 75.
6. ΖΩΣΙΜΟΥ, σ. 276-7.—ΕΥΝΑΧΙΟΥ, αὐτ. σ. 24.
7. DÉTHIER, αὐτ. σ. 17.
8. Σ. BYZANTIOY, αὐτ. σ. 451.
9. Αὐτόν, σ. 452.
10. MURALT, Chronologie byzantine, ἐν ἄρ.

1. Σ. BYZANTIOY, αὐτ. σ. 400.
2. Αὐτόν.
3. Epistolae A' α', 15, 16.
4. VIRGILII, Geographica IV 303-4.

ἀνεκτίσθη τῷ 409 ἐπὶ Θεοδοσίῳ τοῦ Β' διὰ Θεοδοῦρου τοῦ ἐπάρχου τοῦ πραιτωρίου¹, ὡς δὴ τὸν γίνεται ἐκ τοῦ εἰς ἀψίδα ἐν τῇ Βασιλικῇ ἐκκλησίᾳ².

Τὸ πρῶτον ἀψίδα πύλην Θεόδωρος ἐγείρας ἔκτισε, ἐστὶ πάλιν καὶ τέταρτον ἡγιασθεῖσαι.

Ἐκ τῆς ἀψίδος τούτης μετακομίσθη, φαίνεται, καὶ τὸ παρὸν κινώμενον, φέρων τὸ τοῦ ἐπάρχου τοῦ πραιτωρίου Θεοδοῦρου μονόγραμμα, ἔτους 409 μ. Χ. καὶ χρησιμοῦσιν ὡς βατὴρ τῶν ἐρίπτων (μυτινὴ ταστ), ὡς καὶ τὸ παρακείμενον αὐτῷ τοῦ αὐτοῦ σχήματος καὶ τῶν αὐτῶν διαστάσεων.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΚΕ'.

Ἐπὶ πλίνθῳ ἐντεθειμένῳ ἐν μέσῳ τοῦ ὑπερβίου θειοῦς τινὸς μοναχίου θαλωτοῦ, κινώμενον παρὰ τῷ Ἰντζιλῇ κίσκῳ μεταξὺ τοῦ μαρμαρίνου ἐξώστου καὶ τοῦ ἀγκίσματος τοῦ Σωτήρος.

ΠΝΑΓΙΑ

Π[α]ναγία[ς].

Ἐν τῷ περὶ βύθῳ τοῦ ἀρχαίου παλατίου πολλὰ ἐκκλησίαι τῆς Παναγίας ὑπάρχον. Ἀλλ' αἱ μὲν ἄλλαι ἀλλήλοις τοποθετοῦνται, ἡ δὲ πλίνθος δεικνύει τὴν θέσιν τῆς ἐκκλησίας τῆς Παναγίας τῆς παρὰ τὸ παλάτιον τοῦ Βουκολέοντος³. Οὕτως περὶ τῶν γῶρον τοῦτον ἀνεκάλυψεν ὁ ἱατρός κ. Α. Πασπάτης τὰ ἑρείπια τοῦ παλατίου τοῦ Βουκολέοντος⁴, ὅπου ἔκτισε τὸ πρῶτον Θεοδόσιος ὁ Β' περὶ τὸ 420 μ. Χ.

Τὸ δὲ κάτωθεν τοῦ Ἰντζιλῆ κίσκου ἀγκίσμα, μέχρι τῆς σήμερον τοῦ Χριστοῦ λεγόμενον⁵, φαίνεται, ὅτι ἔχει τὴν πηγὴν αὐτοῦ ἔξω τοῦ λόφου πρὸ τῶν γαλιῶν προπυλαίων τοῦ παλατίου, ἔνθα ἦν ἀληθῶς ὁ ναὸς τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ⁶.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΚΣ'.

Ἐπὶ πλίνθῳ ἐν δαπέδῳ τῆς αὐλῆς τοῦ Ἱμπεριόρου μεστζίδη⁷, ἄμα τῇ εἰσόδῳ.

Ι ας // // // ΑΑΥΡΗ

Ἰω(άννου) [Ι]αυρία.

Ἡ λέξις *δαύρα* τοῦ πάλαι ἐσθμάνει ἰδίῳ ἢ ῥύμην καθ' Ἱσχυόν⁸. Ἐπειδὴ δὲ οἱ ἐν Συρίᾳ καὶ Παλαιστίνῃ μοναχοὶ ἀνύρυσον ἐντὺς τῶν λίθων κέλλια, συγκοινωνοῦντα διὰ λαβυρίνθιον πρὸς ἄλληλα, ὠνόμασαν ταῦτα *δαύρας*⁹. Ἐντεθῆεν δὲ *δαύρα* ἀνωμαλίσσαν καὶ ἄλλαι μοναχ¹⁰, οἷα καὶ ἡ μονή, ἐν ᾗ ἐρέθη ἡ προκειμένη πλίνθος.

Ἦν δὲ τὸ Ἱμπεριόρου μεστζίδη ἡ ποτὶ περιώνομος μονή τοῦ Στουδίου, ἣν συνέστησεν ὁ Στουδίος τῷ 463⁵ εἰσρχαῶν ἐν αὐτῇ μοναχῶς ἀνήκοντας εἰς τὴν τάξιν τῶν Ἀκομήτων⁶. Πρὶν τούτου ἐν κολπῷ Καταγγίῳ⁷, νῦν Ταμπουκλή, ἱδρύσε μονὴν τῶν Ἀκομήτων⁸ ὁ Ἀλέξανδρος περὶ τὸ 420 μ. Χ., ὃν διεδέξατο εἰς τὴν ἡγουμενείαν ὁ Ἰάκωβος, καὶ τοῦτον πάλιν ὁ ἴσος Μάρκελλος ὁ ἀπαμειβ⁹. Ἐκ τούτης δὲ τῆς ἱστορίας καὶ ἄλλαι ὕστερον ἀλλαχόθι Ἰακώβου καὶ τοῦ ἴσου καὶ τῆν τάξιν τῶν Ἀκομήτων, ὥστε καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Γαλλίᾳ ἀναφέρονται, κατὰ τὸν Δουκα¹⁰ τόν, τοιαῦται¹⁰.

Αἱ μόναι αὗται τῆς Γαλλίας ἱδρῦθησαν ὑπὸ τοῦ σκώτου μοναχοῦ Κολουμβάνου, διακριτοῦ ἀπὸ τοῦ συμπατριώτου αὐτοῦ Κολουμβά¹¹, τοῦ συστήσαντος τὴν μὲν Ἰῶνα (Xy). Ὁ δὲ Κολουμβάνος ἱδρύσε τὴν τε μονὴν τοῦ Λουξεμβίου (Luxeuil) ἐν Βουργουνδίᾳ περὶ τὸ 590 μ. Χ. καὶ τὴν τοῦ Βοβίου (Bobbio) ἐν Αἰγυρίᾳ¹² περὶ τὸ 612 μ. Χ., εἰσῆγαγε δὲ μοναχοὺς τὴν τάξιν τῶν Ἀκομήτων, οἷα περιγράφεται παρὰ

1. HETXIOY, ἐν λ.

2. PISCHON. La république mozarcale de l'Althos, σ. 396.

3. ΕΥΑΓΓΡΙΟΥ. Ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία, σ. 477, ἐκδ. Migne.

4. Α. ΠΑΣΠΑΘ, αὐτ. σ. 343.

5. MURALT, ἐν γρ.

6. BINGHAM. Origines ecclesiasticæ (ἐν Λονδίνῳ 1843 εἰς 8^{ον}) Ζ' β' 10. — GIESELER. Ecclesiastical history, μετὰρ. S. Davidson (ἐν Ἐξουβούργῃ 1859 εἰς 8^{ον}) σ. 13, 93. — F. J. MULLER. Studium, coenobium constantinopolitanum, ex monumentis byzantinis illustratum (ἐν Λειψίᾳ 1721 εἰς 4^{ον}).

7. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ, αὐτ. σ. 98.

8. S. BYZANTIOY, αὐτ. Τόμ. Β' σ. 218.

9. Αὐτόθι, σ. 219. — ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ, Συνταξι-στικής. Τόμ. Α' σ. 349.

10. S. BYZANTIOY, αὐτόθι.

11. Δ. ΚΥΡΙΑΚΟΥ. Ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία (ἐν Ἀθήναις 1873 εἰς 8^{ον}) σ. 405.

12. GIESELER, αὐτ. σ. 167.

1. S. BYZANTIOY, αὐτ. σ. 453.

2. Ἀνθολογία, Θ' 696.

3. Α. ΠΑΣΠΑΘ. Βυζαντινὰ μελέται (ἐν ΚΠ. 1877 εἰς 4^{ον}) σ. 286.

4. Αὐτόθι, σ. 107.

5. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, αὐτ. σ. 100.

6. Κωνσταντινίδος, σ. 37.

7. Αὐτόθι.

St Bernard¹, καὶ κατ' ἤν ἡ ψαλμωδία ἐξηκο-
λοῦθαι διηγεῖται νύκτα καὶ μετ' ἡμέραν, τῶν
μοναχῶν ἐκ περιστροφῆς ἀντικαθίσταντων ἄλ-
ληλους² καὶ μεμνημένων τούτων ψαλμωδίας τοῦ
ναοῦ τῆς Ἱερουσαλῆμ³ καὶ τούτων ἱπομνημάτων γυ-
ροῦ⁴.

Μετά δὲ τὸν Κολομβάκον ἡ τῶν Ἀκουή-
των τάξις οὐδὲν ἑξήλπιεν ἐκ τῆς δυτικῆς
Εἰρώπης· καὶ νῦν ἐστὶ τὸ κλῆρος τῶν σπουδῶν
ὁμολογῶν διατηρεῖται. Οἱ τῶν ἁγίων Θεοδώ-
ρου καὶ Ἰωσήφ ὁμολογεῖται μετεγλωττισθῆσαν ἀγ-
χλίστι· κατὰ δὲ τὸ προπᾶν τῶν ἁγίων Χρυ-
σάνθου καὶ Δαριάν⁵ συνεγράφη ὁμολογία, πᾶνδημος

γενόμενος ἐν τῇ πατρίδι τοῦ Κολομβάκου καὶ
ἐν ἀπάσαις ταῖς ἐκκλησίαις τῆς βρεταννικῆς
αὐτοκρατορίας ψαλλόμενος.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΚΖ'.

Ἐν Χαϊδάρ πασᾷ ἐπὶ μεγάλῳ μαρμαρίνῳ
σαρκυρᾷ, κεκλιμένου μὲν παρὰ τὸν σιδηροδρο-
μικὸν σταθμὸν, μετακομισθέντος δ' ἐκ τῶν εἰρη-
πιῶν τῆς ἐν Χαλκηδόνι ἐκκλησίας τῆς ἁγίας
Εὐφροσύνης. Γέγραπται δὲ κεφαλὴ μεθούσης ἐπὶ
τῆς ἐτέρας πλευρᾶς τοῦ σαρκυρᾷ.

ΜΑΡΑΣΥΠΟΒΟΛΕΥΣΤΗΣΑ
ΓΙΑΣΤΟΥΘΥΕΚΛΗΣΙΑΣΑ
ΝΕΝΕΩΣΑΜΗΝΤΗΝΧΑΡΙΣ
ΘΙΣΑΝΜΟΙΠΟΙΕΙΛΟΝ +

† Μαρὰς ὑποβόλεὺς τῆς ἁ-
γίας τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας ἀ-
νευνοσάμην τὴν χάρι-
σιν μοι ποίειλον †

Ἐκ τοῦ σχήματος τῶν στοιχείων, καὶ μέ-
λῶν τοῦ **W** καὶ **C**, ἐκλάμβανται τὸ ἐπι-
γράμμιον τοῦτο ἐστὶ τοῦ ε' μ. Χ. αἰῶνος. Ὑπο-
βόλεως (στ. 1) δ' ἐστὶν ὁ κανονιστὴς⁶, ὁ ἀνα-
γνωστὴς καὶ ὑποβόλεως ὁ λέγει ὁ Σωφροῦνης⁷.
Πέντες (στ. 4) δ' ἐστὶν ὁ σαρκυρᾷ, ὁ ἐκ-
κλησιάρχης. Ἐπὶ τῶν βοηθητικῶν ἐπιγραφῶν
τὸ δὲ κλίρον ὄνομα Μαρὰς (στ. 1) ἔφερον ἰδιω-
τὴς ἐκ τῆς Συρίας ἔλκοντες τὸ γένος⁸.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΚΗ'.

Ἐπὶ λίθῳ ἐντεταμένῳ ἐπὶ τῆς πύλης τοῦ
πρὸς δυσμᾶς τοῦ Ἐβδὴν σπράει καπουνοῦ ἀνε-
ψυμένῳ πύργου, δεκάτῳ ὁσθίου τὸν ἀρμένιον
ἐπὶ τοῦ Κερκτιοῦ κήπου, ἀριστέρῃ τῇ ἐκ Φα-

ναρίου πρὸς τὸ Ἐγνὺν βαίνοντι. Ἐκατέρωθεν
δὲ τῆς ἐπιγραφῆς ἀπεικονίζονται ταῖς, προσ-
θέτοντες τὴν ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν σταυρὸν, πα-
ρικαλούμενον ὑπὸ κύκλῳ.

ΑΓΙ ΠΑΝΘ
ΛΕΩΝ

Ἄγιος Παντο-
λέων.

Ἐπεὶ ἦν ὁ μάρτυς Παντολέων καὶ ἑτε-
ρος ὁ μάρτυς Παντολέων ὁ μὲν ἅγιος Παντε-
λέων ἐορτάζεται τῇ 27 ἰουλίου, ὁ δὲ ἅγιος
Παντολέων τῇ 10 Σεπτεμβρίου. Ὅτι δὲ οὗ-
τος ἑκατάκι Παντολέων ὀνομαζέτο, ἀποδει-
κνύται καὶ ἐκ τῆς ὑποἀθανάτου ἐπιμολογίας
ἐν τῷ ἑξῆς διστίχῳ¹.

Χαίρων ὑπῆρχε πρὸς σπᾶν, Χαλαλῆμπί,
καὶ Παντολέων πρὸς μάκαρ ἦν λέων.

Τὴν τοῦ ἁγίου Παντολέοντος ἑορτήν, εἰσάγα-
γον καὶ οἱ Ἐνετοὶ εἰς τὴν Ἱταλίαν. Ἐν τῷ
χώρῳ, ἔθνα ἡ ἐπιγραφὴ αὐτῷ ἐγράφη, ἀπὸ
παρὰ τὸν Κερκτιὸν ἐμβολὸν καὶ τὸν ἑβδὴν

1. BONA. Divina psalmodia Δ' ἀρ. 7.
2. PALMER. Origines liturgicae (ἐν Λονδίνῳ 1845 Τόμ. 2 εἰς 80^α) σ. 249.
3. Παρκαλῆμπος Δ' 9^α 33.
4. Ἀποκαλῆμπος Δ' 8.
5. Μηναιὸν μαρτίου 19.
6. DU CANGE. Glossarium mediae et infimae graecitatis, ἐν λ.
7. ΣΩΦΡΟΝΙΟΥΣ. Ἑκακλήσιαστικὴ ἱστορία, σ. 636, ἐκδ. Migne.
8. Κ. Φ. Σ. ἀρ. 1099, 1106.
9. ΣΟΤΙΑΔ ἐν λ. — ΣΩΖΟΜΕΝΟΥ, σ. 1688, ἐκδ. Migne.

1. Μηναιὸν Σεπτεμβρίου 17.
2. MOSHEMI Historie ecclesiastica (ἐν Εὐ-
σταθί 1764 εἰς 4^α) σ. 298.

αρχή καπουαυ, ἔκτισεν ἡ Θεοδώρα, ἡ γυνὴ τοῦ Ἰουστινιανού, τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Παντολέοντος, ὡς ὁρθῶς οὐ συγγράφει τῶν Πατρῶν Κωνσταντινουπόλεως λέγει¹, καὶ οὐγὶ Παντελεήμονος, ὡς ὁ Προκόπιος διατείνεται². Ἐκεῖ πρὸς τὴν ἦν ἐμβολος (porlicus), εἰδος γαλίου ὑποδοχομένου πέντητος, ἐν οἷς καὶ τὴν Θεοδώραν, πρὶν ἢ ἀπαλειφθῇ³. Ἐπειγομένη δὲ ἡ Θεοδώρα ἵνα σφραγίσῃ τὰ τοῦ προηγουμένου αὐτῆς βίου δι' ἔργων εὐσεβείας, ἔκτισε τὸν ναὸν τοῦτον, πηλινάστου μακάριον τῷ θανάτῳ τοῦ Ἰουστινίου καὶ ἀρχιεπισκόπου τοῦ 528 ἔτους, ὅπῃτε καὶ τὸ προπύλαιον τοῦ Ἰπποδρόμου ἀνθρωποδόμηθη⁴. Εἰς τὸν ναὸν δὲ τῶν τῶν ἀνέκων, γράνεται, καὶ τὰ κιονόκρανα κρηνοειδικοῦ ὀβελίου πλησίον τοῦ ῥηθέντος ἐπὶ πύργου ἐκτεταμένα. Κατὰ δὲ τὸν Συναξαριστὴν ὑπέργει ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρεῖν τῶν ἁγίων Χαραλμπίους καὶ Παντολέοντος⁵. Οἱ δ' ἐκατέρωθεν τῆς ἐπιγραφῆς ταῦθ' ἐμφαίνουσιν ἀλληγορικῶς τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, ὡς κατ' ἔτος ἀναγινομένην τῶν περὶ αὐτῶν⁶.

Παραμυθεῖς τῆς ἐπιγραφῆς σῶζεται καὶ ἐν τῷ κατὰ τὴν Βελωνίαν τῆς Ἰταλίας ναοῦ τοῦ ἁγίου Στεφάνου· ἦτοι ἐν μέσῳ μὲν σταυρῶς, ἐκατέρωθεν δὲ ταῦθ' καὶ μεταξὺ ἡ ἐπιγραφὴ «Beatissimo martire Vitale».

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΚΘ'—ΜΘ'.

Ἐπὶ 29 πρὸς τὰ ἔμπροσθεν καὶ ἐπὶ 27 πρὸς τὰ ὀπίσθεν ἐστραμμένον κιονόκρανον στήλων τῆς ἁγίας Σοφίας.

(Ὅρα Πίν. Β' ἀρ. 2—22).

+ Ἰουστινιανού.

Ἡ ΚΘ' ἐπιγραφὴ (Πίν. Β' ἀρ. 2) καὶ αἱ παραπόμεναι⁷ εἰσι γεγλυμμέναι ἐν μονογράμμασιν ἐπ' ἐκατέρας τῶν δύο προσόψεων τῶν κιονόκρανων τῶν κίωνων τῆς ἁγίας Σοφίας, τῆς μὲν ἔμπροσθεν, ἥτοι πρὸς τὸ καθολικόν, προσβλεπούσης διὰ γραμμάτων σημειωμένης, τῆς δ' ὀπίσθεν δι' ὀρθῶν. Οἱ κίονες τῆς ἁγίας Σοφίας εἰσὶν 107, ἥτοι 40 μὲν ἐπὶ τοῦ θαπέδου, 67 δὲ ἐπὶ τοῦ ὑπερώου ἐπερειδόμενοι. Καὶ ἐπὶ

μὲν τοῦ θαπέδου εἰσὶ α) 8 πορφύροι, οἱ τῆς Μαρτίας εἰς τὰς 4 κίγχας τοῦ καθολικοῦ, ἀνὰ 2 εἰς ἐκάστην· β) 8 εἰς τὰς δύο πλευρὰς τοῦ καθολικοῦ, ἀνὰ 4 ἐκατέρωθεν· γ) 24 ὀπισθηρίζοντες τὰς τοῦ ὑπερώου καμάρας, ἀνὰ 12 ἐκατέρωθεν. Ἐπὶ δὲ τοῦ ὑπερώου εἰσὶ α) 36 ὀπισθηρίζοντες ἀνὰ 6, τὸ ὅλον 18, ἐκατέρωθεν τὸν μέγαν θόλον καὶ τὰ ἡμιθόλα· β) 4, ἀνὰ 2 εἰς ἐκάστης πλευρᾶς, κατ' αὐτὸ που τῶν στοῦν τὸ μέσον· γ) 3 ὑπερῶον τῶν πυλῶν· δ) 24 ἐπὶ τῶν κίωνων τῶν κάτω στοῦν. Ἐπὶ 68 κιονόκρανων ὑπάρχουσι μονογράμματα, ἐξαίρεσι δηλονότι 8 κίωνων τοῦ θαπέδου καὶ 31 κίωνων τοῦ ὑπερώου. Τὰ μονογράμματα ταῦτα μνημονεύουσι τῶν ὀνομάτων καὶ τῶν τίτλων τοῦ κτίτορος Ἰουστινιανοῦ καὶ τῆς γενναίας αὐτοῦ Θεοδώρας, ἐγγεγραμμένων ἐπίσης καὶ ἐπὶ τῆς ἁγίας τραπέζης· τῆς ἁγίας Σοφίας⁸ καὶ ἀναπαλοῦντων εἰς τὴν μνήμην ἡμῶν τὰ ἐπιδοήματα τῶν δῆμων ἐν τῷ Ἰπποδρόμῳ «Κῆριε, σῶσον Ἰουστινιανὸν τὸν βασιλέα καὶ Θεοδώραν τὴν ἀγαθήσαν⁹». Καὶ τὰ μὲν μονογράμματα τοῦ Ἰουστινιανοῦ ἐπὶ 29 μὲν πρὸς τὰ ἔμπροσθεν ἐστραμμένον κιονόκρανον καὶ ἐπὶ 27 πρὸς τὰ ὀπίσθεν· τὰ δὲ τοῦ τίτλου αὐτοῦ ἐπὶ 26+28, τὰ δὲ τῆς Θεοδώρας ἐπὶ 4+8, τὰ δὲ τοῦ τίτλου αὐτῆς ἐπὶ 6+6. Τίλος πάντων ἐπὶ ἐνὶς μονογράμματος (Πίν. Γ' ἀρ. 8) ἀναγινοσκόμεν τὸ ἔτος 534 μ. Χ. χρονολογίαν τῆς ἀνιγέρσεως τῶν κίωνων τῆς ἁγίας Σοφίας.

Καὶ ταῦτα μὲν γενικώτερον εἰς τὰ καθέκαστα δὲ μεταβαίνοντες λέγομεν, ὅτι τὰ ἐν τῷ Πίνακι Β' ἀπεικονισμένα μονογράμματα εὐρήνται ἐπὶ τῶν κιονόκρανων τῶν ἐξ ἑξ κίωνων τῆς ἁγίας Σοφίας¹. τὸ μὲν 2 ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀρ. μ, μθ, ν, ξε καὶ ὑπ' ἀρ. 40, 47, 49. τὸ δὲ 3 ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀρ. γ, ια, ιγ, κη, κθ, λ καὶ ὑπ' ἀρ. 27, 29, 51, 59, 60. τὸ δὲ 4 ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀρ. 0, ις, λθ, μγ, νε, νη καὶ ὑπ' ἀρ. 7, 8, 22, 25. τὸ δὲ 5 ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀρ. α, κθ, κς. τὸ δὲ 6 ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀρ. 53. τὸ δὲ 7 ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀρ. 44. τὸ δὲ 8 ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀρ. κδ. τὸ δὲ 9 ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀρ. λς. τὸ δὲ 10 ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀρ. μς. τὸ δὲ 11 ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀρ. 67.

1. ALEMANNI εἰς Προκόπιον. Τόμ. Γ' σ. 381.
2. PROKOPHIOY. Τόμ. Γ' σ. 63.
3. ALEMANNI ἀνέσθι.
4. MARCELLINI ἐν γρ.
5. Μηναῖον, ἀνέσθι.
6. ARINGHI. Roma subterranea (ἐν Ρώμῃ 1054-59 Τόμ. 2 εἰς πρῶλ.). Τόμ. Β' σ. 612.
7. Ὅρα Πίν. Β' ἀρ. 3-45. Πίν. Γ' ἀρ. 1-8.

1. Σ. BYZANTIOY, αὐτ. Τόμ. Α' σ. 476-8.
2. Ἀνέσθι, σ. 489.
3. Ἀντ. Τόμ. Γ' σ. 152.
4. Ὅρα Πίν. Δ', Ε'.

τὸ δὲ 12 ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀρ. 10, 17, 46.
τὸ δὲ 13 ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀρ. 56.
τὸ δὲ 14 ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀρ. 12.
τὸ δὲ 15 ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀρ. 42.
τὸ δὲ 16 ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀρ. ιη καὶ ὑπ' ἀρ. 4.
τὸ δὲ 17 ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀρ. ζ.
τὸ δὲ 18 ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀρ. α.
τὸ δὲ 19 ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀρ. μθ.
τὸ δὲ 20 ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀρ. 16.
τὸ δὲ 21 ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀρ. ε καὶ τῶν ὑπ' ἀρ. 35, 61.
καὶ τὸ 22 ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀρ. λθ καὶ τοῦ ὑπ' ἀρ. 15.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω μνημονευθέντων μονογραμμάτων τὸ μὲν 3 παραβληθέν πρὸς τὸ ἐπὶ τινος πεντογχιῶν τῆς ἐν Σμύρῃ Εὐαγγελικῆς σχολῆς, οὕτως ἡ ἑτέρα πρόσφυς παρῆσιν αὐτοκράτορα μετὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ἵτοι καὶ ἡμᾶς τὸν Ἰουστινιανὸν μετὰ τῆς Θεοδώρας· τὸ δὲ 10 κεράραται καὶ ἐπὶ τινος νομισματοῦ ἀποδομένου εἰς Ἰουστινιανὸν οὐχὶ ἐπὶ αὐτοῦ, ὡς ἐκ τοῦ ἡμετέρου κιοναρχίου καταλαμβάνεται· τὰ δὲ 8, 20 καὶ 22 φαίνονται νεωτέρως κατασκευῆς κατ' ἀπομίμησιν τῶν λοιπῶν γενόμενα.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ Ν'—Π'

Ἐπὶ 26 πρὸς τὴν ἐμπροσθεν καὶ ἐπὶ 28 πρὸς τὴν ὀπισθεν ἐστραμμένον κιοναρχῶν τῆς ἀγίας Σοφίας.

(Ὁρα Πίν. Β' ἀρ. 23—41).

βασιλέως.

Τὰ μονογράμματα ταῦτα εὑρίσκονται ἐπὶ τῶν ἐξῆς κιοναρχῶν τῆς ἀγίας Σοφίας (Πίν. Δ', Ε'): τὸ μὲν 23 ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀρ. ιθ, κα, κί, λβ, λγ, λδ καὶ ὑπ' ἀρ. 26, 32, 36, 43, 58.
τὸ δὲ 24 ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀρ. νς, ὡς καὶ τῶν ὑπ' ἀρ. 30 καὶ 39.
τὸ δὲ 25 ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀρ. ιε, λη, μδ, ζγ, καὶ τῶν ὑπ' ἀρ. 14, 23, 31, 65.
τὸ δὲ 26 ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀρ. ι.
τὸ δὲ 27 ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀρ. 55.
τὸ δὲ 28 ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀρ. 28, 50, 52.

1. A. P. CERAMEUS. Catalogue des poids antiques (ἐν Σμύρῃ 1880 εἰς 80^{ος}) σ. 21 ἀρ. 1 καὶ Πίν. 5^{ος} ἀρ. 1.

2. SABATIER. Description des monnaies byzantines. Τόμ. Α' σ. 86 καὶ Πίν. α' ἀρ. 31 καὶ Πίν. ιζ' ἀρ. 5.

τὸ δὲ 29 ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀρ. ιζ, καὶ τῶν ὑπ' ἀρ. 11, 54.
τὸ δὲ 30 ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀρ. ζς καὶ τοῦ ὑπ' ἀρ. 45.
τὸ δὲ 31 ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀρ. 19.
τὸ δὲ 32 ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀρ. 3, 48.
τὸ δὲ 33 ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀρ. ιθ.
τὸ δὲ 34 ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀρ. ζη καὶ τοῦ ὑπ' ἀρ. 66.
τὸ δὲ 35 ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀρ. ιδ.
τὸ δὲ 36 ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀρ. κγ.
τὸ δὲ 37 ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀρ. 62.
τὸ δὲ 38 ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀρ. κζ.
τὸ δὲ 39 ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀρ. 64.
τὸ δὲ 40 ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀρ. νκ.
καὶ τὸ 41 ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀρ. 68.

Τὰ μονογράμματα ταῦτα εἰσι τῆς αὐτῆς ἐποχῆς, ἵτοι τοῦ 534 μ.Χ., ἐξαίρεσι τῶν ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀρ. κζ¹ καὶ ὑπ' ἀρ. 26² καὶ ὑπ' ἀρ. 30³ κιοναρχῶν, ἅπερ φαίνονται νεωτέρως κατασκευῆς κατ' ἀπομίμησιν τῶν λοιπῶν γενόμενα. Συμπεραίνομεν δ' ὅτι καὶ ὅπισθεν τῶν ὑπ' ἀρ. νη, ζ, ζα, ζβ καὶ ὑπ' ἀρ. 6, 13, 24 ἦσαν 8 μονογράμματα ὅμοια τοῖς ἀνωτέρω βασιλέως, ἐντετυγχευμένα ἤδη πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἀκοδομῆς· διότι, ὅπως ἐπαρμήσιν ἐπὶ τῆς «Θεοδώρας» πρὸς τὴν αὐγούστας μονογράμματα, οὕτως ἐπαρμήσιν ἦσαν καὶ τὰ τοῦ «Ἰουστινιανοῦ» πρὸς τὴν τοῦ «βασιλέως»· νυν δ' ἀνεύρομεν 56 μονογράμματα «Ἰουστινιανοῦ» καὶ μόνον 42 «βασιλέως», εἰς ἅπερ προσθέντες τὰ προμνημονευθέντα 8, μήπω φαινόμενα ἐς ἐστραμμένα πρὸς τὸν τοίχον, ἔχομεν 50 καὶ τὰ 39—41 τρία, ἅπαι, καίτοι κατεστραμμένα, εἰκάζομεν ὅτι περὶ αὐτῶν τὸ ὄνομα «βασιλέως», ἀνερχόμεθα μέχρι τοῦ ἀρ. 53, ἵτοι ὑπολείπονται ἐπὶ τρία πρὸς τελευτὴν ἀπαρτίαν.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ 26^{ος}—34^{ος}.

Ἐπὶ 4 πρὸς τὴν ἐμπροσθεν καὶ 8 πρὸς τὴν ὀπισθεν ἐστραμμένον κιοναρχῶν τῆς ἀγίας Σοφίας.

(Ὁρα Πίν. Β' ἀρ. 42—45, Πίν. Γ' ἀρ. 1, 2).

Θεοδώρας.

Τὰ μονογράμματα ταῦτα εὑρίσκονται ἐπὶ τῶν

1. Ὁρα Πίν. Β' ἀρ. 38.

2. Αὐτόν, ἀρ. 23.

3. Αὐτόν, ἀρ. 24.

μὴν ἐπὶ τῶν ἐξῆς κίονοκράνων τῆς ἁγίας Σοφίας (Πίν. Δ', Ε').

τὸ μὲν 42 ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀρ. 2, 57.

τὸ δὲ 43 ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀρ. η καὶ τῶν ὑπ' ἀρ. 9, 18.

τὸ δὲ 44 ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀρ. 21.

τὸ δὲ 45 ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀρ. μα, νβ καὶ τῶν ὑπ' ἀρ. 41, 42.

τὸ δὲ 1 (Πίν. Γ') ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀρ. μβ.

καὶ τὸ 2 (Πίν. Γ') ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀρ. 18.

Τὰ μονογράμματα ταῦτα εἰσι τῆς αὐτῆς ἐποχῆς, ἥτοι τοῦ ἔτους 534 μ. Χ., ἐξαίρεσι τοῦ ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀρ. 18 (Πίν. Γ' ἀρ. 2) κίονοκράνου, ὅπερ φαίνεται νεώτερος κατασκευῆς κατ' ἀπομίμησιν τῶν λοιπῶν γενόμενον.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΟΕ'—ΟΘ'.

Ἐπὶ 6 πρὸς τὰ ἐμπροσθεν καὶ ἐπὶ 6 πρὸς τὰ ὀπίσθεν ἐστραμμένων κίονοκράνων τῆς ἁγίας Σοφίας.

(Ὁρα Πίν. Γ' ἀρ. 3—7).

αὐγούστας.

Τὰ μονογράμματα ταῦτα εὐρηγται ἐπὶ τῶν ἐξῆς κίονοκράνων τῆς ἁγίας Σοφίας (Πίν. Δ', Ε').

τὸ μὲν 3 ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀρ. λγ καὶ ὑπ' ἀρ. 34.

τὸ δὲ 4 ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀρ. 33.

τὸ δὲ 5 ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀρ. ς καὶ ὑπ' ἀρ. 1.

τὸ δὲ 6 ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀρ. λδ.

καὶ τὸ 7 ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀρ. δ, λζ, νζ καὶ τῶν ὑπ' ἀρ. 5, 20, 37.

Τὰ μονογράμματα ταῦτα εἰσι τῆς αὐτῆς ἐποχῆς, ἥτοι τοῦ 534 ἔτους μ. Χ., ἐξαίρεσι τῶν ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀρ. 33¹ καὶ ὑπ' ἀρ. λδ² κίονοκράνων, ὅπερ φαίνονται νεώτερος κατασκευῆς ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν λοιπῶν γενόμενα.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ Π'.

Ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀρ. με κίονοκράνου τῆς ἁγίας Σοφίας.

(Ὁρα Πίν. Γ' ἀρ. 8).

σμ⁶

ἰνδικτιόνος] ιδ'.

Τὸ ἔτος τοῦτο ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ 534 μ. Χ. ἀπὸ μηνὸς ἰανουαρίου μέχρις αὐγούστου, ὅποτε ἐτέθη ὁ πρὸς τὰ δεξιὰ εἰσόντι τὴν ἁγίαν Σοφίαν πρῶτος οὗτος ἰσχυμένος κίων³, ἀνῆλθεν εἰς τὴν ὑπὸ τῶν τῆς Μαρτίας προφωρῶν μεγίστων κίωνων τῶν μεγάλωσπριπῶς κοσμοῦντων τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΠΑ'.

Ἐπὶ μαρμαρέου εὐρισκομένου ἐξωθεν τῆς πρὸς τὸ ΝΔ τῆς ἁγίας Σοφίας πύλης τῆς αὐλῆς, μήκους 0,60.

+ CACΘCENΘAΔEKA TOIKIMHΔEI

+ [θ] ἄ[γιο]ς Θ[εὸ]ς ἐνθάδε κατοικεῖ, μηδεῖς βέβηλος εἰσίστω.

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἀναγινωσκόμενη παρὰ ἐπὶ τοῦ ὑπερθύρου τῆς μεγάλης πύλης τῆς εἰς τὴν αὐλὴν τῆς ἁγίας Σοφίας ἀνοικμένης ἐσχάθη, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, κατὰ τὴν πρῶτην ὑπὸ τοῦ Ἰουστινιανοῦ ἀνοικοδομητῆς ἁγίας Σοφίας, ὅποτε, πυρποληθείσης τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τῇ 13 ἰανουαρίου 532 μ. Χ.¹, ἤρξατο ἡ οἰκοδομὴ τῆς ἁγίας Σοφίας τῇ 23 φεβρουαρίου τοῦ 532 ἔτους², καὶ περαιωθείσης ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια αὐτῆς τῇ 27 δεκεμβρίου τοῦ 537 ἔτους³, τὰ καὶ θυρανοίξια⁴ λεγόμενα. Ἐπομένως τῆς τελευταίας ταύτης

χρονολογίας ἐστὶ καὶ ἡ ἐπὶ τῆς θύρας ἐπιγραφή. Τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης τὸ μὲν πρῶτον μέρος ἀναπολεῖ εἰς τὴν μνήμην τὰ γραφικὰ «Ἅγιος ὁ Θεὸς ὁ κατοικεῖ ἐν ὑψέλῳ»⁵, καὶ «Ὡδε κατοικεῖται, ὅτι ἡρετισχάμεθα αὐτήν»⁶, τὸ δὲ τέλος, τὸ ἐπὶ τῆς πύλης τῆς εἰσόδου τῆς ἀκαδημίας τοῦ Πλάτωνος ἐπιγεγραμμένον «Μηδεὶς ἀγεωμέτρητος εἰσίστω».

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΠΒ'.

Ἐπὶ τοῦ χαλκίνου περιώματος στηλοβάτου

1. MURALT, ἐν χρ.

2. Αὐτόθι, ἐν χρ.

3. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, Τόμ. Α' σ. 338.

4. Σ. ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ, αὐτ. σ. 468.

1. Ὁρα Πίν. Γ' ἀρ. 4.

2. Αὐτόθι, ἀρ. 6.

3. Ὁρα Πίν. Δ'.

4. ΗΣΑΙΟΥ ΑΓ' 5.

5. Παλμῶν ΡΑΒ' 44.

στήλης του πρὸς βορρην ὑπερῶς τῆς ἀγίας
Σοφίας.

(Ὁρα Πίν. Γ' ἀρ. 9).

Στεφάνου.

Στέφανος ἴσως ὄνομα τεγνίτου βυζαντίου
ἐργασθέντος εἰς τὴν ἀνυκαδομένη τῆς ἀγίας
Σοφίας ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τῷ 537 μ. Χ. Οἱ βυ-
ζαντίοι χαλκοκροῖ ἦσαν περιδύοιτο ἀκολου-
θους δι' κατὰ τὸν 12 μ. Χ. αἰῶνα καὶ εἰς Ἰτα-
λίαν μεταβάλλαντες κατεκόμισαν τὰς θύρας τῶν
ἐκκλησιῶν τῆς Ἀμελφῆς, τῆς Σαλέρνης, τοῦ
Βενεβέντου κλπ.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΠΓ'.

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη 0,22x0,18 εὐρέθη 30 πό-
δες ὑπὸ γῆν, κάτωθεν λουτροῦ καλουμένου μὲν
Ἀπὲ χαμῆν, κειμένη δι' πλησίον τοῦ Τύπ-
καπνῶ, πόλης τοῦ Ῥωμανοῦ. Ἐκατέρωθεν δι'
τῆς ἐπιγραφῆς ἐπὶ λίθων ἰδίων γεγραμμένα
εἰσι δύο μετράποδα περὶ τὴν κατὰ μέτρον
0,45x0,12x0,9, τοῦ ὁποῖου μέρους τοῦ σώ-
ματος αὐτῶν κατ' ἀλλήλους εἰς μεγάλην οὐράν.

ΣΤΡΑΤΙΛΛΑΙ

ἈΠΟΧΩΡΑΣ

ΔΩΡΟΣΤΩΛ

ΝΟΘΗΡ

ἈΓΙΑ Κ

CC

Στρατιλάτης Θράκης,
ἀπὸ χωρίου μεγάλης
Δωροστοῦ, ἐκοιμήθη
νοεμβρίου μηνὸς ἡμέρ-
ῃς γ', ἡνδ. . . , ἔτους ἀπὸ κτί-
σεως κόσμου.

Στρατιλάται, ἦτοι magistri militum⁴, ἦ-
σαν δύο ἐπὶ Μεγάλου Κωνσταντίνου, ὁ μὲν τῆς
ἑπαι, ὁ δὲ τῶν πεζῶν⁵, ἔχοντες αὐτὴν ἐξου-
σίαν τοῦ τάττειν στρατιώτας καὶ τιμωρεῖσθαι
τοὺς ἀμαρτάνοντας⁶, ἀκολουθῶν δὲ ἐπὶ Θεο-
δόσιον⁷ ἐγένοντο πέντε magistri equitum et

peditum, δύο μὲν in praesenti δηλ. στρατη-
γοὶ οἱ περὶ βασιλεία¹, ὁ μὲν τοῦ ἱππικοῦ, ὁ δὲ
τοῦ πεζικοῦ², καὶ τρεῖς ἄλλοι utriusque mi-
litiæ, ἦτοι ἐκατέρωθεν δυνάμειος³, ὁ μὲν πρῶτος
per Orientem, ὁ δὲ δεύτερος per Thracias
καὶ ὁ τρίτος per Illyricum⁴, ἔχοντες βαθμὴν
ἐκτετακτὴν ἀμείσως μετὰ τὸν «praefectus urbis
Constantinopolitanae» (ἐπαρχὸν τῆς πόλεως)
καὶ προηγούμενον τοῦ «praepositus sacri cu-
biculi»⁵ (πρώτου ἀρχικουβiculo⁶). Ὁ τῆς Θρά-
κης στρατηλάτης (στ.1) ἢ στρατηγὸς ἢ στρα-
τοπεδάρχης⁷ εἶχεν ὑπ' αὐτῶν

α) vexillationes palatinae tres⁸

ἐκ 500 ἱππέων⁹, ἦτοι ἱππεῖς 1,500

β) vexillationes comitatenses

IV¹⁰ ἐκ 500 ἱππέων, ἦτοι ἱππεῖς 2,000

γ) legiones comitatenses XXI¹¹

ἐκ 6000 πεζομάχων¹², ἦτοι πεζοὺς 126,000

ἦτοι τὸ ὅλον ἀνδρας 129,500

Ἡ πατρίς τοῦ ἡμετέρου στρατηλάτου ἦν ὁ
Δωροστόλος (Δριστρα¹³ ἢ Σιλίστρα¹⁴), πόλις τῆς
ἐπαρχίας Μυσίας¹⁵ καὶ ὀνόμαζα ἀπὸ τὴν τοῦ
Ἰστροῦ ἡῶνα¹⁶. Ἀνομαζέτο δὲ καὶ Δωροστο-
λον¹⁷, ἢ Δωροστόλος¹⁸, ἢ Δωροστόλος¹⁹, ἢ Δωρο-
στόλος²⁰. Ἀλλὰ καὶ Δωροστόλος (στ.3) ἀπαν-
τᾷ²¹, ὡς παρ' ἡμῖν.

Ἦν δι' πόλις ἐπίσημος κατὰ Θεοδώρητον²²,
ἢ χώρα μεγάλη (στ. 2) κατὰ τὴν ἡμετέραν
ἐπιγραφὴν.

Ἦν τισιν ἐπιγραφαῖς, ὅπως ἐνταῦθα, στ-
μεῖνται καὶ ἡ πατρίς τοῦ τοῦ αὐτοῦ ὡς λ. Χ.

1. ΜΑΛΛΟΥ, σ. 235.

2. E. BOECKING, αὐτ. Τόμ. Β' σ. 208.

3. Αὐτ. σ. 211.

4. Αὐτ. Τόμ. Α' σ. 3.

5. Αὐτόν.

6. Ἀλέξ. Ἀριστοῦ Χρονικοῦ. Τόμ. Α' σ. 558.

7. E. BOECKING, αὐτ. Τόμ. Β' σ. 211.

8. Αὐτ. Τόμ. Α' σ. 30.

9. I. ΑΥΔΟΥ, σ. 157.

10. E. BOECKING, αὐτ. σ. 31.

11. Αὐτόν.

12. I. ΑΥΔΟΥ, σ. 157.

13. ΖΙΝΑΡΑ ΙΖ' 12.

14. MANNERT, Geographia, Τόμ. Ζ' σ. 115.

15. ΗΕΡΟΚΛΕΟΥΣ, σ. 394.

16. ΗΕΡΟΚΛΕΟΥΣ, Τόμ. Γ' σ. 299.

17. ΗΕΡΟΚΛΕΟΥΣ, σ. 10.

18. ΗΕΡΟΚΛΕΟΥΣ, σ. 251.

19. ΓΕΝΕΣΙΟΥ, σ. 80.

20. ΗΕΡΟΚΛΕΟΥΣ, σ. 38.

21. ANTONINI Itinerarium, ἐκδ. Wesseling, σ. 223 σημ. 1.

22. WESSELING, εἰς Ἱερωνία, σ. 408.

4. E. BOECKING, Notitia dignitatum (ἐν Βόν-
νῃ 1839-53 Τόμ. Β' εἰς 899) Τόμ. Α' σ. 120.

5. ΖΩΣΙΜΟΥ, σ. 99.

6. Αὐτόν.

7. Αὐτόν, σ. 205.

α'Ενθάδε κατέκειται ὁ τῆς μακαρίας μνήμης Καλλίνικος, χωρὶς Τουτουσιών, ζήσας ἐτη κε'η¹, καὶ α'Ενθα καίται Ἐμμένους, γαμιτὴ Λασσιανὸς Τολμαρίων, κόμης Ἀθάνων, καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Πίτρος²».

Ἐκ τοῦ σχήματος τῶν γραμμάτων καὶ μέλητα τοῦ Α, Ω, Μ ἀποδιδόμεν τὴν παρῶσαν ἐπιγραφήν τῷ σ' μ. Χ. αἰῶνι.

Τὴ δ' ἐκτίσθηεν τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης περὶ τῶν τετάρτων φαίνονται ξένα καὶ μεταγενέστερα ταύτης πλυνὼς σκανδιναυικῆς καταγωγῆς, λέγοντα τῆς τοῆς, καὶ ἦν σκανδιναυοὶ μισθοφόροι προσελθόντες εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν φρουρὰν Βυζαντίου, ἥτοι τοῦ ε' μ. Χ. αἰῶνος. Καὶ τῷ ὄντι ἐπὶ τῶν κινουμένων νορμανδικῶν ἐκκλησιῶν, τοῦ ε' καὶ ια' αἰῶνος γεγραμμένα εἰσι δύο χροῖμα ἀντιμέτωποι, σύμβολα τῶν δύο ἀρχῶν τοῦ καὶ τοῦ κακοῦ³.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΠΑ'.

Ἐπὶ μαχαρίνης πλακῆς ἐντεθειμένης ἐν τῷ λιοστρώτῳ τῆς ὁδοῦ τῆς παρὰ τὴν δυτικὴν πρὸς τὸν τοῦ Σείτ Μουράτ μεσσηδῆ.

ΑΙΤΗ
ΥΡΗ

Αἰτῇ τε καὶ δολιγρῇται ὑμῖν ζητεῖται καὶ ἐβρίσσετε κρούετε καὶ ἀνοίγεται ὑμῖν.

Γνωστόν, ὅτι ἐπὶ τῶν πλυν γραμμῶν γωρία ἐγγράσσονται ὑπερβαίνοντα τὴν εἰσοδὸν διὰ τῆς πύλης ἢ τοῦ ἀνοίγματος αὐτῆς⁴. οὕτω καὶ τὸ παρὸν εἰλήθη ἐκ τῆς Καινῆς Διαθήκης⁵. Τὸ δὲ κτίριον, οὗτις ἐπὶ τῆς μαχαρίνης θύρας ἦν κεχαρμένη ἡ ἐπιγραφή, ἦτο μὲν πλυνάτατα βυζαντινὴ ἐκκλησία τῆς ἁγίας Παρασκευῆς, κατὰ τὴν ἐπιχώριον παράδοσιν⁶, οὖσαν ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἀσφαλὴ γνώμονα, ἀντικατὰ τῷ σ' μ. Χ. αἰῶνι, ὡς ἐκ τοῦ σχήματος τῶν γραμμάτων εἰκάζεται.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΠΕ'.

Ἐπὶ μαχαρίνης πλακῆς 0,40×0,44×0,16, καμμένης μὲν ἐν τῷ μετὰ τοῦ ἐσωτέρους καὶ

τοῦ ἐσωτέρους περιθώριον τοῦ πρὸς βορρᾶν τῆς πέμπτης πύλης τῶν χειρῶν ταυρῶν πύργου, πλησιέστατα παραπορίου τινός, μετακομθείσης δ' ἐν τῷ αὐτοκρατορικῷ μουσείῳ Κωνσταντινουπόλεως.

≡ ΕΝΘΑΔΕ
ΤΗΟΜΑΚΑΡΙ
ΑΛΔ ΔΡΙΧΦΙ
ΥΤΑΜΗΜΑΡ
ΙΝΔ ≡

† Ἐνθάδε [κατακαίεται ὁ
τῆς μακαρίας μνήμης πιστός
Οὐ]αλδριχ, τριδερᾶτος ἑτελε-
ύτα μη(νός) μαρτίου ια',
5 ἡμέρα τετάρτη.] ἰνδ[ικτιωνος] [ς'] +

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη μετὰ τῶν ὀν' ἀρ. Πς' - Πθ', κ'Α' - κ'Δ', κς', κ'Ζ' ἀνακαλυφθεῖσα τῷ 1869 ἐξω τῆς πέμπτης πύλης τῶν χειρῶν ταυρῶν μνείαν ποιεῖται τῶν τριδερᾶτων, τῆς φρουρῆς δηλαδὴ τῶν βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων εἰς εὐαγγέλιον, καὶ ἦν συνέκλειτο ἀποκλειστικῶς ἐκ Γότλων, τῶν ἡ συμπαρακλήθῃ Σκανδιναυοὺς καὶ Ἀγγλοῦς.

Τὴν εἰκασίαν ἡμῶν ταύτην στήριζον α) ἐπὶ τῆς χρονολογίας τῶν προκειμένων ἐπιγραφῶν, β) ἐπὶ τοῦ σχήματος τοῦ ἐν αὐταῖς στοιχείου Δ, γ) ἐπὶ τῶν κυρίων αὐτῶν ὀνομάτων, δ) ἐπὶ τῆς προσωπικῆς τριδερᾶτος, ε) ἐπὶ τῆς τοποθεσίας, ἐνθα εὐρέθηεν.

Καὶ τὰ μὲν μνημεῖα ταῦτα χρονολογοῦνται ἀπὸ τῆς σ' μ. Χ. ἑκατονταετηρίδος, ἢ δ' αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶ πολλοὺς αἰῶνας μετὰ ταῦτα προσελθούσαν Νορμανδοὺς καὶ Σάξωνας. Διότι ὁ Dr Mordmann, πατὴρ, ἀπέδειξεν¹, ὅτι οἱ τριδερᾶτοι ἢ βαρῆγγοι κατὰ τὸν ια' αἰῶνα ἦσαν μέλιστα Σκανδιναυοὶ (Νορμανδοὶ καὶ Ἰσλανδοί). Ὁ Harald Hardrada, ὁ εἰς τὴν Ἀνατολὴν ἀρχοῦν τῷ 1040, προσήλθεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ βυζαντινοῦ αὐτοκράτορος μετὰ τινων συμπατριωτῶν αὐτοῦ. Ἐκ δὲ τῆς ἀρχηγείας τοῦ Snorro² εἴχεται, ὅτι ἡ αὐτοκρατορικὴ φρουρὰ συνέκλειτο μὲν ἐκ διαφόρων ἰθύνων, προσεκτεσάτο δὲ πρῶτον Norwardor τὸν διαληφθέντα Harald.

1. MORDTMANN, ἐκ The Levant review, 1-τους 1861. Τόμ. Γ' σ. 188.
2. SNORRO. Heims Kringhla. Τόμ. Β' σ. 17, 395.

1. C. I. G. 9786.
2. Αὐτόν, 9787.
3. P. VICTOR. Coup d'oeil sur les antiquités scandinaves (ἐν Παρισίοις 1844 εἰς 8^{ος}) σ. 6.
4. Ὅρα ἀνωτέρω ἐπιγρ. ΠΑ' καὶ κατωτέρω ἐπιγρ. ΡΑ' καὶ ΡΑΗ'.
5. ΔΟΓΜΑ ΙΑ' 9.
6. Α. ΠΑΣΜΑΤΗ, αὐτ. σ. 383.

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΙΣ' ΤΟΜΟΥ).

Τὸ δ' ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀρ. 4Α' — 4Δ, 4ς' ἐπι-
γραφῶν Δ ἀντικατέστη διὰ τοῦ γοθικοῦ d.
Τὰ δὲ τῶν ἐπιγραφῶν κύρια ὀνόματα εἰσὶ τὰ
πλεῖστα γοθικά, ὡς θέλομεν ἰδεῖ ἐν οἰκείῳ
τόπῳ. Ἡ δὲ προσωπίδα ροιδεράτος¹, ρειδε-
ράτος² ἢ ροιδεράτος (στ. 3), ὡς ἐν τῇ παρούσῃ
ἐπιγραφῇ, ἤρξατο ἐκλείπειν πρὸ τοῦ αἰ' αἰώ-
νος³, ἀρ' οὗτο δὴλονότι Σκανδιναυοὶ καὶ Ἀγ-
γλοσάξωνες προσελαμβάνοντο εἰς τὴν αὐτο-
κρατορικὴν φρουράν. Ἀντικατέστη δὲ διὰ τοῦ
συνομήμου ὀνόματος βαρράγγου, ὅπερ ἐκ τοῦ
varini⁴ ἐτυμολογούμενον σημαίνει ἐπίσης τοὺς
ὁμοσπόνδους, ἥτοι ροιδεράτους⁵. Οὕτω δὲ ἡ
Ἄννα Κομνηνὴ ἀποκαλεῖ αὐτοὺς βαρράγγους⁶
αἰκίσει δὲ τοὺς ἐκ τῆς Θούλης βαράγγους,
τούτους δὲ λέγω τοὺς πελεκυφόρους βαρβα-
ρούς⁷. Θούλη δὲ ὠνομάζοντο, κατὰ τινάς, αἱ
βα τῶν Orkneys νῆσοι Shetland, ἃς εἶδεν ὁ
Ἀβελίας, κατὰ τὸν Τάκτον⁸, ἴσως δὲ καὶ
τρεῖς αἰῶνας πρότερον ὁ θαλασσοπόρος Ποθέας,
καὶ ἃς ὁ Οὐγγίλις⁹ τελευταίως ἀποκαλεῖ, ὡς
ὄσας εἰς τὴν πέλας ἀπασίων τῶν νήσων, ἃς εἰς
τὰς βαλκόνους τάχως συνήντων. Διακριτέα δὲ
ἡ Θούλη αὕτη, ὡς ὠνόμαυ τινὲς χώρας τῆς Νορ-
βηγίας¹⁰.

Ὁ δὲ τόπος, ἐν ᾧ ἀν' ἐκλήθησαν αἱ ἐπι-
γραφαί, κείται ἔξωθεν τῶν Θεοδοσιακῶν τει-
χῶν. Γνωστόν, ὅτι οὐδὲν ἡ περικύπτου εἰς
τοὺς Γότθους, καθὼ ἀρειανούς, ἐκ κατὰ τὴν τῶν
ἐκκλησιῶν αὐτῶν ἐντὸς τῆς Πόλεως, ἐν ᾧ τοῦ-
το συνευρεῖτο εἰς τοὺς βαρράγγους, Ἀριανούς,
Νορμανδούς καὶ Ἀγγίλους, ἅτε δὴ καθ' ὅλους.
» Justinianus, λέγει ὁ Alemannus¹¹, »
» adversus omnes Arianos lata, immunes
» tamen Exocionitas Arianos pronuncia-
» vit, eos scilicet, qui ad sua sacra extra
» urbem Byzantium parte septentrionali
» conveniebant; quem locum α' ἔξω κινία»¹²

1. Ὁρα κατωτέρω ἐπιγρ. ΠΘ'.
2. Αὐτῇ, ἐπιγρ. 4Α'.
3. MORDTMANN, αὐτ.
4. TACIT. Germania Z' 40.
5. HYDE CLARKE. The Varini of Tacitus (ἀνάγνωμα τῆς ἐν Λονδίῳ Ethnological Society 1868. φέρ. 25).
6. ANNIE. Τόμ. Α' σ. 420.
7. TACIT. Agricola I.
8. VIRGILI. Georgica A' 30.
9. A. ARROWSMITH. Ancient and modern geography (ἐν Λονδίῳ 1839 εἰς 8^{ον}) σ. 91.
10. ALEMANNI. Notae in Procopium. Τόμ. Γ' σ. 405.
11. Παρὰ τὴν τοῖς Ὁσιωμανοῖς Ἀλφὴν μερμερὰ, μετ' ἀρραβήνους τοῦ ἔξω εἰς ἔξῃ—Ἐξ' ἡμέρας.

» a compluribus extra moenia columnis ini-
» bi exstantibus dictum fuisse legimus in
» antiquitatibus Cp.»

Παρεκβατικώτερον δὲ λέγομεν, ὅτι ἐνταῦθα
ὕπολάνθηναι καὶ ἡ ἐτυμολογία τῆς λέξεως
Κερκάρπορα, ἵαν ἡ τοποθεσία τῆς ἔξω τῶν
τειχῶν ἰδρυμένης ἐκκλησίας τῶν Γότθων¹, καθὼ
ἐξακιοιτῶν ἀρειανῶν², ὑποτεθῇ πλησίον τῆς
πόλεως ταύτης οὕσα. Γνωστόν δὲ, ὅτι οἱ ἀρ-
χαῖοι Γερμανοὶ ἐστεροῦντο ναῶν· γινόμενοι δὲ
χριστιανικοὶ οὐδὲν εἶχον ἰεοῦς βασιλικάς,
ὡς οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Ῥωμαῖοι, ὅπως μεταβλῶ-
σαι αὐτάς εἰς ἐκκλησίας τῆς νέας αὐτῶν θρη-
σκείας. Φαίνεται δὲ, ὅτι τὰ πρῶτα τῶν ἐκ-
χριστιανισθέντων Γότθων εὐακτήρια ἦσαν ἀπλὰ
καὶ στρογγύλα· οὕτω δὲ τὸ νωότερον kerke,
kirk, church, ῥωσιστὶ церковь, κέκτηται
σχέσιν τινὰ πρὸς τὸ circus τῶν Ῥωμαίων καὶ
τὸν κύκλον τῶν Ἑλλήνων καὶ πιθανῶς ἐπίσης
πρὸς τὸ cylch, cyl, cynchle τῶν Γαλατῶν τῆς
Οὐαλλίας³.

Ἐπανερχόμενοι δ' εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπιγρ-
φήν παρατηροῦμεν, ὅτι ἡ ἀναπλήρωσις αὐτῆς
ἐγένετο ὑπολογισθέντων τῶν ἐλλειπόντων ζοι-
χειῶν καὶ κατὰ τὰς ἑομοίας ἐπιγραφάς⁴. Τὸ
δὲ κύριον ὄνομα Οὐαλδάρη (στ. 3) παρῆγεται
ἐκ τῆς ἰσπανικῆς πόλεως Βάλδα⁵ = Οὐάλδα
καὶ τῆς συνήθους γοθικῆς καταλήξεως ρη⁶,
ὅπως τὸ Θεοδέρη⁷, Πλιδέρη⁸, Geiserich
κλπ. Ἡ δὲ χρονολογία ἀντιστοιχεῖ ἐπακρι-
βῶς πρὸς τὸ 543 μ. Χ.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ 4ς'.

Ἐπὶ μαρμαρίνης πλῆκός αὐτόθι.

+ΕΘΘΑΔΕΚΑΤΑΙΤΕΣ
ΤΗΘΜΛΙΛΡΙΑΤ

|||||

† Ἐνθαδε κατὰ χίλιτε [ὁ
τῆς μ[ακαρί]ας [μνήμης
δεῖνα ροιδεράτος].

1. Ἀλεξανδρινὸν χρονικόν, αὐτ. σ. 567, Τόμ. Β' σ. 406.
2. Αὐτ. Τόμ. Α' σ. 561.
3. SMITH. Dictionary of the Bible, ἡ church.
4. Ὁρα κατωτέρω ἐπιγρ. ΠΗ', ΠΘ', 4Α', 4Β', 4Ζ', 4Η'.
5. ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ Β' 8' 41.
6. Ἀλεξανδρινὸν χρονικόν, αὐτ. σ. 604.
7. ΜΑΛΛΑΑ, σ. 427.

"Ενεκα τοῦ σχήματος τῆς πλακῆς καὶ τῆς ὕψους τοῦ λόγου, μάλιστα διὰ τῆς ἀνακαλύψεως αὐτῆς μεταξὺ τῶν λοιπῶν γοθηκῶν ἐπιγραφῶν (Φιν, εἰκάζομεν, ὅτι καὶ τὸ ἐπιτύμβιον τοῦτο ἔχεται εἰς γότθον τινὰ τῆς 5' μ.Χ. ἑκατονταετηρίδος.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΠΕ'.

Ἐπὶ μαρμαρίνης πλακῆς φερούσης ἄνωθεν μὲν δύο μικροὺς σταυροὺς ἐν μέσῳ δὲ μέγαν σταυρὸν καὶ ἐκατέρωθεν αὐτοῦ τὴν ἐπομένην ἐπιγραφὴν. Ἡ πλάξ αὕτη ἀποκαλυφθεῖσα ἐν Τζιχαγκλὶ ἐντός τεμένους μετ' ἐκείνης εἰς τὸν ἐν Πέρηναν τῆς ἁγίας Τριάδος. Ὑποσέμειε δ' ὡς πῶμα σαρκοφάγου περιέχοντος ἔχρον ἀέφραλον σῶμα, φέρον δακτύλιον ἐν τῷ λεγόνῳ τῆς δεξιᾶς καὶ κρατοῦν σταυρὸν μαρμαρίνον ἐπὶ τοῦ στήθους.

✠	✠
ΕΝ	ΘΑ
ΔΕΚ	
KIT	ΕΠΙ
CTOC	
CTAX	

† Ἐνθά- †
δε χ|ατά-
κιτε πι-
στός
5 Στάχ|νας.

+ ΕΝΘΑΔΕΚΑΤΑΙΟ
ΤΗΣΜΑΚΑΡΙΑΣΜΝΗΜΗΣΣΕΦΝΑΣ
ΔΕΣΠΟΤΙΚΟΣΠΙΣΤΟΣΦΟΙΔΕΡΑΤΟΣΕΤΕΛΕΥ
ΤΗΣΕΝΔΕΜΗΝΟΕΜΒΡΙΩΚΔΗΜΕΡΑΒ
ΙΝΔΒ

† Ἐνθάδε κατα|κειται ὁ
τῆς μακαρίας μνήμης Σέρνας,
δεσποτικός πιστός φοιδεράτος· ἐτελεύ-
τησεν δὲ μην|νι νοεμβρίῳ κδ', ἡμέρᾳ θ',
5 ἡδ|ικτιώνος θ'.

"Ενεκα τοῦ ὄρους, τοῦ σχήματος τῶν στοι-
χείων, τοῦ διασταυρούμενος τὴν ἐπιγραφὴν με-
γάλῳ σταυροῦ καὶ τῶν ὑπερκειμένων δύο μι-
κροτέρων¹, ἀποδίδομεν καὶ τὸ ἐπιτύμβιον τοῦτο
εἰς φοιδεράτον τινα Στάχ|ναρ (στ. 5) τοῦ 5'
μ. Χ. αἰῶνος, καὶ² ὅσον μάλιστα ἡ κατὰ λέξιν
αὐτῆς ἐστὶ γοθηκὴ, Λάκας, Γάκας, Σέρνας³
κλπ.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΠΗ'.

Ἐπὶ μαρμαρίνου ὀδοῦ τινος ἀγύσης εἰς Καρχι-
τζακίη.

ΑΤΑΙ
JPOCT
Ω|BNIC
-ΔΕΜ

† Ἐνθάδε χ|ατά|κειται
Θεύδω|ρος, [πιστός, υι-
ὸς Κο|υβίν|σου φοιδεράτου·
ἐτελειώθη] δὲ μην|νι . . .

"Ενεκα τῆς πλακῆς τοῦ λόγου, τοῦ σχήμα-
τος τῶν γραμμάτων καὶ τοῦ κυρίου ὀνόματος,
καὶ τὸ ἐπιτύμβιον τοῦτο ἀνήκει, φαίνεται, εἰς
γότθον τινὰ τῆς 5' μ. Χ. ἑκατονταετηρίδος.
Τὸ ὄνομα Κο|υβίν|ος (στ. 3) ἀναμνηστικὴ
ἦεν τῷ ἱσπανικῷ φράσειν Κοβίνος³.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΠΘ'.

Ἐπὶ μαρμαρίνης πλακῆς 1,23×0,44×0,27
ἀνορυχθείσης μὲν ἐνθα καὶ ἡ ἐπιγραφή ὑπ' ἀρ.
ΠΕ', μετακομισθείσης δὲ εἰς τὸ ἀνωκρατορικὸν
μουσεῖον Κωνσταντινουπόλεως.

1. "Ὅρα τοιαῦτα σύμβολα καὶ ἐπὶ τῆς Πέμπτης πόλεως (ΠΑΣΠΑΤΗ, αὐτ. σ. 44, ἀρ. ιε').
2. "Ὅρα κατωτέρω ἐπιγρ. ΠΘ'.
3. ΠΡΟΚΟΠΟΥ. Τόμ. Γ' σ. 281.

Τὸ κείμενον ὄνομα Σέφρας (στ. 2) γοτθικὸν ἔστι, ὅπως τὸ Στάχνας², Γέννας³, Σελένος³ κλπ. Ἡ δὲ χρονολογία τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς ἔστι 553 μ. Χ.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ 4'.

Ἐπὶ πλίνθου 0,15x0,5 σταυροειδοῦς κειμένης ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ τοίχου τοῦ Τσιουκὸυρ μπυστάν, ἀριστερῇ εἰσόντι εἰς τὴν Πόλιν ἐκ τῆς Ἑδύρνε καπού.

== I N A S I A ==

† Ἰνδ(ικτιώνος) ια'. †

Τῇ 24 δεκεμβρίου 562 ἐγένοντο τὰ ἐπὶ Ἰουστινιανῷ δεύτερα ἐγκαίνια τῆς ἁγίας Σοφίας⁴, ἥτοι τῇ ια' ἰνδικτιών. Ἰσως πρὸς ἀνάμνησιν τοῦ γεγονότος τούτου ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἐγράφη.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ 4'.

Ἐπὶ μαρμαρίνης πλάκῃς, ἀνορυθείσας ἐνθα καὶ ἡ 4^α α'. II' ἐπιγραφή.

+ ENΘΑΔΕΚΑΤΑΚΤΕΣΕΡΓΙΑΠΙΣ
ΤΗΔΕΣΠΟΤΙΚΗΘΥΓΑΤΗΡΚΑΝ
ΔΙΚΦΕΔΕΡΑΤΔΕΣΠΟΤΙΚΟΥ
ΕΤΕΛΙΩΘΗΔΕΜΙΣΝΩΤΗΤΗ
ΙΝΔΙΚΤΙΩΝΙΠΡΩΤΗΤΣΤΟΞΠΟ
ΗΟΝΟΜΗΤΗΡΑΥΤΗΘΕΒΝΟΓΩΝΟ-

† Ἐνθαδε κατάνηκε Σεργία, πισ-
τῇ δεσποτικῇ, θυγατρὲ Καν-
δικα φεδεράτου δεσποτικοῦ·
ἐτελεύθη δὲ (μηνί) ἰουνίῳ τρίτῃ,
5 ἰνδικτιώνι πρώτῃ· τοῦτο ἐπολι-
ησεν ἡ μέστρε αὐτῆς Ἐβνογώνιδας.

Κάνδικη μὲν ἀνωμάζετο καὶ τις πρέσβυς τῶν Ἀθέρων τῷ 558 μ. Χ. ἐτεί⁵, ἀλλὰ τὸ τοῦ πατρὸς τῆς Σεργίας Κανδικῆ (στ. 2, 3) ὄνομα λήγει εἰς κ κατὰ τὴν γοτθικὴν προφορὰν, ὅπως καὶ τὸ Alarie, Athanarie, ἀπερ οἱ βυζαντινοὶ μετέφρασαν εἰς Ἀλάριχος, Ἀθανάριχος⁶, τὸ δὲ τῆς μητρὸς Ἐβνογώνιδας (στ. 6)

ἔστι παρεμπεριεῖς τοῖς γοτθικοῖς ὀνόμασι Fredegunda, Radegunda, Cunigunda κλπ. Τὸ δ' ἔτος τοῦ θανάτου τῆς Σεργίας ἔστι τὸ 568 μ. Χ. Ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ καὶ τὸ Δ πανταχοῦ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ α γοτθικοῦ.

Παρατηροῦμεν ἐνταῦθα, ὅτι καὶ ἐν τῇ ἐπὶ τοῦ ὑπερθύρου τῆς τῶν χερσαίων τευχῶν Πέμπτης πόλεως ἀναγινωσκόμενη ἐπιγραφῇ ὡς ἀκολουθεῖ.

Portarum valido firmavit limine¹ muros
Pusaeus, magno non minor Anthemio.

τὸ στοιχεῖον D τῆς λέξεως *valido* (στ. 1) γέ-
μεται δ' ὅπῃθεν εἰκάζομεν, ὅτι καὶ ὁ χαρακὴς
τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἦν γότθος, ὀλίγον προγε-
νέστερος τῶν νῦν δημοσιευομένων γοτθικῶν ἐπι-
γραμμάτων. Ἐκ δὲ τῶν ἐν αὐτῇ μνημονιομένων
(στ. 2) δύο κυρίων ὀνομάτων, ὁ μὲν Ἀνθεμῖος
ἔστιν ὁ ὑπάτος καὶ ἐπαρχος τῶν πραιτωρίων
τῷ 406², περὶ οὗ λήγει ὁ Σωκράτης³· αὐτοῦ βα-
σιλέως Ἀρκαδίου τελευτήσαντος τῇ πρώτῃ τοῦ
μαΐου μηνός (408 μ. Χ.), ὑπὸ τῷ υἱῷ, τῷ νέῳ
Θεοδοσίῳ, ὁπταετὶ τυγχάνοντι, τὰ τῆς ἰψῆς
ἐτάκτετο, Ἀνθεμίου τοῦ ὑπάρχου τὴν διαίκανσιν
ποιουμένου τῶν ὅλων· οὗτος τὰ μεγάλα τεῖχη
τῇ Κωνσταντίνου πόλει περιβάλετο. Τοῦτο
δι' ἐγένετο τῷ 413 μ. Χ.⁴ Τῷ δὲ 439 ὁ Κύρου,
ὁ καὶ Κωνσταντίνος καλούμενος⁵, ἐγένετο ἐπαρ-
χος πόλεως⁶, λήγοντος δὲ τοῦ αὐτοῦ ἔτους⁷ καὶ
ἐπαρχος τῶν πραιτωρίων⁸. Διατήρησε δὲ τὰς
ἀρχὰς ταύτας ἐπὶ 4 ἐτῶ⁹, δηλαδὴ μέχρι τοῦ
443, καὶ ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ ἀνέκτισε
τὰ τεῖχη τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐπιγράφας
τὰς εἰς ἡς δύο ἐπιγραφάς¹⁰ ἐπὶ τοῦ ὑπερθύρου
τοῦ Μεβλανέ καπού.

† Ἡμεῖς ἐξήκοντα φιλοσκήπτρω βασιλῆϊ
Κωνσταντίνῳ υπαρχος εδείματο τεύχει τεῖχος.

† Theodosii jussu gemino nec mense peracto,
Constantinus trans haec moenia firma locavit
tam cito tanstabilem Pallas vix conderet arcem.

1. Κ. Φ. Σ. ἀρ. 78^α, κατὰ δὲ τὸν κ. Ἀ. Πα-
σάτην (αὐτ. σ. 43) *om. α*.

2. Ἀλεξανδρινὸν χρονικόν, α. 569.

3. ΣΟΚΡΑΤΟΥΣ. Ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία, σ.
740, ἐκδ. Migne.

4. Σ. ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ, αὐτ. σ. 170.

5. Κωνσταντίνος, σ. 6.

6. Cod. Just. Α' 6/9.

7. Anthologie grecque, μετάφρ. 18^α ὅμοιο (ἐν
Παρίσι 1863. Τόμ. 2, σ. 16^α) Τόμ. Β' σ. 26.

8. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, αὐτ. σ. 148.

9. ΜΑΛΑΛΑ, σ. 361.

10. Ἀ. ΠΑΣΠΑΤΗ, αὐτ. σ. 47, 50.

4. Ὁρα ἀνωτέρω ἐντρ. ΠΖ'.

5. ΕΥΝΑΠΙΟΥ, σ. 91.

6. ΣΟΦΙΑ, ἐν λ. Ἀρειανός.

7. Σ. ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ, αὐτ. σ. 468.

8. ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ, σ. 282.

9. ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ. Τόμ. Β' σ. 67.

Ἐπειδὴ δὲ ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς ταύταις ἀπο-
σιωπᾶται ὁ τίτλος αὐτοῦ, ὑπάτου γενομένου
τῷ 441 ἔτει¹, ἡ ἀκυλῶσις ἀπὸ ὑπάτων, ἀλ-
λὰ μόνον μνημονεύεται ὡς ἑπαρχος (στ. 2),
ἀπὸ ἀνεκτίσθησαν τὰ τεῖχη πρὸ τῆς ὑπατείας
αὐτοῦ, ἤτοι τῷ 440 μ. Χ.

Ἐπὶ Πουσαίος (στ. 2) ἦν ὑπάτος καὶ ἑ-
παρχὸς τῶν πραιτωρίων τῷ 467 μ. Χ. ἔτει²,
ὅποτε ὑπερῶσας τὰς πύλας τῶν χερσαίων
τειχῶν ἐπέγραψεν τὸ ἄνω ῥηθὲν λατινικὸν δι-
στιχον παρομιώσας ἑαυτὸν οὐχὶ πρὸς τὸν μνη-
μονευθέντα Κύρον, ἀλλὰ πρὸς τὸν Ἀνθέμιον,
ὅστις ὑπάτος ὦν ἐπέγραψε καὶ ἑπαρχὸς τῶν πραι-
τωρίων, ὡς προείπομεν, ἀνύψωσε τῷ 413 μ.
Χ. τὰ μέγιστα τεῖχη τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ 4B'.

Ἐπὶ μαρμαροῦ 0,24×0,32×0,8 ἀνωμύ-
νου νῦν ἐν τῷ αὐτοκρατορικῷ μουσεῖῳ Κων-
σταντινουπόλεως καὶ εὐρεθέντος πιθανῶς ἐνθάδε
καὶ ἡ ὑπ' ἀρ. ΠΕ' ἐπιγραφή.

+ ΕΝΘΑΔ
ΚΑΤΑΚΙ
ΤΕΩΛΟ
ΜΟΝΠΙC
ΤΟCΤΗΙΙ
Τ

† Ἐνθάδε
κατάκι-
τε Σωλο-
μόν, πισ-
5 τός τελευ-
τῆς δὲ μηνί . . .

Ἐκ τε τῆς ὁφείας τοῦ λόγου, τοῦ γοθικοῦ
γράμματος **Δ** τῆς λέξεως *ἐνθάδε* (στ. 1) συμ-
περαίνομεν, ὅτι καὶ ἡ παρούσα ἐπιγραφή ἐστὶ
γύψου τινὸς τῆς 5' μ. Χ. ἐκατονταετηρίδος.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ 4Γ'.

Ἐπὶ μαρμαρίνης πλακῆς ἀνορυθίστης ἐνθάδε
καὶ ἡ ὑπ' ἀρ. ΠΕ' ἐπιγραφή.

1. CLINTON. Fasti hellenici, ἐν γρ.
2. Ἀλεξανδρινὸν χρονικόν, αὐτ. σ. 595-596. — CLINTON, αὐτ. ἐν γρ.

ΙΟ ΕΠΩΚΤΩ ΠΕΤΡ ΒΕΡΤΙΛΑΕ ΤΟΥΙΙΝΑ

† Ἐνθάδε κατακεῖται: ὁ τῆς μακαρί-
ας μνήμης] Ἐπωκτωρίχ, πιστὸς ροι-
δεράτος, υἱὸς] Πέτρου ροιδεράτου
Βερτίλα, ἐξτελειώθη δὲ μηνὸς αὐγούστου
5 τοῦ 467, ἐν δίκτιωνος α'.

Ἡ μὲν ἀναπλήρωσις ἐγένετο ὑπολογισθέν-
των τῶν ἐλλειπόντων στοιχείων καὶ κατ' ἀνα-
λογίαν τῶν λοιπῶν γοθικῶν ἐπιτηδεύων. Ἐκ
δὲ τῶν κυρίων ὀνομάτων τὸ μὲν Ἐπωκτωρίχ
(στ. 2) προσέλαβε γοθικὴν κατάληξιν κατὰ
τὸ Κανθίχ¹, Alaric, Athanaric, κλπ. τὸ δὲ
Βερτίλας (στ. 4) ἀναπολεῖ εἰς τὴν ἡμετέραν
μνήμην τὰ γοθικὰ ὀνόματα Τωτίλας², Ὁ-
κτῆλας³, Τραυστίλας⁴ κλπ.

Ἡ χρονολογία δ' ὑποτίθεται οὕσα ἡ αὐτή
πρὸς τὴν προηγουμένην, ἤτοι τὸ 568 μ.Χ. ἔτος,
καθ' ὅσον μέγιστα τὰ τε λοιπὰ γράμματα ὁ-
μοιοῦνται, καὶ μετὰ τὸ *in* (στ. 5) ὑποφώσκει
τὸ γοθικόν **Δ**, ὡς ἐν ἐκείνῃ.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ 4Δ'.

Ἐπὶ μαρμαρίνης πλακῆς αὐτόθι.

+ ΕΝΘΑΔΕ

//////////

† Ἐνθάδε [κατακεῖται ὁ τῆς
μακαρίας μνήμης δεῖνα]. . .

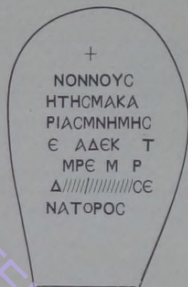
Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἀνακαλύφθη μετὰ τῶν
λοιπῶν γοθικῶν ἐπιτηδεύων, ἔχουσα ἄλλως
τε τὸ γοθικόν **Δ** ἐν τῇ λέξει *Ἐνθάδε* (στ. 1),
ἀνήκει εἰς γύψον τινὰ τῆς αὐτῆς ἐποχῆς, ἢ
τοῦ 5' μ. Χ. αἰῶνος.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ 4Ε'.

Εὐρεῖται μὲν ἐπὶ τῆς βορείου πλευρᾶς τοῦ

1. Ὁρα ἀνωτέρω ἐπιγρ. 4Α'.
2. ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ. Τόμ. Β' σ. 288.
3. ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΝΤΙΟΧ. παρὰ Müller (Fragm. Hist. Gr.). Τόμ. Δ' fr. 201. 5.
4. MURALT, ἐν γρ. 455 μαρτίου 16,

νοτίου παρακλίου πύργου τῆς Σηλόβρι καπου-
σοῦ, ἐξεδόθη δ' ἐν μέρει ὑπὸ τοῦ κ. Πασπάτη¹.

- † Νόννου Φρονή,
ἡ τῆς μακα-
ρίας μνήμη
ἐ[ν] [α]δ[ε] [κ] [ε] [τ] [μ] [π] [ε] [μ] [π]
5 ἐτελεύτα δὲ ἐ[ν] [α] [δ] [ε] [κ] [ε] [τ] [μ] [π] [ε] [μ] [π]
ἐν [β] [ι] [κ] [ι] [α] [ν] [ο] [ς] [ζ], ὁ [α] [ν] [α] [τ] [ο] [ρ] [ο] [ς] Σε-
νάτορος.

Τὸ ἐπιτύμβιον τοῦτο ἀποδόθηκεν ἐν θα-
λασσίᾳ ἐποχῇ, ἥτοι εἰς τὴν ὑπαταίαν Μακα-
ρίου Σεράτορος (στ. 6, 7), κατὰ μέρτιον τοῦ
514 μ. Χ. ἔτους.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ 45².

Τὸ προκείμενον ἐπιτύμβιον εὑρήται ἐντε-
τοιχισμένον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πύργου· ἔχει δ' ἐν
μέσῳ μέγιστον σταυρὸν, καὶ ἔκτο μὲν τὴν ἐπι-
γραφήν, κάτω δὲ σύμβολα γοτθικά, οἷα καὶ
ἐπὶ ἄλλων ἐπιτυμβίων τῶν Γότθων καθάρων-
ται· ἥτοι δεῖξαι μὲν τῶ ὄνῳτι δύο λαγῆνους
πλίνθους δι' οἶνον, ἀριστερᾷ δὲ λίθῃτα (cu-
cupa), καὶ λαγῆνον πλίνθον δι' οἶνον. Ἐξε-
δόθη δ' ἐπίσσης ἐν μέρει ὑπὸ τοῦ κ. Πασπάτη².

1. 'Α. ΠΑΣΠΑΤΗ, ἀντ. σ. 54.
2. Ἀντ. σ. 54.

	dēi
AI	WANNHI
dē	KENBP
ε	dAH

† Ἐνθα βε [κατάκει-
ται] [πιστός] Ἰωάννης [ἐ-
τελεύτα] δεκεμβρίῳ
μηνί' ἐ', [ἐν] [β] [ι] [κ] [ι] [α] [ν] [ο] [ς] α', ἡ [μέρτι] [ς].

Τὰ ἐπὶ τῆς λίθου γεγραμμένα γοτθικά σύμ-
βολα, ὁ μέγας σταυρὸς¹ καὶ τὸ γοτθικὸν d ἐν
ταῖς λέξεσιν Ἐνθάδε (στ. 1) καὶ δεκεμβρίῳ
(στ. 3) ἀποδεικνύουσιν, ὅτι τὸ ἐπιτύμβιον τοῦ-
το ἀνήκει εἰς γότθον φριδεράτον τοῦ τέλους
τῆς 5^{ης} μ. Χ. ἑκατονταετηρίδος.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ 46².

Ἐπὶ μαρμαρίνης πλάκῃς 0,32×0,31×0,7
ἀποκειμένης νῦν ἐν τῷ αὐτοκρατορικῷ μουσεῖῳ
Κωνσταντινουπόλεως καὶ εὐρεθείσης ἴσως ἐνθα
καὶ ἡ ὑπ' ἀρ. III' ἐπιγραφή.

//////////
//////////
//////////
IIICIO
THCMAK
PIACMNH
MHCETE
AIWETH

ἐν [α]δ[ε]
κατ' αὐκαίτ[ι]
ὁ δε[κ] [ε] [μ] [β] [ρί] [ο] [ς]
π[ι] [σ] [τός] Ἰω[άν] [νης]
5 τῆς μα[ρ] [τι] [ν] [ί] [ας]
μνή-
μης ἐτε-
λειώθη [δὲ] ...

¹ Ἐκ τῆς ὀψῆς τοῦ λόγου καὶ τῆς ὀψῆς τῆς λέξεως.

1. Ὅρα ἀνωτέρω ἐπιγρ. ΠΖ².

τος τῶν γραμμάτων καὶ μάλιστα τῆς λέξεως πιστός (στ. 4), τὸ ἐπιτόμιον τοῦτο ἀποδίδεται εἰς γότθον τινὰ τοῦ 5^{ου} μ.Χ. αἰῶνος.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΖΗ'.

Ἦν Γάλατῃ ἐπὶ τοῦ ὀπισθεν τοίχου τῆς αὐλῆς τοῦ καθελοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Πέτρου.

✠

ΔΕΚΑΤΑΚ
ΤΕΣΑΒΒΑ
ΤΙΣΠΙΣΤΟΣ

|||||

✠ Ἐνθά-
δε κατὰ χ[ι]-
τε Σαββά-
τις, πιστός
5 φοιδερᾶτος].

Ἐνεκα τοῦ σχήματος τῶν γραμμάτων καὶ τῆς ὁφείας τοῦ λόγου καὶ τοῦτο τὸ ἐπιτόμιον ἀποδίδεται εἰς τὴν αὐτὴν ἐποχὴν, ἥτοι εἰς τὸν 5^{ον} μ. Χ. αἰῶνα. Ὄνομα Σαββάτις (στ. 3-4) ἀπαντᾷ καὶ εἰς ἑτέραν ἐπιγραφήν ἐν Ρώμῃ ἀνακαλυφθεῖσαν¹.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΖΗ'.

Ἐπὶ κιονοκράνῳ ἐρριμμένῳ ἐπὶ τῆς ἀνατο-

λικῆς ἀκτῆς τῆς νήσου Πρίγκηπος ἐν τοῖς ἐρεί-
πυῖς βυζαντινοῦ κτερίου.

(Ὁρα Πίν. Γ'. ἀρ. 10.

Σοφίας.

Τῷ 511 ἐκτίσεν Ἰουστίνος ὁ Β' ἐν τῇ νήσῳ Πρίγκηπος μονὴν¹ γυναικείαν² ἐνέγραψε δὲ ἐπὶ τοῦ κιονοκράνου τὸ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Σοφίας μονόγραμμα, ὅπως ἐξ αὐτῆς ἐπινώμασε τὸ τε παλᾶτιον τῶν Σοφριανῶν³ καὶ τὸ λουτρὸν Σοφριανῶν⁴ τῷ 570, ὡς καὶ τὸν Σοφριανῶν λιμένα (νῦν Κάτεργα λιμὲν) τῷ 577 μ. Χ.⁵.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ Ρ'.

Ἐπὶ μαρμαροῦ 0,26×0,26 κεκλιμένῳ ἐπὶ τοῦ λιθοστρώτου ἐνώπιον τῆς κρήνης Σουλτάν Ἀχμέτ πρὸς ἀνατολὰς τῆς ἁγίας Σοφίας.

ΛΑΩΡ

Λαῶ Ρωμαίων.

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ὡς ἐκ τοῦ σχήματος τῶν γραμμάτων **Λ**, **Ω** φαίνεται οὕσα τῆς 5^{ης} μ. Χ. καταστατηρίδος, ἴσως δὲ ἑμμετρος. Ἡ δὲ κρήνη αὕτη ἦν ποτε τὸ Γερᾶκον⁶, ἰνομασθεῖσα οὕτως ὡς ἔχουσα κρουνοὺς ἐν μορφῇ γερᾶκων⁷. ἔκειτο δὲ πρὸς τὰ ἐπάνω παλάτια⁸, ἥτοι τὸ ἱερὸν παλᾶτιον⁹.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΡΑ'.

Ἐπὶ δύο μαρμάρων ἐντετυγισμένων ἐπὶ τοῦ πρὸς τὴν Προποντίδα θαλάσσιου τεύχους πρὸς νότον τοῦ Ἰντζιλῆ κινῆ, ἀναστρωθέν ἐκ τοῦ τινός, ὧν ὁ ἕτερος φέρει σταυρὸν.

+ΑΝΥΞΑΤΑΙΜΟΙΠΥΛΑΣΔΙΚΑΙΩΣΥΝΗΟΙΝ

ΞΩΝΕΝΑΥΤΑΙΣΞ

ΟΜΟΛΟΓΗΣΟΜΑΙΤΩΚΥ

+Ἀνύσσεται μοι πύλας δικαιοσύνης, ἵνα εἰσελθῶ ἐν αὐταῖς ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ+

Τὸ ῥητὸν τοῦτο δαυτικὸν ἐστὶ². α' Ἀνύσσεται μοι πύλας δικαιοσύνης, εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ³.

Οὕτω φέρεται τὸ χωρίον καὶ ἐν τῇ ἐπιστολῇ Κλήμεντος ἐπισκόπου Ῥώμης⁴. Ἀλλὰ Κλή-

μης ὁ ἀλεξανδρεὺς μνημονεύει τοῦ χωρίου τοῦ-
του μετὰ καὶ τοῦ ἵνα, ὡς ἐστὶν ἐν τῇ καθ' ἡ-

1. ΚΕΑΡΗΝΟΓ. Τόμ. Α' σ. 684.

2. Σ. ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ, αὐτ. Τόμ. Β' σ. 343.

3. ΚΕΑΡΗΝΟΓ, αὐτ.

4. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ. Τόμ. Α' σ. 375.

5. LABARTE. Le palais impérial de Cple (ἐν Παρίσις 1864 εἰς 4^{ον}) σ. 209.

6. DÉTHIER, αὐτ. σ. 22, 23.

7. Αὐτόθι, σ. 23.

8. ΚΟΔΙΝΟΥ, αὐτ. σ. 19.

9. ΑΝΝΗΣ ΚΟΜΝΗΝΗΣ. Τόμ. Β' σ. 443. — LABARTE, αὐτ. σ. 60, 178.

1. C. I. G. ἀρ. 9910.

2. Παλιῶν ΡΗΗ' 19.

3. ΚΛΗΜΕΝΤΟΣ τοῦ Ῥώμης. Ἐπιστολαί, ἐκδ. Φλωρεντίας μητροπολίτου Σερρών (ἐν Κωνσταντινουπόλει 1875 εἰς 8^{ον}) σ. 89.

σχήματος τῶν χαρακτήρων καὶ μέλιστα τοῦ Α. Μ. ὁδηγηθέντες ἀνάγομεν αὐτὴν εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ζ' μ.Χ. ἱκανοποιεσθῆναι καὶ ἀλλοῦς ὁ Κρίσπος (στ. 1), ὁ καὶ Πρίσκος καλούμενος, κῆρος τῶν ἐκκοινοτήτων, ἥτοι ἀρχηγὸς τῶν τοῦ βασιλέως, σωματοφυλάκων¹, ἀπὸ τοῦ 603 μ.Χ.² καὶ γὰρ ἐπὶ ὕπατρί τοῦ Φωκά ἀπὸ τοῦ 607 μ.Χ.³ ἐγένετο κληρικὸς ὑπὸ Ἡρακλείου τοῦ βασιλέως τῇ 5 δεκεμβρίου 612 μ.Χ.⁴, περιορισθεὶς καὶ τὸ λεγόμενον τῆς Χώρας... σμενίων⁵, ὃ δὲ Χώρα, κατὰ τὸν Κωνδινόν⁶, ἦν πρότερον «μετῆριον». τότε δὲ ὁ Κρίσπος ἐκτείνε ταύτην τὴν μονὴν εἰς κάλλος καὶ μέγεθος, ἀπογραφισθῆναι καὶ κτήματα πολλὰ. Ἐπομένως τότε ἴσως ὀνομασθῇ καὶ σκευοφύλας τῆς μονῆς Χώρας (στ. 2, 3), ὡς ἐκ τῆς προτεινομένης ἀνακληρώσεως τῆς προκειμένης ἐπιγραφῆς εἰκάζομεν. Ἰθάκας δ' ἐν τῇ μονῇ ταύτῃ ἐν ὁλόκληρον ἔτος ἐτελεύτησεν ἡ αὐτὴ⁷, ἅρα λήγοντος τοῦ 613 ἔτους μ.Χ. Ἐνεταφίσθη δ' ἐν τῇ λήρακῃ, ἥς πῶμα ἦν ἡ ἐνταφίγραρος αὐτῇ πλατῆ, καὶ ἥτις ἀκολούθως μετακινήσῃ ἐνταῦθα, φαίνεται, ἐκ τῆς μονῆς τῆς Χώρας (Καρχίε τζαμῖ).

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΡΕ'.

Ἐπὶ μαρμαρίνης πλακῆς 2,58×1,12×0,28 ἐν τῷ δυτικῷ ὑπερώῳ τῆς ἀγίας Σοφίας μεταξὺ τῆς α' καὶ τῆς β' παραστάσεως στήλης.

+ΘΗΜΘΕΟΥΣΚΕΥ

† Τημεθέου σκευοφύλακος.

Ὁ Cotelet⁸ δημοσιεύει πραγματείαν τινὰ περὶ αἰρετικῶν α' Τημεθέου πρεσβυτέρου τῆς ἀγιοτάτης μεγάλης ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως γεγραμμένην ἀρ' οὗτο ἀνεφάνη ἡ αἵρεσις τῶν Μονοθελητῶν, ἥτοι μετὰ τὸ 622 μ.Χ., ὡς ἀπέδειξεν ὁ Kollar⁹. Ὁ Τημεθεὺς οὗτος ἦν

καὶ σκευοφύλας τῆς ἀγίας Σοφίας, ὡς μαρτυροῦσι τὰ χειρόγραφα τῆς ἐν Βιέννῃ αυτοκρατορικῆς βιβλιοθήκης. Ἴσως δὲ καὶ ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἐνηραρξήθη εἰς ἀνάγκησιν τοῦ ἐν λόγῳ Τημεθέου. Κατὰ τὴν νεκρὴν τοῦ Ἡρακλείου ἦσαν ἀπὸ τοῦ 612 καὶ ἐρεζῆς¹⁰ σκευοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας 12, ἥτοι 4 πρεσβύτεροι, 6 διάκονοι καὶ 2 ἀναγνώσται. Ὁ ἡμέτερος δὲ Τημεθεὺς εἰκάζομεν ἐκ τῆς τιμητικῆς ἐνταῦθα ἐπιγραφῆς, ὅτι ἦν εἰς ἐκ τῶν 4 πρεσβυτέρων, ἴσως δὲ καὶ ὁ πρῶτος τῇ τάξει, ὁ μετὰ ταῦτα καὶ μέγας σκευοφύλας ὀνομασθεὶς, ἀνέκων εἰς τὴν πρώτην πεντάδα τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὁρμηκίων, ἐπόμενος μὲν τῷ μεγάλῳ σκευοφύλακῳ, προηγούμενος δὲ τοῦ μεγάλου χαρτοφύλακος¹¹, καὶ ἐπιμελούμενος ἐν γένει μὲν τῶν ἐργῶν τῶν ἐκκλησιῶν σκευῶν, ἰδίᾳ δὲ τῶν τῆς μεγάλης ἐκκλησίας κειμηλίων¹².

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΡΣ'.

Ἐπὶ μεγάλῃ μαρμαρίνης πλακῆς κειμένης ἐν ἑξῶν σαράϊ ἐξω τοῦ προσυλίου τῆς ποτῆ ἐκκλησίας τῶν ἀγίων Πέτρου καὶ Μάρκου.

(Ὁρσ Πίν. Γ' ἀρ. 11).

ΣΡΛΑ'.

Ἡ μὲν θείσις, ἐνθα εὐρέθη τὸ μάρμαρον, ἦν ἡ τοῦ τῶν Βλαχερνῶν τείχους, τὸ δ' ἔτος ἐστὶν ἐπὶ Ἡρακλείου τοῦ αυτοκράτορος ἀπὸ ἱανουαρίου μέχρις αὐγουστοῦ τοῦ 623 μ.Χ. ἔτους.

Τὸ τείχος περίξ τῶν Βλαχερνῶν ἐκτίσθη ἐπὶ Ἡρακλείου τῷ 627 μ.Χ. ἀρ. τῷ ΣΡΛΑ'¹³. Τὸ τείχος τοῦτο, καλούμενον μονότειχος τῶν Βλαχερνῶν¹⁴, ἡ τοίχος Βλαχερνῶν¹⁵, ἡ τοίχος ἐξώθεν τοῦ Πτεροῦ¹⁶, ὀνομασθεὶς Ἡράκλειον παρὰ τοῦ κ. Πασπάτη¹⁷, ὡς ἀνεγέρθη ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ἡρακλείου. Ἀρχεῖται δὲ ἀπὸ τῆς Πύρτας τοῦ μονοτείχους τῶν Βλαχερνῶν¹⁸.

1. KOLLAR, παρὰ Fabricii, αὐτ.

2. ZACHARIAE. Novellae constitutiones (ἐν Λειψίᾳ 1857 εἰς 8^{ον}) σ. 37.

3. ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ. Περί ὁρμηκίων (ἐν Ἐνετίᾳ 1778 εἰς φύλλ.) σ. 6, 7.

4. Codex historicus vindobonensis, ἀρ. 55, φύλλ. 50.

5. Ἀλεξανδρινὸν χρονικόν, αὐτ. σ. 726. — ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ Κωνσταντινουπόλεως, σ. 21. — MURALT, ἐν γρ.

6. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, αὐτ. σ. 568.

7. ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ Κωνσταντινουπόλεως, σ. 48.

8. Ἀλεξανδρινὸν χρονικόν, αὐτ.

9. Α. ΠΑΣΠΑΤΗ, αὐτ. σ. 3.

10. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

11. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

12. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

13. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

14. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

15. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

16. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

17. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

18. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

19. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

20. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

21. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

22. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

23. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

24. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

25. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

26. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

27. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

28. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

29. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

30. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

31. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

32. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

33. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

34. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

35. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

36. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

37. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

38. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

39. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

40. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

41. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

42. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

43. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

44. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

45. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

46. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

47. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

48. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

49. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

50. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

51. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

52. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

53. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

54. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

55. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

56. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

57. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

58. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

59. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

60. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

61. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

62. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

63. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

64. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

65. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

66. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

67. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

68. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

69. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

70. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

71. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

72. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

73. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

74. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

75. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

76. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

77. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

78. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

79. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

80. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

81. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

82. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

83. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

84. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

85. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

86. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

87. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

88. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

89. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

90. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

91. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

92. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

93. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

94. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

95. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

96. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

97. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

98. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

99. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

100. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

101. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

102. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

103. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

104. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

105. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

106. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

107. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

108. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

109. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

110. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

111. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

112. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

113. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

114. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

115. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

116. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

117. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

118. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

119. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

120. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

121. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

122. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

123. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

124. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

125. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

126. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

127. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

128. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

129. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

130. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

131. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

132. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

133. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

134. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

135. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

136. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

137. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

138. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

139. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

140. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

141. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

142. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

143. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

144. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

145. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

146. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

147. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

148. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

149. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

150. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

151. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

152. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

153. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

154. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

155. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

156. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, τόμ. Α' σ. 592.

157. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ

† Μονή] ἀ[γίου] Ἰωάννου Πα[ο]ρή(του) [Π]ροδρόμου.

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη δείκνυσιν ἐπακριβῶς τὴν τὴν Σαρακενικὴν μορφὴν τοῦ Προδρόμου θεῖον, τίως ἀναστάν. Ὁνομαζομένη δὲ καὶ μονὴ τῶν Ἰερουσαλὴν καὶ τοῦ Στραβίου² καὶ τὰ Ἑβραϊκά³, ἐκ τῶν πλυσίων τῆς σιδηρᾶς πύλης⁴, οὐ μακρὰν τῶν Ἑβραϊκῶν, τοῦ νῦν Βαλατᾶ⁵. Τὴν μονὴν ταύτην ὄρισε τῷ 811 ἡ Θεοφανώ, σύζυγος τοῦ αὐτοκράτορος Σταυρακίου⁶, καὶ αὐτοὶ ἐτήρησεν ὁ αὐτοκράτωρ οὗτος, ἀποθανόντων τῶν 11 ἰανουαρίου τοῦ 814 ἔτους⁷. Ἐφ' ᾧ καὶ ἡ ἀνω ἐπιγραφή ἐστὶ τοῦ 814 μ. Χ. ἔτους.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΡΙ'.

Ἐπὶ τῶν χειρῶν τοιχῶν παρὰ τὴν πύλην Ἐδῖρην, ἀριστερὰ εἰσόντι εἰς τὴν Πόλιν.

Π Δ Ε

, 5 τ] λ ε'.

Α+ΛΥΤΟ//////////ΙΝΙΦΟ

† Πύργος Μιχαήλ καὶ ἀ[γίου] μεγάλων βασιλέων κ[αὶ] ἀ[γίου] τοιχοκράτῶν †

Μιχαήλ ὁ Β' ἐστὶν ἐκ συμβασιλείας τὸν υἱὸν αὐτοῦ Θεοφάνου μὲλλον τῷ 822 μ. Χ. ἢ τῷ 824 μ. Χ.⁸ διότι ἀμείβεται μετὰ τὴν στίψιν τοῦ υἱοῦ ἡ ἀνταρσία τοῦ Θωμᾶ ἀναγρέται⁹. Ὁ δὲ πύργος οὗτος ἐπισκευάσθη τῷ 827 μ. Χ.¹⁰ ἐπὶ τῆς ἀμφοτέρων συμβασιλείας, ὡς καὶ τὸ μέρος τοῦ Λεοντίου τείχους, ἐφ' οὗ ἐπιγέγραπται¹¹ αὐτῶν καὶ Θεοφίλου μεγάλων βασιλέων. Τὸ δὲ παρακείμενον ἀνάγλυρον ἐστὶν ἴσως τῆς ἀγίας μάρτυρος Βαρβάρας, ἐορταζομένης μὲν τῇ 4 δεκεμβρίου, ἰχούσης δὲ ναὺν

τὰ τείχη τῆς πόλεως παθόντα ἐκ τῆς πολιορκίας τοῦ Θωμᾶ ἐπισκευάσθησαν τῷ 827 μ. Χ. ὑπὸ Μιχαήλ τοῦ Β', ὡς ἐκ τῆς ἀνωτέρω χρονολογίας ἐξάγεται.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΡΙΑ'.

Ἐπὶ τῆς πύλης τῆς πρὸς τὸ Γαλι κίσακ, ἐπὶ τῆς ἀκρας τοῦ Σαρακίου. Οὐ μακρὰν δὲ τῆς ἐπιγραφῆς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τείχους ἐν μαρμαρίνῳ ἀνάγλυφῳ ἀπεικονίσται μάρτυς νέα ἔχουσα τὴν κεφαλὴν ἐν μέσῳ δόξης (nimbe) καὶ πρὸς τὰ δεξιὰ τοῦ ὤροντος ἐστραμμένην, τὴν δὲ ἀριστερὰν χεῖρα ἐπὶ τοῦ στήθους, ἐν ᾧ χεὶρ ἐπέβη, ἀνδρὸς πύθωνος, ἐκτετακέντος ἐνώπιον αὐτῆς, τείνεται· τὸ λοιπὸν τοῦ ἀνάγλυφου ἄλλοτε.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΡΙΒ'.

Ἐπὶ μαρμαρίου ἐπὶ πύργῳ ἐν Φαναρίῳ ἀντικρὺ τῆς ὑπ' ἀρ. 282 οἰκίας.

Υ Δ Λ Θ Ψ Η Φ

† Πύργος Μιχαήλ καὶ Θεοφίλου [μεγ]άλων βασιλέων καὶ αὐτοκρατόρων †

Ἀντιγράφου ἐπίσης τῷ 827 μ. Χ.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΡΙΓ'.

Ἐπὶ τοῦ ἰδ' πύργου τοῦ καριτίου κόλπου δεξιὰ τῷ ἐκ Φαναρίου πρὸς τὸ Ἐγριούπ βαλόντι. Ἐστὶ δ' ἐσώγλυπτος.

1. Σ. BYZANTIOG, αὐτ. σ. 565.
2. Αὐτόθι, σ. 563.
3. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, αὐτ. σ. 769.
4. ΑΝΝΗΣ ΚΟΜΝΗΝΗΣ, Τόμ. Α' σ. 103.
5. Σ. BYZANTIOG, αὐτ. σ. 564.
6. ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, αὐτ.—ΖΩΝΑΡΑ ΙΕ', 17.
7. MURALT, ἐν χρ.
8. Αὐτόθι, ἐν χρ.
9. ΣΥΜΕΩΝ ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ, σ. 624.—ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ, σ. 784.
10. Ὅρα ἀνωτέρω ἐπιγρ. ΡΙ'.
11. Ἀ. ΠΑΣΠΑΤΗ, αὐτ. σ. 36. — Ὅρα καὶ C. I. G. ἀρ. 8669-71.

1. Σ. BYZANTIOG, αὐτ. σ. 145.
2. ΟΙ ΜΕΤΑ ΘΕΟΦΑΝΗΝ, σ. 335.
3. MURALT, ἐν χρ.
4. Σ. BYZANTIOG, αὐτ.

† Πύργος Θεοφίλου ἐν Χ(ριστ)ῷ αὐτοκράτορος †

Ἡ ἀναπλῶνις ἐγένετο κατ' ἀντιπαράθεσιν τοῦ σχήματος τοῦ σταυροῦ, τοῦ μεγέθους τοῦ μακράρου καὶ τῆς θέσεως αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ πύργου πρὸς τε τὰς περιηγούμενας¹ καὶ πρὸς τὰς ἐπομένους².

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΡΚ'.

Ἐπὶ τοῦ β' πύργου τοῦ Κερατίου κόλπου, δεξιᾷ τῷ ἐκ γεφυράς πρὸς τὸ Καράκιοῦ βαίνοντι.

X//////////ΚΡΑ//////////ΟC

† Πύργος Θεοφίλου ἐν Χ(ριστ)ῷ αὐτοκράτορος †

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΡΚΑ'.

Ἐπὶ τοῦ δ' πύργου τοῦ Κερατίου κόλπου, δεξιᾷ τῷ ἐκ Φαναρίου πρὸς τὸ Ἐγιοῦπ βαίνοντι.
Ἔστι δ' ἐσώγλυπτος.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡ

† Πύργος Θεοφίλου ἐν Χ(ριστ)ῷ αὐτοκράτορος †

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΡΚΒ'.

Ἐπὶ τοῦ η' πύργου τοῦ Κερατίου κόλπου, δεξιᾷ τῷ ἐκ Φαναρίου πρὸς τὸ Ἐγιοῦπ βαίνοντι.

||| пч

† Πύργος Θεοφίλου ἐν Χ(ριστ)ῷ αὐτοκράτορος †

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΡΚΓ'.

Ἐπὶ τοῦ θ' πύργου τοῦ Κερατίου κόλπου, δεξιᾷ τῷ ἐκ Φαναρίου πρὸς τὸ Ἐγιοῦπ βαίνοντι.

Ι ΠΥΡΓΟΣΘΕΟΦΙΛΟΥΕΝΧΩΔΥΤΟΚ//////////ΡΟC †

† Πύργος Θεοφίλου ἐν Χ(ριστ)ῷ αὐτοκράτορος †

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΡΚΔ'.

Ἐπὶ τοῦ ε' πύργου τῶν θαλασσίων τειχῶν πρὸς τὴν Προποντίδα, δεξιᾷ τῷ ἐκ τῆς θαλάσσης προσβλέποντι μετὰ τὸ Δεμίρ καπυ.

ΟΡΟC †

† Πύργος Θεοφίλου ἐν Χ(ριστ)ῷ αὐτοκράτορος †

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΡΚΕ'.

Ἐπὶ τοῦ πρὸς τὴν Προποντίδα θαλασσίου τείχους πρὸς νότον τοῦ Ἰντζιλῆ κιόσκ καὶ τῆς ὑπ' ἀρ. ΡΛ' ἐπιγραφῆς οὐ μακρὸν τοῦ ἐκεῖ νοσηκομείου.

||| ΟΦΙΛΟΥΕΝ//////////ΤΟΡΟC

† Πύργος Θεοφίλου ἐν Χ(ριστ)ῷ αὐτοκράτορος †

1. Ὅρα ἀνωτέρω ἐπιγρ. ΡΠΓ'-ΡΠΗ'.

2. Ὅρα κατωτέρω ἐπιγρ. ΡΚ'-ΡΚΕ'.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΡΚΣ'.

Ἐπὶ τῶν χειρῶν τευχῶν μεταξὺ Ἐδῖνε καποῦ καὶ Τύπ καποῦ.

+ Πύρρος Θεοφίλου αὐτοκράτορος ἐν Χριστῷ +

Καὶ ἡ ἐπιγραφή αὕτη τῶν χειρῶν τευχῶν συμπληροῦται ἀντιπαριστῆμένη πρὸς τὰς προηγουμένας¹ καὶ πρὸς τὴν παρακαμεινὴν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τεύχους². Σημειωτέον ἐνταῦθα, ὅτι, ἐν ᾧ ἐπὶ τῶν θαλασίων πύργων τοῦ Θεοφίλου τὸ ἐν Χριστῷ προηγεῖται τοῦ αὐτοκράτορος, ἐπὶ τῶν χειρῶν ἔπεται.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΡΚΖ'.

Ἐπὶ τῶν χαλκίνων φύλλομαχτῶν τῆς νοτιοδυτικῆς πύλης τοῦ ἰσωνέρκεος τῆς ἀγ. Σοφίας.
(Ὁρα Πίν. Γ' ἀρ. 13).

Θεοφίλου καὶ Μιχαὴλ νικητῶν.

Κυ	Θεοφίλφ.
βε	
θλ	
5 Θεοδ	Θεοδωρ
βοή	αἰγού
θει	στυ
Χριστὲ	Μιχαὴλ
βοή	δεσπο
θει	τη
10 Ἐτους	κόσμου
ἀπὸ κτί	στμθ
σεως	ινδ(ικτιώνος) Ζ'

+ Πύρρος Θεοφίλου καὶ Μιχαὴλ ἐν Χ(ριστῷ) ἀ[ν]τοκράτο[ρ]ων +

Ὁ πύργος οὗτος μετὰ τῶν ἐπομένων τεσσάρων τῶν πρὸς τὸν Κεράτιον κόλπον θαλασσίων τευχῶν, ὡς καὶ οἱ τρεῖς τῆς Προποντιδῆς³ καὶ ὁ τῶν χειρῶν τευχῶν⁴ ἀνηλύθησαν μὲν ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοφίλου (στ. 1) διότι πρῶτος οὗτος ἀναφέρεται, ἀλλὰ συμβασιλεύοντος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Μιχαήλ (στ. 8). Ἐπειδὴ δὲ ὁ τελευταῖος οὗτος στίχεται τῷ 840⁵, τῇ δὲ 21 ἰανουαρίου 842 διδεδίχεται τὸν πατέρα αὐτοῦ ἀποθανόντα⁶,

ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἐνεχαρχθῆ κατ' ἐπιθυμίαν προγενεστέρων ἐν τῷ αὐτῷ χώρῳ κεκαρχμένης ἐπιγραφῆς μετὰ τὴν τοῦ Μιχαήλ, πρωτοτόκου υἱοῦ τοῦ Θεοφίλου, γέννησιν, γενομένην τῷ 839 ἔτει¹ καὶ μετὰ τὴν στίχιν τοῦ 840 ἔτει². Ἀντιστοιχεῖ δὲ ἡ δ' ἰνδικτιών (στ. 13) πρὸς τὸ θέρος τοῦ 841 μ.Χ. ἔτους. Πρῶτερον δὲ ἀντὶ τῆς ἐπιγραφῆς Μιχαήλ δεσπότη (στ. 8-10), μήπω γεννηθέντι, ὑπῆρχεν ἡ ἐπιγραφή, διακρινομένη ἐτι, α' [Ιω] [ἀν] [ν] [η] πατριάρχῃ (Ὁρα Πίν. Γ' ἀρ. 14), καὶ ἀντὶ τῆς χρονολογίας, στμθ [ζ'] ἰνδ(ικτιώνος) ε' (Ὁρα Πίν. Γ' ἀρ. 15), ἀντιστοιχοῦσα πρὸς τὸ 838 ἔτος ἀπὸ Σεπτεμβρ. μέχρι Δεκεμβρίου μηνός, ὅπῃ πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἦν Ἰωάννης ὁ Ζ', χειροτονηθεὶς τῇ 21 ἀπριλίου τοῦ 837 ἔτους³ καὶ μεγάλως τιμώμενος ὑπὸ τοῦ Θεοφίλου.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΡΚΗ'.

Ἐπὶ τοῦ α' πύργου τῶν θαλασσίων τευχῶν, δεξιῇ τῷ ἐκ Φαναρίου πρὸς τὸ Ἐγγυλὸν βαλνόντι.

(Ὁρα Πίν. Α' ἀρ. 10).

Ἰσχυρὰ κατὰ τὸ θέρος τοῦ 841 ἔτους μ. Χ. οἱ πύργοι οὗτοι ἀνηγέρθησαν.

Παρατηρεῖται δὲ, ὅτι ἐκ τῶν ἐπιγραφῶν Θεοφίλου καὶ Μιχαήλ αἱ μὲν ἐπὶ τῶν πύργων τοῦ Κερατίου κόλπου εἰσὶν ἀνευ τοῦ ἐπιθέτου πιστῶν, αἱ δὲ τῶν χειρῶν τευχῶν καὶ τῶν τῆς Προποντιδῆς μετὰ τὸ ἐπὶ τῷ ἐπιθέτῳ πιστῶν.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΡΚΘ'.

Ἐπὶ τῶν θαλασσίων τευχῶν πρὸς τὴν Πύλιν, ἀριστερῇ τῷ εἰσερχομένῳ ἐκ τῆς πύλης τοῦ Βαλατῆ Ἰνδοθεν, ἡ ἐπὶ τῆς ἐκτετικῆς πλευρῆς τοῦ θαλασίου τεύχους μετὰ τοῦ τῷ Γενὴ καποῦ καὶ Ἀγγὶ καποῦ.

1. MURALT, ἐν γρ.
2. Αὐτόθι, ἐν γρ.
3. Αὐτόθι, ἐν γρ.

4. Ὁρα ἀνωτέρω ἐπιγρ. ΡΠΓ'—ΡΚΕ'.
5. C. I. G. ἀρ. 8675.—Κ. Φ. Σ. ἀρ. 855.
6. Ὁρα κατωτέρω ἐπιγρ. ΡΚΘ'—ΡΑΒ'.
7. Ὁρα κατωτέρω ἐπιγρ. ΡΑΓ'—ΡΑΔ'.—C. I. ἀρ. 8678.
8. Ὁρα κατωτέρω ἐπιγρ. ΡΑΕ'.
9. MURALT, ἐν γρ.
10. Αὐτόθι, ἐν γρ.

(Ὁρα Πιν. Α' ἀρ. 11).

† Πύργος Θεωφύλου καὶ Μιχαήλ ἐν Χ(ριστ)ῷ αὐτοκρατόρων †

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΡΑ'.

Ἐπὶ τοῦ γ' πύργου τοῦ Κερατίου κόλπου, δεξιᾷ τῇ ἐκ γεφύρας Ἀζάκ καποῦ πρὸς τὸ Φανάριον βαίνοντι.

ΡΓΟΣ ////////////////ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΝ =

† Πύργος [Θεοφίλου καὶ Μιχαήλ ἐν Χ(ριστ)ῷ] αὐτοκρατόρων †

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΡΑΑ'.

Ἐπὶ τοῦ δ' πύργου τοῦ Κερατίου κόλπου, δεξιᾷ τῇ ἐκ Φαναρίου πρὸς τὸ Ἐγίουπ βαίνοντι.

ΙΦΟΣ ΑΗΛΕΝ

† Πύργος Θεοφίλου καὶ Μιχαήλ ἐν Χ(ριστ)ῷ αὐτοκρατόρων †

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΡΑΒ'.

Ἐπὶ μακρόρου πύργου τῶν θαλασσίων τειχῶν πρὸς τὸ Φανάριον μετὰ τὸ Τζουβαλιῆ καποῦ.

ΤΩΦΟΝ =

† Πύργος Θεοφίλου καὶ Μιχαήλ ἐν Χ(ριστ)ῷ αὐτοκρατόρων †

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΡΑΓ'.

Ἐπὶ τοῦ α' πύργου τῶν θαλασσίων τειχῶν πρὸς τὸ Γατ καποῦ τοῦ Σαράι βουρνοῦ.

ΠΥΡΓΟΣΘΕΟΦΙΛΟΥ // /// ΧΑΗΛΙΣΤΩΝ

IC	XC
NI	KA

† Πύργος Θεοφίλου [καὶ Μιχαήλ πιστῶν (ἐν Χ(ριστ)ῷ] αὐτοκρατόρων †

† (Ἰησοῦς Χ(ριστὸς)

Νικᾷ.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΡΑΔ'.

Ἐπὶ πύργου τοῦ Σαράι βουρνοῦ.

ΑΗΛΙΣΤΩΝ

† Πύργος Θεοφίλου καὶ Μιχαήλ πιστῶν [ἐν Χ(ριστ)ῷ] αὐτοκρατόρων †

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἀνεπληρώθη κατὰ τὰς προηγουμένας¹ καὶ τὴν ἐπὶ τῶν θαλασσίων τειχῶν πρὸς τὸ Ἐπταπύργιον² κεκαρκαμμένην, ἥτις ἐπομένως ἀποδοτέα εἰς τὴν αὐτὴν ἐποχὴν, ἦτοι τὸ 841 μ.Χ. ἔτος, καὶ οὐχὶ εἰς Μιχαήλ τὸν Β' (820-829 μ.Χ.)· διότι ἐν τῇ αὐτῇ περιπτώσει προηγείται τὸ τοῦ βασιλεύοντος πατρὸς Μιχαήλ ὄνομα καὶ ἐπεται τὸ τοῦ υἱοῦ Θεο-

φίλου· οὕτω «Πύργος Μιχαήλ καὶ Θεοφίλου», καὶ οὐχί, ὅπως αἱ καλ' ἡμεῖς ἐπιγραφαί, Πύργος Θεοφίλου καὶ Μιχαήλ.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΡΑΕ'.

Ἐπὶ τῶν χειρῶν τειχῶν πλησίον τῆς Ἐδρίν καποῦ μετὰ τῆς πύλης ταύτης καὶ τῆς τοῦ Τόπ καποῦ πρὸς τὰ ἔνδον τοῦ τείχους, δεξιᾷ τῇ εἰσόντι εἰς τὴν Πόλιν.

(Ὁρα Πιν. Α' ἀρ. 12).

1. Ὁρα ἀνωτέρω ἐπιγρ. ΡΚΗ'-ΡΑΓ'.

2. C. I. G. ἀρ. 8678.

† Πύργος Θεοφίλου και Μιχαήλ πιστών ἐν Χ(ρίστ)ῳ αὐτο]κρατώρ[ιν †

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΡΑΣ¹.

Ἐπὶ τῶν θαλασσίων τεχνῶν ἐξωθεν, πλησίον σιδηρᾶς πύλης πρὸς βορρᾶν τοῦ Ἰντζιλῆ κίονα
καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀγκυρατοῦ τοῦ Σωτήρος.

ΩΝΚΡΑΤΑΙΩΣ ΔΕΣΠΟΤΑΝΤΩΝ ΤΟΥΣ
ΔΕΝΟΣ ΠΡΟΣ/ΥΟΣ /// CI /// // N
ΗΘΕΝΕΙΣ ΓΗΝΤΕΙΚΟΣ Ζ /// Γ /// ΟΤΟΣ
ΠΤΩΣ ΜΙΧΑΗΛ ΔΕΣΠΟΤΗΣ
ΔΙΑΒ /// // ΩΝΣΧΟΛΩΝ ΔΕΣΜΕΤΙΚΩΝ
ΤΟ /// // ΩΝΩΡΛΕΙΣΜΑΤΗ ΠΟΛΕΙ

Πολλῶν κραταιῶς δεσποσάντων τοῦ σάλου,
Ἄλλ' οὐδένος πρὸς [Σ]ῆρος [εἰκοσι]ν ποδῶν
Τὸ βλ[η]θὲν εἰς γῆν τεῖχος ἐξ[η]μ[ε]ρεκέτος,
Τανῶν ἀκαμπτως Μιχαήλ ὁ δεσπότης,
5 Διὰ [Ἡ]άρδα μαίστρου, σχολῶν ἀ[ρ]μοστικῶν,
Τε[ρ]δ' ἤρε κλεινὸν ὠράισμα τῇ Πόλει.

Τῆς ἐπιγραφῆς αὕτης τὸ τελευταῖον ἡμῶς μέρος, ἐκδοθέν ἐν C. I. G. ἀρ. 8797, ἀνα-
πληροῦται ἕως ὥς ἐρεῖται.

Μέγας βασιλεὺς Μιχαήλ ὁ δεσπότης,
διὰ τῶν σχολῶν δομestικῶν,
ἀν[ε]μειν[ε]ν τὸ τεῖχος ἐκ βάλων[ων] νέον
πύργω[μα] κλεινὸν ὠράισμα τῇ Πόλει.

Ἐντεῦθεν ὀδηγήθεντες ἀναπληρώσαμεν τὴν
ἐλθὲν ἐπιγραφὴν, εἰκάζοντες ὅτι Μιχαήλ ὁ δε-
σπότης (στ. 4) ἦν Μιχαήλ ὁ Γ', ὅστις πολλὰ
κτίρια ἀνακονόμησε, μέγιστα ἐν τῇ περι-
βολῇ τοῦ παλατίου, καὶ ὅστις ἀναρτίως καὶ
τοκράτορες (ἐπομένως τὴν ἀνοῖξιν τοῦ 858
ἔτους)² ὠνόμασε τὸν Βάρδα (στ. 5) μαγε-
στερον καὶ δομestικον τῶν σχολῶν³, θέσιν. ἡ
διετήρησε μέχρι τοῦ φεβρουαρίου τοῦ 858 ἔ-
τους⁴, ὅπου ἀντικατέστη διὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
Ἀντιγόνου⁵. Ἄρα κατὰ τὸ θέρος τοῦ 856 ἢ
857 ἠγέρθησαν τὰ τεῖχη, ἐφ' ὧν ἡ ἐπιγραφή.
Τούτων οὕτως ἐχόντων, καὶ ἡ ἐν C. I. G.
ἀρ. 8692 ἐπιγραφή ἀντικειμένη τοῦ ἀνδρὸς εὐ-
νομητάτου, Βάρδα μαγίστρου, ἐν Κων-
σταντινουπόλει κειραμένη, «in turri palatii
olim Constantiniani», εἰς τὴν ἐπιγρῆν ταύτην
καὶ εἰς τὸν Βάρδα ταῦτον ἀποδότης, καὶ οὐχὶ
εἰς τὸν ὁμωνύμου αὐτοῦ, τὸν κατὰ τὸ 946 ζῶντα.
Ἐργον δὲ τοιαύτης ἐπιγραφῆς, οὐκ ἐπὶ τῆς

Μεθάνει καποῦ! ἂν Ἀνευώθη τὸ προτείχιμα.
ἐπὶ Ἰουστίνου... διὰ Ναρσοῦ τοῦ... παλαρίου.

Καθ' ἑτέραν ἀναπλήρωσιν ὁ στίχος 5 ἀνα-
γνωστέος οὕτω: «Διαβ[η]τικὰ τῶν σχολῶν δο-
μestικῶν». Ἦσαν δὲ τὰ διαβητικὰ διαδρόμοι
(galerie) φέρων εἰς τὸ Τρίκλινον (sallo) τῶν ἡγε-
μestικῶν (chefs) τῶν σχολῶν (garde impé-
riale)⁶.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΡΑΣ¹.

Ἐπὶ τῶν ἑνὶ πύργῳ τῶν ἐκατέρωθεν τῆς
πύλης τοῦ παλαίου ἐν τῷ Ἱερῷ (Γερὸς σελισσῷ).

Ἐν Ὁρᾷ Δίν. Α' ἀρ. 13).

† Φ(ῶ)ς Α' ἱστοῦ

φ(αίνε)τ[αι] π[ρὸς] αὐτὸν.

Κατὰ τὴν λειτουργίαν τῶν προηγουμένων
τῶν τελομένων μὲν κατὰ ἐξέστην καὶ παρα-
σκευὴν τῆς μεγάλης τεσσαρονόστης, ἀρχιαν-
τάχης δὲ οὐσαν καταγωγῆς³, καὶ μνημονεύμε-

1. LABARTE, ἀντ. σ. 73, 208.

2. MURALT, ἐν γρ.

3. ΛΕΟΝΤΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ, σ. 237.

4. MURALT, ἐν γρ.

5. ΣΥΜΕΩΝ ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ, σ. 665.

1. Α. ΠΑΣΠΑΤΗ, ἀντ. σ. 49.

2. LABARTE, ἀντ. σ. 67, 115, 116.

3. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Β' Κωνσταντινουπόλεως.

Αἱ θεαταὶ λειτουργίαι (ἐν Ἀθήναις 1870. ἐκδ. 1870)
869) σ. 117, 125.

νην καὶ ἐν τῷ ὅτ' κανόνι τῆς ε' οἰκουμένης συνόδου μετὰ τὸ «Κύριε ἐκέλευσα» καὶ τὰ τῆς Π. Διαθήκης ἀναγνώσματα, ὁ ἱερεὺς λέγει: «Ὁσπὶς ὁρθοί. Φῶς Χριστοῦ φαίνει πάσι», καὶ ἀνακούβως ψάλλεται τὸ «Κατευθυνθήτω»¹.

Τὸ ἀρτιότατον τοῦτο ῥητὸν ἐφαρμόχθη πινυθάνοντι ἐπὶ τοῦ φρουρίου συνετελεῖται μεγάλου τινὸς συμβάντος ἐν τῷ Ἱερῷ διαδραματισθέντος· καὶ ἄλλοις, ἀναδιδόντες τὰς βυζαντινὰς δέλτους, βλέπομεν ὅτι τῇ 11 ἰουνίου τοῦ 941 ἔτους² κατέπλευσαν οἱ Ῥῶς κατὰ Κωνσταντινουπόλεως· ἀπεστάλη δὲ κατ' αὐτῶν μετὰ στόλου ὁ Θεοφάνης πατριάρχης· καὶ ἐκείναι μὲν πλησίον τοῦ Φάρου ἐναυλοῦσαν (Φάρος δέ, κατὰ τὸν συγγραφέα³, καλεῖται Ἰσίδριμα, τι, ὃ πυρρὸς ἐπιτίθεται εἰς ὁδὸν αἰὼς ἐν νυκτὶ παροδίσταται)· οὗτος δὲ πρὸς τὴν τοῦ Ἱερέως στόματι παρεδρεύων . . . ἐν τῷ Ἱερῷ λεγομένῳ ἐπετίθη κατ' αὐτῶν, αὐτὴν τε σπῆλιν τῶν βουσιῶν πλοίων διέλυσεν καὶ τῷ ἐκκευαμένῳ πυρὶ πλείστα κατέβλεψε, τὰ δὲ λοιπὰ τοῦτῶν ἐτρέψατο εἰς πληγὴν καὶ φυγὴν⁴. Ὁ δ' Ἐφραίμου⁵ περὶ τοῦ βωσικικοῦ στόλου προστίθηται:

Σχεδὸν δ' ἄπας ἔθαρτο τῷ Θεοῦ σθένει καὶ μητράνα νδρὸν παρ' ὁθένου συμμαχίᾳ πρὸς ἀντιπύρρον βωμιαῖκόν τοῦ στόλου.

Καὶ ὁ μὲν Θεοφάνης «μετὰ νίκης μεγάλης ὑποστρέψας ἐντίμως καὶ μεγαλοπρεπῶς παρὰ τοῦ βασιλέως ὑπεδέχθη, καὶ παρακοιμώμενος ἐτιμήθη». Εἰς ἀνάμνησιν δέ, ὡς εἰκάζομεν, τῆς λαμπροτάτης νίκης ταύτης ἐφαρμόχθη ἐπὶ τοῦ φρουρίου τοῦ Ἱεροῦ ἡ παρούσα ἐπιγραφή, ἐμφανίονσα τὸ τε τοῦ πλησίον Φάρου φῶς καὶ τὴν τοῦ γρηγοριανοῦ πυρὸς λάμψιν, καὶ πρὸ πάντων τὴν ἐξ οὐρανοῦ ἐπιλάμψασαν προστασίαν καὶ ἀντίληψιν. Τότε δ' ἐκόπη καὶ τὸ χάλκινον ἐκείνο μετέλλιον⁶, φέρον ἔνθεν μὲν [MP] ΘΥ καὶ τὴν προτομὴν τῆς Θεομήτορος κατὰ μέτωπον, ἔνθεν δὲ Φ.Χ.Φ.Π. Καὶ ἡ μὲν προτομὴ τῆς Θεομήτορος ἱερμηνεύεται διὰ τοῦ προμνημονευθέντος στίχου τοῦ Ἐφραϊμοῦ

καὶ μητρὰνδρου παθέρου συμμαχίᾳ,

1. Π. ΡΟΜΠΟΤΗ. Ἠθικὴ καὶ λειτουργικὴ (ἐν Ἀθήναις 1869 εἰς 8^{ος}) σ. 385.
2. MURALT, ἐν γρ.
3. ΟΙ ΜΕΤΑ ΘΕΟΦΑΝΗΝ, σ. 423.
4. Αὐτόθι, σ. 424.
5. ΕΦΡΑΙΜΟΥ στ. 2735-7.
6. G. Schlumberger (ἐν Revue archéol. 86p. 1880) σ. 241-242.

(ΘΙΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ 15^{ου} ΤΟΜΟΥ).

τὰ δ' ἀρχικά γράμματα Φ. Χ. Φ. Π.¹ διὰ τοῦ τῆς λειτουργίας τῶν προηγουμένων ῥητῶν Φῶς Χριστοῦ φαίνει πάσι.

Ἀρξ γὰρ τούτου ἔνεκα τὸ ῥητὸν τοῦτο «Φῶς Χριστοῦ φαίνει πάσι» ἐλλείπει, ὡς φέρεται, ἐκ τῆς βωσικικῆς μεταφράσεως τῆς λειτουργίας τῶν προηγουμένων;

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΡΑΗ¹.

Ἐπὶ κιονοκράντος στήλης τοῦ προαυλίου τῆς ἐκκλησίας Βογδάν σαρχί.

(Ὁρα Πίν. Γ' ἀρ. 16).

Ἐλένης.

Ἡ ἐκκλησία τοῦ Βογδάν σαρχίου, ἐν τῷ προαυλίῳ ἦς τινος τὸ κιονοκράντος τοῦτο εὑρέθη, ὀνομάζεται καὶ νῦν ἐπὶ τοῦ ἁγίου Νικολάου, τὸ δὲ Βογδάν σαρχί λέγεται ὅτι ἐκτίσθη ὑπὸ τοῦ λογοθέτου Τεδοῦλ², ἀπεσταλμένου τοῦ ἡγεμόνος τῆς Μολδαβίας Βόγδαν βοεβόδου Γ' (1503-1517) πρὸς τὸν Σουλτάν Βαγιαζίτην τὸν α'³, βασιλεύσαντα τῷ 1481-1512. Ἀρξ ἡ κτίσις τοῦ Βογδάν σαρχίου ἐγένετο μετὰ τῶν ἐτῶν 1503-1512. Ἡ δὲ παρακειμένη ἐκκλησία τοῦ ἁγίου Νικολάου ἀνωκοδομήθη μὲν κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν⁴, ἀλλ' ἡ πρώτη κτίσις αὐτῆς ἐγένετο κατὰ τοὺς βυζαντινοὺς χρόνους, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς κρητικτονικῆς αὐτῆς, ὁμοιαζούσης πρὸς τὴν τῆς ἐκκλησίας τῆς ἁγίας μέτρουος Ἰουλιανῆς, πλῆρον τοῦ Στροβίλου⁵, ἦς τὰ εἰρήνια σώζονται περὶ τὸ Ἁγίᾳ καπού. Ἐπὶ δὲ τῶν βυζαντινῶν ἔχουν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Νικολάου ἔξω τοῦ τείρους τῶν Βλαχερνῶν οὐ μακρὰν τοῦ Ἐμβόλου⁶, ἐν ᾧ τῶν δὲ ταύτης ἦσαν παρατεταγμένα τὰ πλοῖα τῶν βυζαντινῶν τῇ 2 αὐγούστου 626, καὶ ταύτην πάλιν ἔκτισεν ὁ Χαγάνος, ὡς καὶ τὴν ἐκκλη-

1. Ταῦτα ἀναγινώσκονται καὶ ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ γυναικωνίου τοῦ ἐν Θεραπεύσει ναοῦ τοῦ ἁγίου Γεωργίου μὲθ' ἑτέρων 4 «XXXX», ἐξηγηθέντων ὑπὸ Παύλου, υἱοῦ τοῦ Τομάζου, καὶ διδασκάλου τῆς οἰκουμένης Μουρούτζου, ὡς ἐρεῖται: «Χριστὸς χριστιανοῖς χαρίζεται χάριν».
2. Σ. BYZANTIOY, αὐτ. σ. 575.
3. ΦΩΤΕΙΝΟΥ. Ἱστορία τῆς παλαιᾶς Δακίας (ἐν Βιέννῃ 1818. Τόμ. 3 εἰς 8^{ος}) Τόμ. Β' σ. 58.
4. Σ. BYZANTIOY, αὐτόθι.
5. ΝΙΚΟΛΑΗΜΟΥ. Συναξαριστής. Τόμ. Β' σ. 330.
6. Ἀλεξανδρινὸν χρονικόν, αὐτ. σ. 724. — DU CANGE. Constantinopolis christiana lib. IV sect. VI, II, LXIII.

σαν τῶν ἁγίων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ ἐν Βλα-
χίνοις. . . καὶ ὅλα τὰ περίεζ'. Μήπως ἡ ἐκ-
κλησία αὐτὴ ἐστὶν ἡ μετὰ ταῦτα ἐν τῇ περι-
χρῇ τοῦ Βογδᾶν σαρκαὺ συμπεριληφθεῖσα;

Ἐπειδὴ δ' ἐκεῖ που εὐρέθησαν σαρκοφάγος
τις ξενικῆς μορφῆς καὶ ἀνδρόλιπον παριστῶν
ἱσους τὸν πέλκιν τῶν βαρβάρων, ὑποτίθεται
ὅτι ὁ χώρος οὗτος κατωκίετο ποτε καὶ ὑπὸ τῶν
βαρβάρων. Τίς δὲ ἡ Ἑλένη τοῦ κιονοκράνου;
Πθανός ἡ θυγάτηρ Ρωμανοῦ τοῦ Λεκαπηνοῦ,
ἡ συζυγεῖσα μὲν Κωνσταντίνου σ' τὸν Πορφυ-
ρογέννητον τῇ 27 ἀπριλίου² τοῦ 919 ἔτους, ἀ-
ποθανοῦσα δὲ τῇ 20 Σεπτεμβρ. τοῦ 961 ἔτους³
καὶ κτίσασα ξενῶνα καὶ γηροκομεῖον εἰς τὸ πα-
λαιὸν Πετρῇ, τὸ λεγόμενον «τὰ Ἑλένης», περὶ
τοῦ 956 μ.Χ., διότι ὁ χρονογράφος⁴ μνημονεύει
αὐτοῦ μετὰ τοῦς γάμους τοῦ Ρωμανοῦ τοῦς
ἐπισθεντάς τῇ 6 δεκεμβρίου τοῦ 956 ἔτους⁵.
Ἐκ δὲ τοῦ Πετρίου μετνηχθῆ τοῦ κιονοκράνου
αὐτοῦ εἰς τὸ γειτονικὸν Βογδᾶν σαρκῇ.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΡΑΘ'.

Ἐν τῷ μέσῳ τῷ χαλκῷ ὑπερῷον τῆς με-
σαικῆς πόλεως, τῇ εἰσόδῳ ἀπὸ τοῦ ἰωνοκρά-
του εἰς τὴν ἁγίαν Σοφίαν πρὸς ἀνατολὰς,
ἀπεικονίστασι βυζαντινῶν. ἕνα ἐν μέσῳ ἀνε-
νεργημένον τὸ εὐαγγέλιον, οἱ αἰγὲς ἐπὶ τῶν δύο
σελίδων ἀνακινῶσκενται τὰ ἑσθ' ἄνωθεν δὲ
τοῦ εὐαγγελίου τὸ πνεῦμα ἐν εἰδεί ἀντιστρέφας
περιπλάτμενον ἐπιστροφῇ.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΡΑ'.

Ἐπὶ τοῦ γ' πύργου πρὸς βορρᾶν τοῦ Μεβλανέ καστῶ.

ΙΣΤΕΘΘΕΟCΑΤΑΡΑΧΟΝΚΑΙΑΠΟΛΕΙΘΗΦΝ
ΗΝΗΟΛΙΝCΣΝΙΚΑ / / / ΕΝ / C / / / / ΜΟΛ

Χρ[ιστ]ὲ ὁ θεὸς ἀτάραχος καὶ ἀπόλε[ι]μον εἰς τὴν πόλιν σου, νίκη[σ]α τὸ μ[έ]νον[ος] [τῶν π]λ[η]γ[ῶ]ν.

Ὁ πύργος αὗτος ἴσως ἀνετίθη ἐπὶ Κων-
σταντίνου τοῦ II, ὅτε ἦτο μόνος ἀυτοκράτωρ ἀπὸ
16 δεκεμβρίου τοῦ 1025 μέχρι τῆς 11 νοεμ-
βρίου τοῦ 1028 ἔτους¹, διότι σεισμοὶ προμμελὶ
ἐγένοντο ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ 26 ὀκτω-

ΕΙΠΕΝΟΚC ΕΓΩΕΙΜΙ ΗΘΥΡΑΤΩΝ ΠΡΟΒΑΤΩΝ ΔΙΕΜΟΥ	ΕΑΝΤΙC ΕΙCΕΛΘΗ CΩΘΗCΕΤΑΙΚ/ ΕΙCΕΛΕΥCΕΤΑΙ Κ/ΕΞΕΛΕΥCΕΤΑΙ Κ/ΝΟΜΗΝ ΕΥΡΗCΕΙ
---	---

Εἶπεν ὁ Κ(ύριος):
'Εγὼ εἰμι
ἡ θύρα τῶν
προβάτων·
5 δι' ἐμοῦ
ἐάν τις
εἰσέλθῃ,
σωθήσεται, καὶ
εἰσελεύσεται,
καὶ ἐξελεύσεται,
καὶ νομήν
εὐρήσει.

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἐλήφθη ἐκ τῶν ἐφεξῆς δύο
ἰδαρίων τῆς Ἱερᾶς Γραφῆς. «Εἶπεν οὖν πάλιν
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι
ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων¹» καὶ πάλιν²
«Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ εἰς τὴν εἰσέλθῃ,
σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται,
καὶ νομήν εὐρήσει».

Πθανότατα δ' ἐπαράχθη τῷ 981, ὡς ἐκ
τοῦ σχήματος τῶν γραμμάτων καὶ μάλιστα
τοῦ δ ἐν τῇ λέξει δι' ἐμοῦ (στ. 5) εἰκάζομεν
διότι διαρραγεί ἐπὶ σεισμοῦ ὁ ναὸς τῆς ἁγίας
Σοφίας τῇ 26 ὀκτωβρίου 975, ἀνετίθη ἐντός
6 ἐτῶν ἤτοι μέχρι τοῦ 981³, ἢ τῷ 987 ἔτι⁴.

1. ΙΩΑΝΝΟΥ Γ' 7.
2. Δὲν δὲν, 9.
3. Σ. ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ, αὐτ. σ. 514.
4. DETHIER, αὐτ. σ. 28.
5. MURALT, ἐν χρ.
6. Δὲν δὲν, ἐν χρ.

1. Ἀλεξάνδρου χρονικόν, αὐτ. σ. 725.
2. MURALT, ἐν χρ.
3. Σ. ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ, αὐτ. Τόμ. Β' σ. 347.
4. Οἱ ΜΕΤΑ ΘΕΟΦΑΝΗΝ, σ. 458.
5. Δὲν δὲν.
6. MURALT, ἐν χρ.
7. Δὲν δὲν.

αὐτοῦ Κωνσταντίνου¹. Τότε καὶ μέρος τῶν τε θαλασσιῶν καὶ τῶν γερσαίων τειχῶν κατέρυσεν, ἐφ' ᾧ καὶ πύργον τῶν θαλασσιῶν τειχῶν πεινῶντα ἀνήγειραν ἀμφοτέρω κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα (992—1019), ὡς καὶ οὗτοι πύργους τῶν γερσαίων τειχῶν². Οὕτω δὲ καὶ τὸν μεταξὺ τῶν τελευταίων τούτων κείμενον ταύτην πύργον θανάτωσεν ἐν τούτοις τοῦ Βασιλείου, ἐν ᾧ μόνος αὐτοκρατορῆσας ὁ Κωνσταντῖνος, τῷ 1026, ὅτε καὶ τοὺς Παλαιολόγους κατὰ ξηρὰ ἐνίκησε³. Νικᾷ τὸ μέρος τῶν πολειῶν (στ. 2).

Τῆς ἐποχῆς δὲ ταύτης ῥέμνεται οὕσα καὶ ἡ παρὰ τῷ κ. 'Α. Πασπάτη ἐπιγραφὴ φέρουσα⁴ «Νικᾷ ἡ τύχη Κωνσταντίνου κατ' οὐ». Ἐπίσης δὲ καὶ αἱ παρὰ Βόκκ⁵, ἅς οἱ ἐκδόσεις διατάττουν ἀποδίδοντες εἰς Κωνσταντῖνον τὸν Δ', ἢ τὸν Ε', ἢ τὸν Σ', ἢ τὸν Ζ', ἢ τὸν Η', ἢ τὸν Θ', ἢ τέλος πάντων τὸν Ι'⁶, ἐν ᾧ εἰς Κωνσταντῖνον τὸν Η' ἀποδίδονται ἠρωδῶς ὑπὸ τοῦ Βόκκ⁷ ἢ τε ἐπὶ τοῦ ὀβελίσκου Κωνσταντινῶν πολέως ἐπιγραφῇ⁸ καὶ ἡ ἐν Σπάρτῃ⁹, συνοδωμένη μάλιστα καὶ ὑπὸ χρονολογίας 1027 μ.Χ.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΡΜΑ'.

Ἐπὶ βήθρου στήλης ἐκ γρανίτου, κειμένης πρὸς ἀριστερὸν τοῦ ἀνερχομένου τῆς εἰς στρασιέρων ἀνάγουσαν ὁδὸν Οὐζῶν σαραΐ βασί.

(Ὁρα Πίν. Α' ἀρ. 14).

Λουτρ(όν) Ἀντ(ωνίου).

Ἐν Νικομηδείᾳ ὑπῆρχε «τὸ βαλάνειον τοῦ Ἀντωνίου», ὅπερ ὁ Ἰουστινιανὸς ἀνεωόσατο¹. Ἰσως δὲ καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸ Λουτρὸν Ἀρτανίου ὑπῆρχεν, ὅπερ ἀνεωόθη κατὰ τὸν 14^{ον} αἰῶνα, ὅποτε τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἀνέγειραν, καὶ εἰς ὃ ἀνήκεν ὅ τε ἐναγέγραφος οὗτος κίων καὶ ὁ παρ' αὐτῷ κείμενος ἐκ γρανίτου, ἀμφοτέρω ἐξαχθέντες ἐκ τοῦ ἀντικυρῆ Κλητῆ χαν καλουμένου, ἐνθα καὶ εὐρέθησαν ὑποστηρίζοντες ἀψίδα.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΡΜΒ'.

Ἐπὶ μαρμαρῷ ἐνθεμένῳ εἰς τὰ θαλάσσια τεῖχη πρὸς τὸν Κερκτῖνον κήπον, διέξῃ τοῦ Γενῆ καπὸς εἰς τὸν ἐκ θαλάσσης προσβλέποντα.

(Ὁρα Πίν. Α' ἀρ. 15).

Ἀρχιγυρῶ Ρωμανῶ.

Τῇ 13 κήρυξος 1032, ἡμέρᾳ κυριακῇ, ὥρα α' τῆς νυκτὸς ἀγέγονε σεισμὸς μέγας¹, ὃ δὲ βασιλεὺς Ρωμανὸς ὁ Ἀργυρὸς ἐπισκεύασε τὸν ἰδρυαγῶν ἐκκλὴ τὸ λωδοτροφεῖον καὶ τὸ ὄργανοτροφεῖον καὶ πάντας τοὺς κακῶς παθόντας ξενώνας ἀπὸ τοῦ σεισμοῦ², κατὰ πρεβουάριον τοῦ 1034 μ.Χ. ἔτους³. Ἰσως δὲ τότε καὶ τὰ θαλάσσια τεῖχη παθόντα ἐπισκεύασεν, ὡς ἐκ τῆς προκειμένης ἐξάγεται ἐπιγραφῆς.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΡΜΓ'.

Ἐν ἀγίᾳ Σοφίᾳ ἐπὶ τοῦ ἰδίου τοῦ μαρμαρῶν μέρους τοῦ γυναικινίου πλησίον παραθεῖται πρὸς τὸ μέρος τοῦ ἱεροῦ ἀνωθιν· περὶ δὲ τῆς μαρμαρινῆς ταύτης πλακῆς ὑπάρχουσι γλυφαὶ τινες, ὡς αὖτε ἦσαν ἐνθεμέναι σιδηραὶ κηλίδες.

HENRICUS DANDOLO

Henricus Dandolo.

Γνωστὸν ὅτι ἐπὶ τῇ στρατοκρατίᾳ ἐτάφη ἐν ἀγίᾳ Σοφίᾳ ἡ τε Μαρία σύζυγος Βαλδουίνου Α' ἀποθανούσα τῷ 1204¹ καὶ ὁ περιβόητος δόγης τῆς Ἑνετίας Ἑρρίκος Δανδολὸς ἀποθανὼν τῷ 1205². Ἰσως δὲ ἡ ἐναγέγραφος αὕτη πλάξ ἦν, ὅπως ἐν τισιν ἐκκλησιαστικαῖς ἱστορίαις βλέπομεν, ἐπὶ τοῦ ἰδίου κατὰ τὸν καλὸν σαρκοφάγου, ὑποστηριζομένου μὲν ὑπὸ τεσσάρων παδῶν, κεκλιμένου δὲ ἐντὸς σιδηρῶν κηλίδων. Καὶ ὁ μὲν σαρκοφάγος ἀφῆλθεν ἐκείθεν ἀκολουθῶν, τὰ δὲ γράμματα τῆς πλακῆς ταύτης ὑπὸ τοῦ κοινωτοῦ τῶν αἰώνων κεκαλυμμένα διέφυγον τὴν προσοχὴν τῶν πολλῶν.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΡΜΔ'.

Ἐπὶ κιονοκράνῳ στήλῃς ἐντὸς τοῦ περιόλου τοῦ Σαρχὰ βουρνοῦ πλησίον τοῦ Τσινιλλῆ κήκου.

1. ΚΕΑΡΗΝΟΥ. Τόμ. Β' σ. 500.
2. Ἀνθ. σ. 504.—ΖΩΝΑΡΑ ΙΖ' 12.
3. MURALT, ἐν 28.
4. Σ. ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ, αὐτ. Τόμ. Α' σ. 501.
5. 'Α. ΠΑΣΠΑΤΗ, αὐτ. σ. 339.

1. Σ. ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ, αὐτ. Τόμ. Α' σ. 104.
2. 'Α. ΠΑΣΠΑΤΗ, αὐτ. σ. 53, ἀρ. κζ'. σ. 60, ἀρ. μα'.
3. ΚΕΑΡΗΝΟΥ. Τόμ. Β' σ. 483.
4. 'Α. ΠΑΣΠΑΤΗ, αὐτ. σ. 46, ἀρ. ιη'.
5. C. I. G. ἀρ. 8788, 8789.
6. Ὁρα C. I. G. Τόμ. Α' Indices, σ. 59, 60.
7. C. I. G. ἀρ. 8703.
8. Ἀνθ., ἀρ. 8704.
9. ΠΡΟΚΟΠΟΥ. Τόμ. Γ' σ. 314.

(Ὁρα Πίν. Γ' ἀρ. 17).

Θεοδώρου.

Τὸ παρὼν κινῶντο μετ' ἐνέχθη ἴσως ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ Νημερῶν μονῆς τὸν ἀγίων μεγάλων μαρτύρων Θεοδώρου, ἐνθα συνῆλθε τῷ 1332 ἡ σύνοδος ὑπὸ τὸν Κωνσταντινουπόλεως Γερμανὸν τὸν Β' καὶ τῇ 31 μαρτίου 1256 ὑπὸ τὸν Κωνσταντινουπόλεως Ἀρσένιον². Τὸ δὲ Νημερῶν ἦν ἡ ἐν Αὐδιν³ Μαγνησία⁴. Οἱ δὲ ἀγιοὶ Θεόδωροι, ὁ τε στρατηλάτης, οὗ ἡ μνήμη τῇ 8 φεβρουαρίου, καὶ ὁ τύρων, ἐορταζόμενος τῇ 17 τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἥσαν ἐν μεγάλῃ τιμῇ τῷ 1258 παρὰ Μιχαὴλ μεγάλου δομestίκου τῷ Παλαιολόγῳ, τὸ μετὰ ταῦτα αὐτοκράτορι· διότι ἐπὶ τῆς σφραγίδος αὐτοῦ, τῆς ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ κ. Mordmann δημοσιυνέουσας⁵, περισταται ἡ εἰκὼν αὐτοῦ μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς «Θεόδωροι».

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΡΜΕ'.

Ἐν ἐκείνῃ Σοφίᾳ ἐπὶ τῆς στήλης ἐν τῇ μεσημβρίᾳ πλάκα τοῦ γυναικωνίου.

(Ὁρα Πίν. Α' ἀρ. 16).

Καὶ τοῦτο Τεόδορος ὁρᾷ.

Τῆς ἐποχῆς τῆς φραγκοκρατίας (1204—1261) ὡς ἐκ τῆς συγχύσεως αὐτῆς λατινικοῦ καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου καὶ τῆς λέξεως ὁρᾷ, δεικνύσας φράγγικον τινὰ τοῦ μεταίχνητος, γράροντα, ὅπως προῦρετο, Τεόδορος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ, καὶ ἀντὶ καὶ.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΡΜΣ'.

Ἐπὶ πλίνθου ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ὑπογείου ἀνωρυμένου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀναγούσης εἰς τὸ Φετιεῖ τζαμιά.

INGBAPF

Ἰνγ[λίνου] βαφ[έγγου.

Καίτοι τὸν τοῦ αὐτοῦ ὑπόγονον ἀνέκειν εἰς ἑτερον κτίριον, περὶ οὗ κατωτέρω, ἀλλ' ὅμως ἐπὶ

πομένει τινα καὶ περὶ τῆς γειτνιαζούσης μονῆς τῆς Παμμακαρίστου, τανὺν Φετιεῖ τζαμιά¹.

Ἡ μονὴ αὕτη ἐκτίσθη οὐχὶ τὸν ἰδὸν αἰῶνα, ὡς παρὰ Κωνσταντίου τοῦ πατριάρχου παραλαβόντες² ἐπανέλαβον πολλοί, ἀλλὰ λήγοντος τοῦ 14 αἰῶνος. Διότι ὁ πρέσβυς τῆς Γερμανίας Γερλάνιος εἶδε πρὸ τοῦ 1578³ ἐν τῇ μονῇ τῆς Παμμακαρίστου τὴν ἐξῆς ἐπιγραφήν, μὴ καταχωρηθεῖσαν ἐν τῷ C. I. G.

«Μιχαὴλ Δούκας γλαβᾶς Τραχανιώτης (ἢ Ταραχανιώτης), ὁ πρωτοστράτωρ καὶ κτίτωρ».

«Μαρία, Δούκαινα, κομνηνὴ, παλαιολογίνα, βλακεῖνα (ἢ) ἡ πρωτοστράτορισα καὶ κτίτορισα».

Ὁ Μιχαὴλ Γλαβᾶς, κατὰ τὸν Παχυμέρη⁴, γίνεταί κονοσταύλος τὸν δεκέμβριον τοῦ 1282⁵· τὸ ὄφριον τοῦτο ἐκ τοῦ connétable προερχόμενον ἐσθμάνει τὸν σταυλοκίνη⁶. Καὶ ἀπλοῦς τῇ 23 αὐγούστου 1306⁷ Γλαβᾶς ὁ ἐκ Ταραχανιωτῶν πρωτοστράτωρ ἐκστρατεύσας ἐνίκησεν τοὺς Βουλγάρους⁸. Οὗτος δέ, ὡς ἐκ τῆς τοῦ Γερλάνιου ἐπιγραφῆς ἐξάγεται, ἦν ὁ ἰδρυτὴς τῆς Παμμακαρίστου, ἥς ἡγοῦμενον ἐγκατέστησε Κοσμᾶν (τὸν τῇ 1 ἰανουαρίου⁹ 1307 πατριάρχην ΚΠ. γενόμενον Ἰωάννην ΙΒ') ὡς ἔπαυτος λέγει ὁ Παχυμέρης¹⁰. «Ὁ μέντοι γε πνευματικὸς μέγας κονοσταύλος ὁ Ταραχανιωτὴς ὁ Γλαβᾶς, ὃν καὶ πρωτοστράτορα ὁ κρατὴς μετὰ ταῦτα ἐποίησε . . . φιλομόναχος ὢν . . . συνίστησε (τὸν Κοσμᾶν) αὐτῷ βασιλεῖ καὶ αὐτὸν ἰδίαν μονὴν τὴν τῆς Παμμακαρίστου «Οὐτόκου εἰς χεῖρας διδώσιν». Ἐπομένως οὐτὴ ἡ σύζυγος αὐτοῦ Μαρία ἦν ἀδελφὴ Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ¹¹, οὗτε ὁ Ἀλέξιος Κομνηνὸς ἐτάφη ἐνταῦθα¹², γνωστοῦ ὄντος ἄλλως τε, ὅτι ἐν τῇ μονῇ τοῦ Φιδανθώπου Χριστοῦ ἐτάφη τῇ 15 αὐγούστου 1418¹³, ἀλλ' οὕτε ἡ θυγάτηρ

1. Α. ΠΑΣΠΑΤΗ, αὐτ. σ. 298.

2. Κωνσταντινίδος, σ. 95.

3. M. CRUSII. Turcograecia. ἢ Βασιλεῖς 1584 εἰς 4^{ον} Τόμ. Α' σ. 189.

4. ΠΑΧΥΜΕΡΟΣ. Τόμ. Β' σ. 12.

5. Σ. ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ, αὐτ. Τόμ. Γ' σ. 11.

6. ΜΟΥΡΑΤΙ, ἐν γρ.

7. ΜΟΥΡΑΤΙ, ἐν γρ.

8. ΠΑΧΥΜΕΡΟΣ. Τόμ. Β' σ. 445.

9. ΜΟΥΡΑΤΙ, ἐν γρ.

10. ΠΑΧΥΜΕΡΟΣ. αὐτ. σ. 483.

11. Κωνσταντινίδος, σ. 95.

12. Σ. ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ, αὐτ. Τόμ. Α' σ. 576.

13. ΜΟΥΡΑΤΙ, ἐν γρ.

4. MURALT, ἐν γρ.

2. F. MIKLOSICH et J. MUELLER. Acta patriarchatus Constantinopolitani (ἐν Βιέννῃ 1860 1862. Τόμ. 2 εἰς 8^{ον}). Τόμ. Α' σ. 148, 149.

3. ΓΡΙΓΟΡΑ. Τόμ. Α' σ. 190.

4. Αὐτόν. Τόμ. Β' σ. 1160.

5. Φιλολογικὸν συλλόγον. Τόμ. Π'. Παράρτημα, σ. 48.

αὐτοῦ ἡ περικληθεὶς Ἄννα ἡ Κομνηνὴ περὶ τὸ 1148 ἀποθανοῦσα¹.

Ἐπειδὴ δὲ τῷ 1292 κατὰ μέρτιον ἄλλος ἦν πρωτοστράτωρ², ἄρα ἀπὸ 1 μαρτίου 1292 μέχρι δεκεμβρίου 1293 ὁ Γλαβᾶς γενόμενος πρωτοστράτωρ ἀνίδρυσε τὴν τῆς Παμμακαρίστου μονῆς, ἥτις, ὡς γνωστόν, μετὰ τὴν ἄλωσιν καὶ παρὰ τὴν εἰρήνην ἐγένετο³.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς παρακειμένης μονῆς. Τὴν ἐκκλησίαν δὲ τῆς ἐπιγραφῆς Ἱησοῦ Βαρέργγου διδῶσι χωρίον τι τοῦ Κωδινῷ λέγοντος· «Ἐπειτα ἔφρονται καὶ πολυχρονίζουσι καὶ οἱ Βάραγγοι κατὰ τὴν πάτριον καὶ οὕτω γλώσσαν αὐτῶν, ἥτοι Ἑγγλινῶν⁴. Ἱγγλῖνοι δὲ ὀνομαζονται⁵ οἱ Ἀγγλῶν καὶ Ἑγγλῶν τὰ τῆς Ἀγγλίας παράλιον⁶, καὶ Τυμάρδος ὁ λεοντόκαρδος ἔξῃ τῆς Ἱγγλίας⁷ προσφασίεται.

Ἀλλὰ τίνα ἦσαν ἄρα γε τὰ θύλακα ταῦτα ὑπόγεια, ἐνθα οὐ μόνον ἡ πλίνθος αὐτῇ ἀνεκάλυπτο, ἀλλὰ καὶ μνήματα καὶ προτομή μαρμάρους; Μήπως ἦσαν τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Νικολάου καὶ τοῦ ἁγίου Αὐγουστίνου τῆς Καντουερίας (Canterbury), ἣν ἔκτισε μεταξύ τοῦ Τεκφού σαράν⁸ καὶ Ἐδρίου καπνοῦ εὐπατρίδης ἄγγλος καταφυγὼν εἰς Κωνσταντινῶπλιν μετὰ τὴν γενομένην τῷ 1066 ὑπὸ τοῦ Γουλιέλμου κατὰκτησιν τῆς Ἀγγλίας;⁹ Ἡ ἐκκλησία αὕτη διετηρεῖτο εἰς τὴν κατοχὴν τῶν Λατίνων καὶ μέχρι τοῦ 1605, καθὰ διηγείται μάρτυς αὐτόπτης¹⁰, καὶ ἐκ ταύτης μετακομίσθη εἰς τὴν κατὰ Γαλατῶν καθολικὴν ἐκκλησίαν τῶν ἁγίων Πέτρου καὶ Παύλου¹¹ ἀργυροῦς τῆς σταυρὸς ταύτης φέρων τὴν ἐπιγραφὴν¹².

Hoc opus fecit Augustinus de Costena prior in ecclesia Sⁱ Nicolai constantinopolitensis.

Φαίνεται δέ, ὅτι ἐτέρη ἦν ἡ λατινικὴ ἐκκλησία τοῦ ἁγίου Νικολάου ἡ μνημονευμένη μὲν ἐν τινι χρυσοβούλλῃ Ἰσαακίου τοῦ Ἀγγέλου τοῦ 1187 περὶ τῶν ἐν Κωνσταντινῶπλει ἐνετικῶν κτήσεων, ἅτε δὴ κεκλιμένη¹ μεταξύ τῆς μονῆς τῆς Περιδλίπτου (νῦν Σουλῶ μοναστήρ) καὶ τῆς τῶν Ἀκουμήτων (νῦν Ἰμβρογέρ μεσ-τίζδῃ).

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΡΜΖ'.

Ἐπὶ τῆς βορείου προσόψεως πύργου τῶν θαλασσιῶν τειχῶν, δεξιᾷ τῷ κατερχομένῳ διὰ τοῦ Κόμυ καπνοῦ εἰς τὴν ἀποβάθραν Κοντοσκάλου. Ἀνωθεν δὲ τῶν μονογραμμάτων ἀπεικονίζεται λέων ἐπὶ τῶν ὀπισθίων ποδῶν αὐτοῦ ἰστάμενος (rampant), ἐστραμμένος ἀριστερᾷ τῇ προσβλέποντι, κρατὼν ῥομφαίαν καὶ φέρων στέμμα.

(Ὅρα Πίν. Γ' ἀρ. 18).

Κ[αμνην]οῦ
Δούκα]
Ἀ[γγέ]λο[ς]
Π[α]λ[λα]το[λό]γου.

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἀνήκει εἰς Ἀνδρόνικον τὸν Β', ὅστις καὶ ἐν ἐπιγραφῇ τῆς Ἀπολλωνίας, ἣν ἄλλοτε ἰδομυσσεῖον², «Κομνηνός, Δούκας, Ἀγγέλος, ὁ Παλαιὸς³» ἐπιτίθεται, καὶ ὅστις τὰ τεῖχη τῆς Κωνσταντινουπόλεως καταπεπηκῶτα ἀνήγειρε τῷ 1317⁴.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΡΜΠ'.

Ἐπὶ τοῦ α' πύργου τοῦ πρὸς ἀριστερὰν τῷ εἰσερχομένῳ εἰς τὴν Πόλιν διὰ τῆς πύλης Τζουβαλίου. Κάτωθεν τῆς ἐπιγραφῆς οἰκίσθη μὲν παριστῶν λέοντα ἰστάμενον ἐπὶ τῶν ὀπισθίων αὐτοῦ ποδῶν καὶ ἐστραμμένον πρὸς τὰ ἀριστερὰ τοῦ ὁρῶντος.

ΜΑΝΣΗΛΦΑΚΡΑΧ
ΤΟΥΚΑΤΑΚΟΥΧΝΟΥ

Μανουὴλ Φακραΐ
τοῦ Κατακουσθηνοῦ.

1. Κ. ΚΑΛΑΙΔΑΟΥ. Περὶ Ἀννης Κομνηνῆς (ἐν Φιλολογικῷ συλλόγῳ Τόμ. Ι' σ. 117).
2. MURALT, ἐν γρ.
3. Α. ΠΑΣΠΑΤΗ, αὐτ. σ. 299.
4. ΚΩΔΙΝΟΥ. Περὶ ὁρμικίων, σ. 57.
5. ΝΙΚΗΤΑ, σ. 547.
6. ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ Θεσσαλονίκης. Παραβολαὶ εἰς Ὀμήρου Ἰλ. Γ'.
7. ΝΙΚΗΤΑ, σ. 611.
8. Σ. ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ, αὐτ. σ. 127. Τόμ. Β' σ. 53.
9. DU CANGE. Constantinopolis christiana (ἐν Παρισίῳ 1680 φύλλ.) IV, 90. II, 53. — BELIN, Histoire de l'église latine de Constantinople (ἐν Παρισίῳ 1872 εἰς 8^{ον}) σ. 4.
10. E. DE BEAUAU. Relation du voyage du Levant (ἐν Παρισίῳ 1615 εἰς 4^{ον}) σ. 18. — Σ. ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ, αὐτ. Τόμ. Β' σ. 53, 49.
11. BELIN, αὐτ. σ. 91.
12. C. COMMIDES DI CARBOGNANO. Descrizione topografica di Constantinopoli (ἐν Βενετίᾳ 1794 εἰς 8^{ον}) σ. 40.

1. ZACHARIAE, αὐτ. σ. 527-8.
2. Φιλολογικῷ συλλόγῳ. Τόμ. ΙΓ' σ. 92.
3. Αὐτόν, σ. 96.

Τῇ 21 ἰουνίου τοῦ 1346¹ ὁ πρωτοστράτωρ Φακρασῆς πεμφθεὶς ὑπὸ Ἰωάννου Καντακουζηνοῦ εἰς Σηλίμην καὶ τοὺς ὑπὲρ τῆς βασιλίδος Ἀννης, μητρὸς Ἰωάννου Ε' τοῦ Παλαιολόγου, μαχημένους στρατιώτας². τὴν δὲ αὐγουστον τοῦ 1351³ ὁ πρωτοστράτωρ Φακρασῆς ἐμάχιστο ὑπὲρ τοῦ Καντακουζηνοῦ κατὰ τῶν Γενουτισίων τοῦ Γαλατῆ⁴. Ἰσως δὲ ἐνεκα τῆς πρὸς τὸν Καντακουζηνὸν ἀρσενώσεως αὐτοῦ προσέθηκεν εἰς τὸ οἰκονομικὸν αὐτοῦ ὄνομα Φακρασῆς καὶ τὸ τοῦ Κατακουζηνοῦ, ὅπως ἐπὶ τοῦ καλ' ἡμᾶς οἰκσῆμον ἀναγινώσκεται. Πρωτοστράτωρ δὲ ἦν ὁ ἀρχιεπίσκοπος⁵. «αὐτοὶ δὲ τὸ ὄρριον, κατὰ Νικηφόρον Βρεννίου⁶, μέγα ἦν παρὰ βασιλεῖν καὶ μεγίστοις ἐίδετο». Ὅτι δὲ ὁ Ἰωάννης Καντακουζηνὸς τὴν ἀποκρατορικὴν πορείαν ἐκδοθεὶς τὸ μοναχικὸν ἐνέβηθη τριβώνον, λήγοντος τοῦ 1355⁷, ματομαθῆς Ἰωάσαφ⁸, τότε φαίνεται, ὅτι ὁ διακονῶν Φακρασῆς, πιστὸς μέχρι τέλους, ἐπικολούθησε τὴν τύχην τοῦ πάτρωνος αὐτοῦ, μοναχὸς Μωῦσης γενόμενος διότι μετὰ δεκαπενταετίαν, ἤδη κατὰ μέτρον τοῦ 1371, ἐπέμνη ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ἔξαρχος ἐπὶ τῇ δικαίᾳ τῆς μητροπόλεως Θεσσαλονίκης χρευσίσας τὸν τιμιώτατος ἐν μοναχοῖς κὴρ Μωῦσης ὁ Φακρασῆς⁹ μετὰ τοῦ μεγάλου πνευρολάκου Περδιν¹⁰. Ὅπως ἦν καλ' ἡμᾶς ὁ πρότερον ὀνομαζόμενος Μανουὴλ Φακρασῆς ὁ Κατακουζηνός.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΡΜΘ¹.

Ἐπὶ λίθου τινὸς ἐντεθειμένου ἐπὶ τοῦ ἔξω τείχους τοῦ πρὸς Β. ἐστρωμένου τοῦ ἡμεροχόρου πλάμης.

(Ὁρα Πίν. Α' ἀρ. 17).

Μηνί σεπτεμ(β)ρίου [ε]το-
υς [ω(ν)] [ε]κομήθη [ὁ] δο-
λας τοῦ Θε(ο)ῦ Διονύσιος ὁ Ρω-
σος ἡμέρα ἐκτῇ.

1. MURALT, ἐν γρ.
2. ΚΑΝΤΑΚΟΥΖΗΝΟΥ. Τόμ. Β' σ. 585.
3. MURALT, ἐν γρ.
4. ΚΑΝΤΑΚΟΥΖΗΝΟΥ. Τόμ. Γ' σ. 196.
5. DU CANGE. Glossarium mediae et infimae graecitatis, ἐν λ.
6. ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΒΥΡΕΝΝΙΟΥ, σ. 57.
7. MURALT, ἐν γρ.
8. ΓΡΗΓΟΡΑ. Τόμ. Γ' σ. 243.
9. MIKLOSICH et MULLER, αὐτ. Τόμ. Α' σ. 566.

Ἐν τινὶ ἐπιστολῇ τοῦ Κωνσταντινουπόλεως Ἀντωνίου Δ' ἀπὸ 29 ὁκτωβρίου 1393¹ μνεία γίνεται τοῦ κὴρ Διονυσίου ἐκεῖνου, ὅστις ἦν ἔξαρχος καὶ καλόγηρος τοῦ Ἀλεξίου, ὄντος μητροπολίτου Κιέβου καὶ πάσης Ῥωσσίας ἀπὸ 1353-1378². Ὁ Ἀλέξιος δις μετέβη εἰς Κωνσταντινὸν³, ἔχων ἴσως παρ' ἐαυτοῦ καὶ τὸν καλόγηρον αὐτοῦ Διονύσιον τὸν Ρωσ-
σον (στ. 3, 4). Ἀλλὰ καὶ οὗτος μετέβη εἰς Κωνσταντινὸν τῷ 1384, ὅπως χειροτον-
νθῇ μητροπολίτης Κιέβου καὶ πάσης Ῥωσ-
σίας, κατὰ δὲ τὴν ἐπάνοδον αὐτοῦ λέγεται,
ὅτι ἐτελεύτησεν ἐν Κιέβῳ⁴. Μήπως ἔμεναι
ἐν τῇ μονῇ τῶν Ἀκομήτων, ἐνθα καὶ ἐκομήθη
(στ. 2) τὸν αἰώνιον ὕπνον μετὰ τρία ἔτη,
ἤτοι τῷ 1387, ὡς ἐκ τῆς ἡμετέρας ἐπιγραφῆς
ὕπερφαίνεται;

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΡΝ¹.

Ἐπὶ πύργου μεταξὺ Ἐδῖρου καποῦ καὶ Ἐ-
γρη καποῦ.

ΕΝΙΣΘΗΚΟ

/////////
/////////
/////////

Ἀνεκ(ν)ίσθη ἡ κε(ρ)τίνα
ὕπὸ Γεωργίου δεσπότη²
Σερβίας ἐν ἔτει [ενε].

Ἀνεπληρώθη ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἐξ ὁμοίας
ἡμῶν ἐπὶ πύργου μεταξὺ Καῦμ καποῦ καὶ
Γενή καποῦ³. Διὰ τῆς λέξεως κορτίνα (στ. 1),
γαλλιστὶ corrine, δηλοῦνται τὰ μεταξὺ δύο
πύργων τεύχη αὐτοῦ πύργους καὶ τὰς μεταξὺ
κορτίνας λέγει Ἄννα ἡ Κομνηνὴ⁴. Κατὰ τὴν
αὐτὴν δὲ ἐποχήν, ὅτι κατὰ τὸ θέρος τοῦ
1448⁵, φαίνεται, ὅτι ἀνεπενίσθη (στ. 1) καὶ
ἡ κορτίνα αὕτη. Ὁ δὲ Γεώργιος (στ. 2) ἦν
υἱὸς Βρανκό⁶, ἥτοι Βράγκοβιτς.

1. Δεῦδη. Τόμ. Β' σ. 195.
2. Ἱστορία τῆς βυζαντικῆς Ἐκκλησίας, μεταφρ.
ἐκ τοῦ βυζαντικοῦ (ἐν Ἀθήναις 1851 εἰς 8^α) σ. 66,
78.
3. Δεῦδη, σ. 69.
4. Δεῦδη, σ. 79.
5. MORITMANN, αὐτ.
6. ANNHE KOMNHNHNS, Β' ἀρχ.
7. MIKLOSICH. Slavische Alterthümer
CCLIV.
8. Δεῦδη, CCLII.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΡΝΑ'.

Ἐν Πέτρᾳ παρὰ τῇ δημαρχίᾳ, ἔνθα ἦν πρό-
τερος χρόνου τὸ ἑλληνικὸν λύκειον.

Virtute

Virtute.

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἀναγινώσκεται ἐπὶ οἴκου
σῆμου ἀνήκοντος πιθανώτατα εἰς τὴν οἰκογένειαν
De Camporo[ssu], δουκὸς τῆς Γενούης
τῷ 1452 μ. Χ.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ 30 ἰουνίου 1882.

C. G. CURTIS.

Σ. ΑΡΙΣΤΑΡΧΗΣ.

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

- ἀγάλμα Ἀρτεμιδώρου 5. — Πανός 4. — Σεβή-
 ρου 7.
 ἀγίασμα Χριστοῦ 11.
 ἀγωγὸς Οὐάλεντος 34.
 αἰξ Κυζίκου 4, 5.
 αἰχμητὴς 3, 4.
 Ἀλέξανδρος ἡγούμενος 11.
 Ἀλξίος Κισίου 38.
 ὁμιλία Βυζαντίου 7.
 ἀνταρσία Φωμῆ 27.
 Ἀντωνίου πωλὺς Βυζαντίων 6, 7.
 Ἀντωνίου Θεοτόκ 7.
 ἀπώμαχος 3, 4.
 Aquarius 9, 10.
 Ἀργαῖοι, φυλὴ 4.
 Ἀρτεμὶς θρακίκα 5.
 αὐγούστα: Ἑλένη 34. — Θεοδώρα 13, 14,
 30. — Θεοφανὴ 27. — Σοφία 27.
 αὐτοκράτορες: Ἀλέξιος Κομνηνός 34. — Ἀν-
 δρόνικος Β' 37. — Ἀργυρίος Ρωμανός 35. —
 Βασίλειος Β' 34. — Ἡράκλειος 24-26.
 Θεόφιλος 27, 32. — Ἰουστινιανός Α' 12-14,
 18, 20, 35. — Ἰουστίνος Β' 23. — Καρα-
 κίλλας 6, 7. — Κλαύδιος Β' 10. — Κων-
 σταντίνος Α' 9, 10. — Δ' 26. — Ε'-Γ' 35.
 Λέων Γ' 26. — Μιχαὴλ Β' 27. — Μιχαὴλ Γ'
 30, 31, 32. — Σεβήρος 6, 7. — Σταυράκιος
 27.
 βαράγγη 17, 18, 34, 36.
 Βάρδας μέγιστος 32.
 βασιλεὺς Χαλκηδόνος 6.
 Βενεδίωρα θρῆττα 5.
 Βενδὶς Ἀρτεμὶς 5.
 Βερτίλας (Πέτρος) 21.
 Βόγδαν Γ' 33.
 Βογδάν σαρὰ 33.
 βυζαντίοι: Ἀπολλώνιος 8. — Ἀρτεμιδώρος 5.
 — Διογένης 8. — Εὐδόμος 5. — Διονύσιος 8.
 — Ἐκατόμωρος 5. — Πρόδωρος 5. — Θεοδώρα
 5. — Θεόφιλος 8. — Ἰσιδώρος 5. — Καλλιγο-
 ρίτις 8. — Μένδας Μενιδιώρος, Μητροδώρος,
 Ὀλυμπιδώρος, Ὀνησιδώρος, Πυθιδώρος 5.
 Βυζαντίου αὐγουσταίον 10. — Βόλος 5. — γε-
 ράνιον 23. — ἐβδόμον 10. — ἐβραϊκά 27.
 — ἐμβολος Καρανός 12, 13. — εὐρίπτος 7.
 — ἱερὸν 23. — ἱππικὸν 7. — ἱπποδρόμος
 7, 13. — Κατάγγιον 11. — κερκόπορτα 18.
 κοιμητήριον 8. — μίλιον 10. — ὀδεύσας
 35. — ὄρδοον 10. — πενταπύργιον 28. —
 σενάτον, σταδύμετρον 10. — στάδιον 3, 8.
 — στοὰ 10. — σφενδόνη, φυλακὰ 7. — Χη-
 λαί 5.
 Camporosso, δολὺς Γενούσης 39.
 Γεώργιος, δεσπότης Σερβίας 38.
 Γεροκομειὸν «τὰ Ἑλένη» 34.
 Γλαβᾶς (Μιχαὴλ) 36.
 γλώσσα Βυζαντίου 3.
 γόστου 10, 17, 18. — Alarie, Athanaric 20.
 — Γάνας 19, 20. — Γάνης 10, 20. — Γα-
 δέριχ 18. — Cunigunda, Ἑβνογόνδα 20. —
 Ἐπωκατορίχ 21. — Fredegunda 20. — Gei-
 serich, Θεοδερύχ 18. — Θεοδώρος 19. —
 Ἰωάννης 22. — Κανδίκ 20. — Κούβνιος 19.
 — Λάνας 19. — Ὀπτήλας 21. — Οὐάλδα-
 ρα 17, 18. — Radegunda 20. — Σαββᾶτις
 23. — Σελενᾶς, Σεργία 20. — Σέρνας, Στά-
 γνας 19, 20. — Τραχυσίλας, Τωσίλας 21.
 γραφικὰ ἔργα 15, 17, 23, 24, 34.
 Dandolo (Henricus) 36.
 διαβετικά 32.
 Διογρητός (Σκουινδίνος) 4.
 Διονύσιου (Δημήτριος) 4.
 δούκαινα (Μαρία) 36.
 Δωρόστολος 16.
 Ἐγγενίτωρ 5.
 ἐγγενής 5.
 Ἐγνατία ὁδὸς 10.
 ἐδύλιον σταδίου 8.
 ἐκκλησίαι: ἀγ. Αὐγουστίνου 37. — ἀγ. Βαρ-
 βάρας 27. — ἀγ. Εὐφροσύνης 12. — ἀγ. Θεο-
 φανούς 27. — ἀγ. Ἰουλιανῆς 33. — ἀγ. Ἰωάν-
 νου 24. — ἀγ. Νικόλαου 33, 37. — Παναγίας

11. — Πανχίλας Φάρου 24. — άγ. Παντε-
λεήμονος 13. — άγ. Παντολέοντος 13. —
άγ. Παρασκευής 17. — άγ. Πέτρου και Μάρ-
κου 25. — άγ. Πέτρου και Παύλου 37. —
άγ. Σοφίας 13, 16, 20, 34. — Σωτήρος Χρι-
στού 11.

Εξοικονομία 16.
Ίπαρχοι: Άνθιμος 20, 21. — Θεόδωρος 10,
11, 24. — Κωνσταντίνος 9. — Κύρος 20, 21. —
Κωνσταντίνος 20. — Πουσαίος 20, 21.
Εύρημία (Αύρηλία) 6.

Ζωδιακός κύκλος 10.

Hardrada (Harald) 17.
ήμερολόγιον Βυζαντίου.

Θεόδωρος σπουδίτης 12.
Θεόδωρος φράγκος 36.
Θεοφάνης πατρίκιος 33.
Θυρανοίξια 15.

Ίάκωβος ήγούμενος 11.
Ιερών Άρτέμιδος Δικτύννης 5.
Ίωσήφ Σπουδίτης 12.

Κατακουσινός (Μανουήλ Φακρασής) 37, 38.
κινστήριον Φιλόζενος 9.
κίονες άγ. Σοφίας 13-15.
Κουλουμπάνας 11, 12.
Κολομβάς 11.
Κομνηνή (Άνα) 37.
κορτίνα 38.
Κρατύλου (Θεμιστίας) 4.
Κρίσπος κόμης εξουσιούρων 25.
Κρίσπος σκευοφύλαξ 24, 25.
Κυζίκος 4.
Κωνσταντός (Αύρηλιος Σαβειριανός) 6.

λαύρα 11.
λιμνή Σοφριανών 23.
λουτρήν Άντωνίων 35. — Σοφριανών 23.

Μάξιμος (Δούκιος Μάριος) 6.
Μαρξ σφός 12.
Μάρκελλος ήγούμενος 11.
μαρτυρείον άγ. Χαράλαμπους και Παντολέον-
τος 13.
Μέμνονος (Διαφάνης) 4.
Μενδής Άρτεμις 5.
μήν τρίτος Αιγυπτίων 9.
Μίκκου (Άπολλωνίος) 8.
momentum 9, 10.

μοναί: Άκοιμήτων 11, 38. — άγ. Θεοδώρων
36. — άγ. Ιωάννου 27. — Παμμακαρίστου
16, 37. — Πετρίων 27. — Πρίγκιπος 23. —
Στουδίου 11. — Στροβίλου 27. — Φιλανθρώ-
που Χριστού 36. — Χώρας 24, 25.
μονότειχος Βλαχερινών 25.

νεκρόδειπνα Βυζαντίου 8.
Νόννος 22.

Ξενών από Ελένης» 34.

οίκιακός 8.
οίκος Θεοδώρου 24. — Νοταρά 24.
οικόσημα: Άνδρονίκου Β' 37. — Camporosso
39. — στρατηλάτου Θράκης 16. — Μανουήλ
Φακρασή 37.
ομόνοια Βυζαντινών και Χαλκηδονίων 6.

παλάτιον Βουκελόντος 11. — Εγγενίου 9. —
Ιερών 23. — Σοφριανών 23.

Πάρις, 5.
Πάριος 5.
Παντελεήμων (άγιος) 12.
Παντολέον (άγιος) 12.
πατριάρχης ΚΠ: Ίωάννης Ζ' 30. — Ίωάννης
ΙΒ' 36.

πατριαρχείον ΚΠ 37.
Παυσανίας, οικιστής Βυζαντίου 3, 4.
Περίνθος 7.
πιστός 17, 19-23.
πολιορκία Βυζαντίου 6.
πόρτα μονοτείχους Βλαχερινών 25.
Πρίγκιπος νήσος 23.
πραυλίαια Ιπποδρόμου 13.
πρωτοστράτωρ 36, 37, 38.
πύλος 12.

πύλαι: άγ. Βαρσάρας 27. — βραχιονίου Βλα-
χερινών 26. — Εγγενίου 9. — πέμπτη 20. —
Ρωμανού 16. — άγ. Σοφίας 30. — χρι-
στίαν τευχών 21.

πύργοι: Εγγενίου 9. — Θεοφίλου 28, 29, 30. —
Θεοφίλου και Μιχαήλ 30, 31, 32. — Κων-
σταντίνου Η' 34. — Λέοντος και Κωνσταν-
τίνου 26. — Μιχαήλ και Θεοφίλου 27.

Ρούσος (Διονύσιος) 38.
Ρώς 33.

σαρκοφάγος Έρρίκου Δανδούλου 35.
σταδιοδρόμος 3, 4.
σταυρός συμβολικός 7.
Στέφανος τεχνίτης 16.

στέλη Γούθων 10.

Σταύδιος ἡγοούμενος 11.

στρατηλάτης Θράκης 16.

συγκλητικοί: Ἀκάκιος, Εὐγένιος, Εὐσέβιος,

Εὐτρόπιος, Πάκιος, Ραίκιος 8, 9.

σύμβουλα γοτθικά 22.—χριστιανικά 7, 10, 13.

σφραγίς Μιχαήλ Η' 36.

τάφος Ἀλεξίου Κομνηνῷ 36.—"Αννης Κομνη-
νης 36, 37.

τείχη: θαλάσσια 35.—μεγάλα 20, 21, 37.

—χερσαία 35.

τείχος Βλαχερνῶν 25.—θεοδοσιακόν 26.—
πτερόν 25.

ἡμενος Ἀρτέμιδος φωσφόρου 5.

τίτλου λογοθέτης 33.

τετραπύνα πτερωτὴ 16, 17.

Τιμόλεον, σκευοφύλαξ 25.

τόπος ἀπομάχων 3.

τροπάριον ἀγ. Χρυσάνθου καὶ Δαρίας 12.

ὕπατις Φ. Σενάτωρος 22.

ὕποβουλις 12.

Φακρασῆς (Μωῦσῆς) 38.

φάρος Εὐλείνου 33.

φαιδερᾶτοι 17-33.—ἄγγλοι 17, 18.—ἀγ-

γλοσάξωνες, θανοὶ 18.—ιγκλῖνοι 36, 37.

ισλανδοὶ 17.—νορμανδοὶ 17, 18.—σάξω-

νες 17.—σκανδιναβοὶ 17, 18.

Φ. Χ. Φ. Π. 33.

Χαλκηδών 6.

χαλκουργαὶ βολάντιοι 16.

Χ. Χ. Χ. Χ. 33.

ΠΑΡΟΡΑΜΑ.

Σελ. 32, στλ. 26, 27 ἀντὶ «διαβατικῶν τῶν σχολῶν, γραφῶν
διαβατικῶν ἢ τῶν σχολῶν ἀριστίνων,
τὸ [θεῖον] ἐργον, ὡς εἶπεν τῇ πόλει.

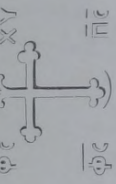
И. МЕЧНИКОВА

ΑΠΟΛΑ
 ΑΙΤΑΤΑ
 ΣΤΑΔΙΟΝ
 ΟΤΟΤΟΞ

3 ΗΥ 1 D K A - Δ 6 Γ ΕΡ ΕΣ Ζ Ι Κ Ν
 4 5 6 7 8 9 10

ΕΕΩΦΙΧΟΥΚΕΜΗΧΑΗΧΕΝΧΩΑΙΣΤΟΚΡΑΤΟΡ
 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

α) ΚΙΧΙΛΙΟ
 β) ΓΥΠΤΙΩΝ
 γ) ΤΡΙΤΟΘ

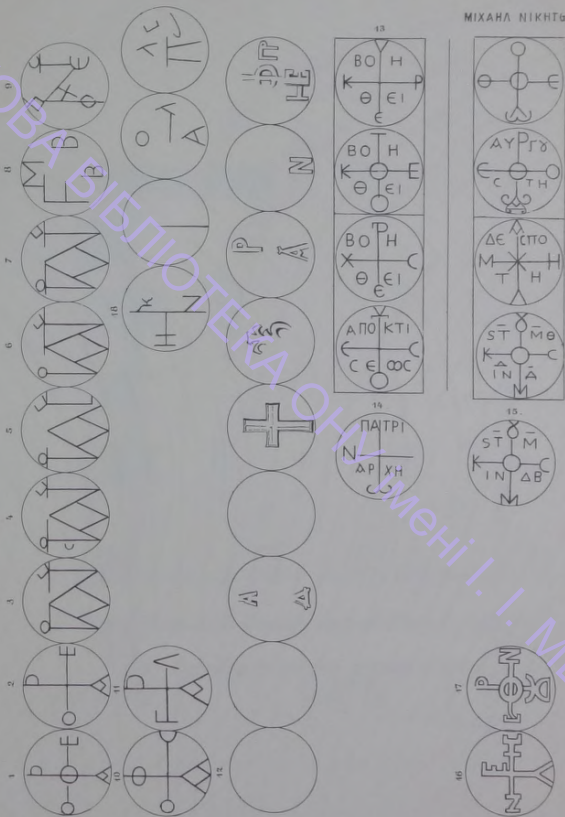
21 22 23 24 25 26 27 28 29 30
 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40
 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50
 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60

Κ Ε Δ Τ Ο Τ Ε Ο Δ Ω Ρ Ο Σ Δ Ρ Α

ΗΝΙΣΕΠ ΤΕΠΡΙΟΥ
 ВСЯ ШЗГЕК ОИ ННӨН
 ЛОСТОВӨАЮНУСИОСОРХ
 СОСННӨРАЄКН:

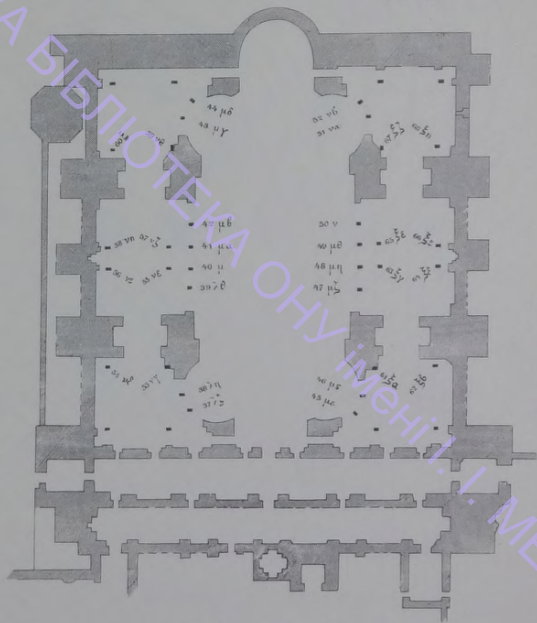
НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

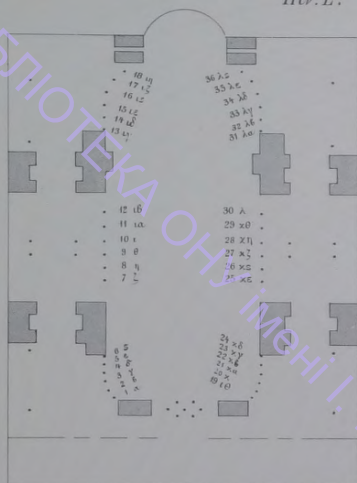
Π'υ.Δ'.

Τεσμεριον του Ναου της Μαρίας Σοφίας.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

Πιν. Ε΄

Τὸ κατὰ πρόσωπον τῆς Ἀπόλλωνος.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА

26/09/25

904136

НБ ОНУ

Наукова бібліотека
ОДЕСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ
ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА

515899

19/18

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

Τιμᾶται ἀντὶ φράγκων 7 ¹/₂

55563-6